

Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat bij de mensen

Het Boek van de Hemel

Deel 27

Oproep aan de mensen om terug te keren
naar de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen zijn

Luisa Piccarreta

De kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Het Boek van de Hemel

Deel 27

23 september 1929 - 17 februari 1930

Deze teksten zijn een vertaling van
het originele Italiaanse Manuscript
van Luisa Piccarreta

Wij wachten op de officiële vertaling van het Vaticaan

Voor privégebruik
Studieversie

SG - De Goddelijke Wil - Lumen Luminis
<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>

Het Boek van de Hemel - Deel 27

27-1- 23 september 1929 – Zij die leeft in de Wil van God, omvat het Alles in haar kleinheid en geeft God aan God. De Goddelijke Wonderen.

(1) De Goddelijke Wil neemt in mij alles in beslag. En ondanks al mijn weerzin om te schrijven, dringt het almachtig Fiat zich door zijn heerschappij op aan de kleine mens die ik ben.

Zijn Goddelijke Autoriteit heerst over mij. Hij overwint mijn wil en legt hem als een voetbankje aan zijn goddelijke Voeten neer. Met zijn zachte en krachtige Heerschappij zet Hij mij ertoe aan een nieuw deel te schrijven – terwijl ik had gedacht dat ik eventjes rust kon nemen.

O heilige, aanbiddelijke en soevereine Wil, aangezien U dit offer verlangt, voel ik niet de kracht om mij te verzetten en met U te strijden. Ik geef er de voorkeur aan uw besluiten te aanbidden en mij te verenigen met uw heilige Wil.

Ik smee U om mij te helpen, mijn zwakheid te sterken en mij in staat te stellen enkel te schrijven wat U wilt, en op de manier waarop U dat wilt. O, ik smee U, laat mij alleen maar herhalen wat U zegt, zonder iets toe te voegen dat van mijzelf komt!

En U, mijn Liefde in het heilig Sacrament, vanuit het Heilig Tabernakel vanwaar U naar mij kijkt en ik naar U, weiger mij uw hulp niet wanneer ik schrijf, maar kom, om samen met mij te schrijven. Enkel dan, zal ik de kracht hebben om te beginnen.

(2) Ik maakte mijn gebruikelijke rondgang doorheen de Schepping om alle Handelingen van de Allerhoogste Wil in alle geschapen dingen te volgen. Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(3) “Mijn dochter, wanneer een mens doorheen de Werken van zijn Schepper wandelt, betekent dit dat hij alles wat God uit Liefde voor hem gedaan heeft, wil erkennen, waarderen en beminnen. Hij kan Hem echter niets in ruil hiervoor teruggeven.

Door zijn Werken te bekijken, is het alsof hij de hele Schepping in zijn handpalm neemt, om haar aan God terug te geven, intact en prachtig, voor zijn Eer en Glorie.

En hij zegt Hem: "Ik erken U en verheerlijk U in uw Werken die alleen U waardig zijn."

Bij het zien dat Wij in onze Werken door de mens erkend worden, is onze vreugde zo groot, dat het Ons lijkt alsof de Schepping herhaald wordt om Ons een dubbele Glorie te schenken.

Deze dubbele glorie wordt Ons gegeven omdat de ziel onze Werken erkent,

- die Wij uit Liefde voor de mensen gedaan hebben, en
- die Wij aan hen gegeven hebben, als een geschenk, zodat zij Ons zouden liefhebben

En door dit Geschenk te erkennen, sluit de ziel het 'Alles' in de hemel van haar ziel. En Wij zien ons Goddelijk Wezen met al onze Werken in haar kleinheid.

En aangezien ons Goddelijk Fiat aanwezig is in de kleinheid van deze ziel, heeft zij immers het vermogen en de ruimte om het 'Al' te kunnen omsluiten.

En oh, wat een Wonder:

- om het Al omsloten te zien in de kleinheid van de mens, en
- om te zien hoe de ziel zo moedig, het 'Alles' aan het 'Alles' geeft, alleen om Hem te beminnen en te verheerlijken!

Dat het 'Alles' van ons Allerhoogste Wezen het 'Alles' is – daar is niets aan dat ons zou moeten verbazen.

Want dat is onze Goddelijke Natuur: **het 'Alles' zijn.**

Maar het 'Alles' in de menselijke kleinheid is het Wonder van alle Wonderen.

Dit zijn de wonderen van onze Goddelijke Wil.

Overal waar Hij heerst, kan Hij van ons Goddelijke Wezen geen half Wezen maken, maar enkel het hele Wezen.

En aangezien de Schepping niets anders is dan een uitstorting van Liefde van onze Scheppend Fiat, omvat Hij, wanneer Hij heerst, al zijn Werken.

En zo kan de kleinheid van de mens zeggen: "Ik geef God aan God."

Wanneer Wij Ons dus aan de mens geven, willen Wij alles, zelfs zijn niets-zijn.

Dan kan ons Scheppend Woord op dit niets-zijn herhaald worden.

En dan kunnen Wij ons 'Alles' vormen op het niets-zijn van de mens.

***Als hij Ons niet alles geeft, zijn kleinheid, zijn niets-zijn,
kan ons Scheppend Woord niet herhaald worden.***

Het is voor Ons dan niet gepast en geen eer om het te herhalen.

Want wanneer Wij spreken, willen Wij Ons ontdoen van alles wat Ons niet toebehoort.

En wanneer Wij zien dat hij zich niet volledig geeft, maken Wij hem niet tot de Onze. En hij blijft de kleinheid en het niets dat hij is, terwijl Wij in het 'Alles' blijven dat Wij zijn.

(4) Daarna zette ik mijn overgave aan het Allerhoogste Fiat verder. Ik voelde me verdrietig vanwege bepaalde dingen die ik hier niet hoeft te beschrijven. Mijn altijd vriendelijke Jezus, vol medeleven met mij, omhelsde mij en **Hij zei**:

(5) O, hoe dierbaar is voor Mij, de dochter van mijn Wil.

Weet echter dat verdriet geen plaats heeft in mijn Goddelijke Wil.

Mijn Wil is Eeuwige Vreugde.

Hij maakt de woning waar Hij heerst vredevol en gelukkig.

Daarom is dit verdriet, hoewel Ik weet dat Ik er de oorzaak van ben, een restje is van de menselijke wil.

Mijn Goddelijke Wil aanvaardt geen oude erfenissen in je ziel.

Want Hij heeft zoveel nieuwe dingen, dat de ruimte in je ziel niet groot genoeg is om hen allemaal te ontvangen.

Dus weg met je verdriet – weg ermee!

O, als je eens wist welke zeldzame schoonheden, mijn Goddelijke Wil in je ziel vormt! Waar Hij heerst, vormt mijn Wil zijn Hemel, zijn Zonnen, zijn Zee, en de kleine bries van zijn Goddelijke Frisheid.

Als onovertroffen Schepper bezit Hij in Zichzelf de kunst van de Schepping.

Wanneer Hij de mens binnengaat om zijn Koninkrijk te vormen,
- verlangt Hij vurig om zijn kunst te herhalen,
- breidt Hij de hemelen in hem uit en
- vormt Hij de zon en alle schoonheden van de schepping.

In feite, overal waar mijn Wil Hij regeert, wil Hij zijn eigen Dingen.
Hij vormt hen met zijn kunst en omringt zich met Werken die mijn Fiat waardig zijn.

Daarom is de schoonheid van de ziel waar Hij regeert onbeschrijfelijk.

Is dat niet ook zo in de menselijke orde?

Als iemand een werk verricht, verliest hij zijn kunst niet door het uit te voeren. De kunst blijft zijn eigendom en hij heeft de kracht om zijn werk te herhalen, zo vaak hij dat wenst

Als het werk mooi is, kan hij niet wachten om het te herhalen.

Dit is mijn Goddelijke Wil: het Scheppingswerk

- is mooi, majestueus, weelderig,
- is vervuld van orde en onuitsprekelijke harmonie.

Daarom wacht mijn Wil op een gelegenheid om het te herhalen.
Deze gelegenheid wordt Hem geboden door de zielen, die Hem toestaan om in hen te heersen en zijn Koninkrijk uit te breiden.

Wees dus moedig. *Verwijder alles wat niet tot mijn Goddelijke Fiat behoort*, zodat Hij vrij is om zijn Goddelijke Werk te volbrengen.
Anders zou je wolken om je heen vormen. En die zouden verhinderen dat mijn Licht zich uitbreidt en met zijn schitterende Stralen in je ziel schijnt.

27-2- 28 september 1929 – De eerste Kus, een uitstorting van Liefde tussen Moeder en Zoon. Elk geschapen ding bevat zijn eigen uitstorting. Voor iemand die in het Fiat leeft, is er een voortdurende schepping. Goddelijke Tevredenheid.

(1) Ik deed mijn rondgang in de Schepping en in de Verlossing.

Mijn klein verstand stond stil bij het moment waarop mijn lief klein Kindje ***uit de Moederschoot kwam*** en zich in de armen van zijn hemelse Moeder wierp.

In zijn verlangen om zijn eerste uitstorting van Liefde te tonen, sloeg Hij zijn kleine armpjes om de nek van zijn Moeder en kustte Haar. Ook *de Goddelijke Koningin* voelde de behoefte om haar eerste uiting van liefde te tonen aan het Goddelijk Kindje. Zij beantwoordde zijn Kus met zoveel moederlijke genegenheid, dat het leek alsof haar Hart uit haar borstkas sprong. Dit waren de eerste uitingen van Liefde tussen de Moeder en haar Zoon.

Ik zei tegen mezelf: "Wie weet hoeveel Zegeningen deze uiting bevatte!" Mijn lieve Jezus verscheen in de gedaante van een klein Kindje, dat zijn Moeder kust. *Hij zei mij*:

(2) "Mijn dochter, hoezeer voelde Ik de behoefte om deze Uitstorting jegens mijn Moeder te tonen. In feite was alles wat door ons Allerhoogste Wezen gedaan werd, niets anders dan een uitstorting van Liefde. In de Maagd Koningin centraliseerde Ik de gehele Uitstorting van Liefde die Wij in de Schepping hadden

Omdat mijn Goddelijke Wil in haar aanwezig was, was mijn Moeder in staat om met mijn Kus zo'n grote Uitstorting te ontvangen en deze Uitstorting aan Mij terug te geven.

In feite kan enkel de mens die in mijn Goddelijke Wil leeft, in zichzelf de voortdurende Daad van de hele Schepping concentreren en deze aan God teruggeven.

Aan iemand die mijn Goddelijke Wil bezit, kan Ik alles geven en deze ziel kan Mij alles teruggeven.

Meer nog, aangezien Wij de Schepping in een uitstorting van Liefde voortgebracht hebben, om haar aan de mens te geven, blijft zij bestaan en zal zij altijd blijven bestaan.

En iemand die in mijn Goddelijke Wil is, is als een gast in ons Huis, die de continuïteit van deze uitstorting van Ons ontvangt, met de voortdurende Daad van de hele Schepping.

Om de Schepping te behouden zoals Wij haar gemaakt hebben, lijken Wij inderdaad altijd bezig te zijn met het scheppen ervan, **en tegen de mens te zeggen**:

*Deze uitstorting van Ons, bij het scheppen van zoveel dingen, **zeft tegen jou**: "Ik heb je bemind, Ik bemin je en Ik zal je altijd beminnen."*

En de ziel die zich laat leiden door onze Goddelijke Wil, die op zijn Vleugels meevliegt, is niet in staat om deze grote Uitstorting van onze Liefde te bevatten. En zij stort zich ook uit. Zij herhaalt ons Refrein en **zij zegt Ons**: "In uw Wil heb ik U bemind, bemin ik U en zal ik U altijd beminnen - altijd!"

Zijn alle geschapen dingen in feite geen Uitstortingen van Liefde, waarvan onze Fiat, als eerste Acteur, tegenover de mens getuigde?

Deze azuurblauwe hemel bezaaid met sterren,

is een uiting van onze Liefde. Door altijd uitgestrekt te blijven, zonder ooit te verzwakken of te veranderen, vertegenwoordigt hij onze voortdurende uiting van Liefde jegens de mens.

*Een uitstorting van Liefde is **de zon**.* Zij geeft uiting aan onze voortdurende Liefde door de hele aarde met licht te vullen.

Alle effecten die zij voortbrengt, die ontelbaar zijn, zijn voortdurende en herhaalde uitingen van Liefde die zij aan de mens brengt.

*Uitstorting van Liefde is **de zee**.*

Zij ruist en herhaalt haar gigantische golven: soms rustig, dan weer stormachtig. *Alle vissen* die zij voortbrengt zijn niets anders dan de voortdurende uitstorting van onze Liefde.

*Uitstorting van Liefde is **de aarde**.*

Wanneer zij zich opent om *bloemen, planten en vruchten* voort te brengen, gaat onze Liefde verder met haar vurige uitstorting.

Kortom, er is geen enkel ding dat door Ons geschapen is, waarin de voortdurende Uitstorting van onze Liefde niet te vinden is.

Maar wie is zich bewust van onze talrijke Uitstortingen?

Welk wezen voelt zich vervuld van onze scheppende Kracht en raakt met zijn eigen hand onze onblusbare Vlammen aan, zodat zij de behoefte voelt, om op haar beurt haar liefdesbetuigingen aan haar Schepper terug te geven?

Dat is de ziel die leeft in ons Goddelijk Fiat. Voor haar is het een voortdurende schepping.

Zij voelt de Kracht van onze Scheppingskracht die in haar werkt en haar met zijn Hand laat voelen dat haar Schepper voortdurend aan het scheppen is uit Liefde voor haar en haar zijn ononderbroken Uitstortingen laat voelen om de hare terug te ontvangen.

Maar wie kan onze vreugde beschrijven wanneer Wij zien:

dat de mens, door het bezit van ons Goddelijke Fiat, onze Uitstortingen ontvangt en erkent.

Hij is niet in staat om de overmatige Liefde van onze Goddelijke Uitstortingen te bevatten. En daarom vormt hij in de Uitstorting van onze Liefde, zijn eigen uitstorting jegens zijn Schepper.

Het lijkt Ons dan alsof Wij beloond worden voor alles wat Wij in de Schepping gedaan hebben.

Wij voelen dat dit wezen Ons in zijn delirium zegt:

"Aanbiddelijke Majesteit, als ik het in mijn macht had, zou ik ook voor U willen scheppen: een hemel, een zon, een zee en alles wat U geschapen hebt, om U te zeggen dat "*ik U bemin*" met dezelfde Liefde en met uw eigen Werken."

Want liefde die niet in daden omgezet wordt, kan geen liefde genoemd worden. Aangezien uw Goddelijke Wil mij alles gegeven heeft wat U geschapen hebt, geef ik het U terug om U te zeggen dat ik U bemin. En ik zeg U : "*ik bemin U*".

En zo keert de Harmonie, de uitwisseling van geschenken, de Orde terug tussen de Schepper en de mens, zoals door God in de Schepping vastgesteld was.

Je moet echter weten dat de mens door zijn eigen wil te doen de Orde, de Harmonie en het recht op het Geschenk van de Schepping verloren is. Want omdat mijn Wil de Schepping geschapen, heeft, behoort de hele Schepping Hem toe.

Mijn Goddelijke Wil verleent dit recht enkel aan de mens waarin Hij heerst. En degene in wie Hij niet heerst, kan een indringer in zijn Werken genoemd worden.

Hij kan dus niet optreden als eigenaar,
- noch kan hij aan God geven wat hem niet toebehoort.
- noch alle uitingen van liefde voelen die in de schepping bestaan,
omdat hij niet in het bezit is van onze Goddelijke Wil, die hem vertelt
over onze liefdesgeschiedenis.

Zonder onze Goddelijke Wil:

- is de mens de ware kleine onwetende van zijn Schepper, en
- blijft hij als een kleine leerling zonder leraar.

Oh, wat een leed om de mens zonder ons Fiat te zien!

Zoveel te meer omdat onze schepping onze woordvoerster is.
Zij is de draagster van onze Kussen van Liefde, van onze liefdevolle
omhelzingen.

Oh, hoezeer heeft mijn Mensheid dit alles gevoeld toen zij op aarde
was! Toen ik naar buiten ging, gaf de zon Mij de kus, die mijn Wil in
haar licht gelegd had, om aan de mensen te geven.

De wind gaf Mij de liefkozingen, de omhelzingen die hij als voorraad
van mijn eigen Goddelijke Wil bevatte.

De hele Schepping stroomde over van goddelijke Charisma's om aan
de mensen te geven.

Mijn Mensheid ontving alles, en gaf in ruil daarvoor de vrije loop aan
zoveel eeuwenlang onderdrukte kussen, afgewezen omhelzingen en
onbekende liefde.

Inderdaad, omdat mijn Goddelijke Wil niet regeerde, was de mens niet
in staat het goede te ontvangen dat Mijn Wil zelf in de hele schepping
gelegd had.

Mijn Mensheid, die mijn Goddelijke Wil bezat, gaf Hem de eerste
uitlaatklep en ontving en gaf de uitwisseling voor alles wat mijn
Goddelijke Wil in de gehele schepping gelegd heeft.

En daarom, wanneer Ik naar buiten ging, vierden alle geschapen
dingen feest. En zij wedijverden met elkaar om Mij te geven wat zij
bezaten.

Daarom, neem ter harte en wees opmerkzaam om enkel in mijn
Goddelijke Wil te leven, als je levendig wil voelen wat uw Jezus je
over zijn allerhoogste Fiat zegt.

27-3- 2 oktober 1929 – Alleen de Goddelijke Wil maakt de mens gelukkig, omdat God en de mens zich aan elkaar onderwerpen. Wie niet echt de wil heeft om het goede te doen, is een arme kreupele en God wil zich niet van hem bedienen.

(1) Mijn overgave aan het Leven van de Goddelijke Wil gaat verder.
Oh, hoe krachtig is zijn Scheppende Kracht.
Oh, hoe verblindend is zijn Licht en het dringt door tot in de diepste vezels van het hart om hen te vullen en te strelen. Hij creëert er ruimte voor zichzelf en Hij vestigt er zijn Troon van Heerschappij en Gezag.

Maar dit gebeurt met een zo verrukkelijke Zachtheid
dat de kleine mens tot niets herleid is, maar toch gelukkig is, om zonder leven en opgelost in het Goddelijk Fiat te blijven.
Oh, Aanbiddelijke Wil, indien iedereen U zou kennen, hoe graag zouden zij zich dan in U verliezen, om uw Leven te vinden en gelukkig te zijn met uw eigen Goddelijk Geluk.

Mijn kleinheid was versmolten met het Goddelijk Fiat.
Toen bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. Hij drukte mij zeer stevig tegen zijn Goddelijk Hart en **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, alleen mijn Goddelijke Wil kan de mens gelukkig maken. Met Zijn licht overweldigt Hij alle kwaad of jaagt het weg.
En met zijn Goddelijke Kracht **zegt Hij:**

Ik ben eeuwig geluk. Vlucht, alle kwaad! ik wil vrij zijn.
Want voor mijn Geluk sterft alle kwaad.”

In de ziel die volledig in mijn Goddelijke Wil leeft, is zijn Liefde zo groot dat zij de handelingen van de ziel verandert.
En er vindt een uitwisseling van leven plaats tussen haar en God,
- een uitwisseling van handelingen, stappen en hartslagen.
God blijft verbonden met de ziel, en de ziel met God.
Zij worden onafscheidelijke wezens.

En in deze uitwisseling van handelen en leven, ontstaat er een spel tussen de Schepper en de mens: ieder laat zich door de ander

‘overwinnen’. En in dit spel van zich laten 'overwinnen' spelen zij op een goddelijke manier. En zij maken elkaar blij en zijn vrolijk.

God en de mens zingen glorie en voelen zich zegevierend. Er zijn immers geen verliezers. En elk heeft de andere overwonnen!

Inderdaad, in mijn Goddelijke Wil verliest niemand.

‘Verliezen’ bestaan niet in mijn Wil.

Enkel van de ziel die in mijn Wil leeft, kan Ik zeggen dat zij mijn Vreugde in de Schepping is. En Ik voel Mij triomfantelijk wanneer Ik Mij verlaag om Mij door deze ziel te laten overwinnen. Ik weet immers zeker weet dat zij zich niet zal verzetten om door Mij overwonnen te worden.

Laat jouw vlucht in mijn Wil daarom altijd voortduren.

(3) Daarna dacht ik aan veel dingen die mijn gezegende Jezus mij verteld had:

- over zijn Goddelijke Wil en
- over zijn vurige Verlangens om zich bekend te maken, en
- dat ondanks zijn brandende Verlangens niets gedaan werd om deze te vervullen.

En ik zei tegen mezelf:

"Welke Wijsheid van God, welke diepe mysteries!

Wie zal hen ooit kunnen begrijpen! Hij wil het.

Hij is bedroefd omdat er niemand is om de weg te banen voor zijn Wil, om Hem bekend te maken. Hij toont zijn smachtend Hart dat ernaar verlangt dat zijn Goddelijke Wil bekend gemaakt wordt om zijn Koninkrijk in het hart van de mens te vormen.

Alsof Hij een machteloze God is, zijn de wegen gesloten en zijn de deuren op slot.

Jezus verdraagt het. En met een onoverwinnelijk en onuitsprekelijk geduld, wacht Hij tot de deuren en wegen zich openen. En Hij klopt aan de deur van de harten, om diegenen te vinden, die zich zullen bezighouden met het bekendmaken van zijn Goddelijke Wil."

Dat dacht ik. Mijn lieve Jezus was één en al Goedheid en Tederheid, zodanig dat dit zelfs de meest verharde harten deed breken.

Hij zei mij:

(4) “Mijn dochter, ***als je eens wist hoeveel Ik lijd:***

Ik wil mijn Werken vormen en hen aan de mensen bekendmaken, om hen het Goede te geven dat zij bevatten. Maar Ik vind niemand met het ware enthousiasme, het ware verlangen, die van mijn Werk zijn leven wil maken, om het bekend te maken en aan anderen de Leven-gevende Zegening van mijn Werk te geven, die hij in zichzelf voelt.

Wanneer Ik deze geneigdheid zie in de ziel die zich ermee moet bezighouden, die Ik met zoveel Liefde roep en kies voor het Werk dat Mij toebehoort, *voel Ik Mij zeer sterk tot haar aangetrokken.*

Opdat zij goed kan doen wat Ik wil dat zij doet, *verlaag Ik Mijzelf.*

Ik daal in haar neer en Ik geef haar mijn Geest, mijn Mond, mijn Handen en zelfs mijn Voeten.

Zo kan zij dan *het Leven en mijn Werk in alle dingen voelen.*

En zo zal zij ook de behoefte voelen om dit aan anderen te geven, als een gevoeld Leven, en niet als iets dat buiten haar staat.

Mijn dochter, wanneer het Goede niet als Leven in zichzelf wordt gevoeld, eindigt alles in woorden en niet in daden.

Dan blijf ik buiten, niet binnen. Zij blijven bijgevolg arme kreupelen, zonder verstand, blind, stom, zonder handen en zonder voeten.

En Ik wil in mijn Werken geen gebruik maken van arme invaliden. Ik zet hen aan de kant.

Zonder Mij om de tijd te bekommeren, blijf Ik zoeken naar degenen die bereid zijn om mijn Werk te dienen.

Ik ben niet moe geworden om door de eeuwen en over de hele aarde te reizen om het kleinste schepsel te vinden en in zijn kleinheid de grote Schat aan Kennis over mijn Goddelijke Wil te plaatsen.

Ik zal ook niet moe worden om de aarde te doorkruisen, steeds weer opnieuw, om diegenen te vinden, die werkelijk bereid zijn en die alles zullen waarderen wat Ik over het Goddelijk Fiat bekend gemaakt heb, als het Leven zelf.

Zij zullen alle mogelijke offers brengen om Hem bekend te maken.

Ik ben dus niet de machteloze God, maar de geduldige God, die wil dat zijn Werken volbracht worden, zoals het hoort en door mensen die daartoe bereid zijn en niet gedwongen worden.

Want wat Ik het meest verafschuwt in mijn Werken, is de onwil van de mensen. Alsof Ik hun kleine offers niet verdien!

Voor de Waardigheid van een zo groot Werk, dat het bekendmaken van mijn Goddelijke Wil is, wil Ik geen gebruik maken van arme kreupelen.

In feite, degene die niet de echte wil heeft om goed te doen, brengt steeds een verminking toe aan zijn ziel.

Maar Ik wil gebruik maken van mensen die, wanneer Ik hen mijn goddelijke ledematen geef, handelen zoals het hoort, zoals een Werk past, dat zoveel Zegeningen zal brengen aan de mensen en grote Glorie aan mijn Majesteit.

27-4- 7 oktober 1929 – Het Goddelijk Fiat is onlosmakelijk verbonden met zijn Werken. Het verschrikkelijk moment van de zondeval van Adam.

(1) Ik voelde me ondergedompeld in het Goddelijk Fiat
Zijn Licht omringde mij overal, zowel van binnen als van buiten.

Mijn lieve Jezus liet zich zien. En Hij omhelsde mij.
Hij kwam dicht bij mijn mond en Hij blies de Adem van zijn Mond in de mijne. Hij deed dit zo krachtig dat ik hem niet kon bevatten.

O, hoe aangenaam, zoet en verkwikkend was de Adem van Jezus.
Ik voelde me herboren tot een nieuw leven.

Mijn altijd lieve **Jezus zei mij:**

(2) “Mijn dochter, alles wat uit onze scheppende Handen voortkomt, bevat een voortdurende schepping en instandhouding.
Als onze Daad van schepping en behoud zich zou terugtrekken uit de hemelen, de zon en de rest van de schepping, zou al het leven verdwijnen.

Want aangezien de Schepping het 'niets' is, heeft zij het 'Alles' nodig

om in stand gehouden te worden.

Onze Werken zijn onlosmakelijk met Ons verbonden.

En wat niet gescheiden kan worden, wordt altijd liefgehad, wordt altijd in het oog gehouden, en vormt één geheel: het Werk en Degene die het geschapen heeft.

Ons Fiat, dat uitgesproken werd in de Scheppingsdaad van alle dingen, is bezig gebleven met Zichzelf altijd uit te drukken, Zichzelf te vormen tot Daad en eeuwig Leven van de hele Schepping.

Onze actie is niet zoals die van de mens die zijn adem, zijn hartslag, zijn leven, noch zijn warmte, in zijn werk legt.

Daarom is zijn werk van hem te scheiden. Hij houdt er ook niet van met een onoverwinnelijke en volmaakte liefde. Want wanneer iets losstaat van hem, kan hij het zelfs vergeten.

Anderzijds blazen Wij altijd leven in Onze Werken. En Wij houden zoveel van dat Leven dat Wij, om het te behouden, altijd Ons Leven in Ons werk laten stromen. En als Wij enig gevaar zien, zoals gebeurde met de mens, geven Wij ons Leven om het Leven te redden dat in ons Werk gestroomd is.

(3) “Mijn dochter, jouw leven in mijn Goddelijke Fiat toen Wij om jouw wil vroegen, die je Mij heel gewillig gaf.

Toen Ik zag dat je Mij jouw wil gaf, voelde Ik Mij triomfantelijk

En terwijl Ik jou leven inblies, wilde Ik mijn Almachtig Fiat uitspreken in het diepste van jouw ziel, om de Scheppingsdaad te hernieuwen.

.

Ik herhaal dit Fiat altijd, om je vanuit Hem voortdurend Leven te geven En terwijl Hij zich herhaalt, bewaart Hij je en handhaaft Hij zijn Leven in jou. Daarom voel je Mij vaak in jou ademen, je ziel vernieuwen.

En de Eenheid die Ik ervaar is mijn Goddelijke Wil die Mij doet houden van wat Wij je met een eeuwige Liefde toevertrouwd hebben.

Telkens wanneer mijn Fiat herhaald wordt, elke Waarheid die Hij je openbaart, elke Kennis of elk Woord dat Hij tot je spreekt, is een Liefde die in Ons opkomt. Zo gaan Wij je nog meer beminnen en willen Wij Onszelf geliefd maken.

Ons Scheppend en Behoudende Fiat bemint zijn Leven en wat Hij in jou gedaan heeft. En Hij blijft zich uitspreken om zijn Leven en de Schoonheid van zijn Werk te behouden.

Wees daarom aandachtig om voortdurend het Woord van mijn Fiat te ontvangen, dat drager is van Schepping, Leven en Behoud”.

(4) Daarna deed ik mijn rondgang om de Daden van het Goddelijk Fiat in de Schepping te volgen.

Aangekomen in Eden, stopte ik op het moment dat de mens, de Goddelijke Wil verwierp om zijn eigen wil te doen. Oh, hoezeer begreep ik het groot kwaad van het doen van de menselijke wil!

Mijn geliefde Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(5) “Mijn dochter, *het moment van Adams val was echt verschrikkelijk!* Toen hij onze Goddelijke Wil verwierp om zijn eigen wil te doen, wou ons Fiat zich terugtrekken uit de hemel, de zon en de hele Schepping, om haar tot niets te reduceren.

Degene die onze Goddelijke Wil verworpen had, verdiende het immers niet langer dat Ons Fiat de voortdurende daad van schepping en behoud in de hele Schepping in stand hield.

Deze was immers uit liefde voor de mens gemaakt en was hem als een geschenk van zijn Schepper gegeven.

Als het Eeuwig Woord de Verdiensten die voorzien waren van de toekomstige Verlosser niet aangeboden had, en deze ook niet aangeboden had, om de Onbevleete Maagd te behoeden voor de erfzonde, zou alles in puin gevallen zijn: de hemelen en de zon zouden zich hebben teruggetrokken in onze Bron.

Wanneer onze Goddelijke Wil zich terugtrekt, verliezen alle geschapen dingen hun leven.

Maar 'het Woord dat Mens geworden is' verscheen voor de Godheid. Hij heeft al zijn Verdiensten vooraf reeds aanwezig gemaakt. Zo bleef alles op zijn plaats.

Mijn Fiat zette zijn Werk van Schepping en Behoud voort, in afwachting van mijn Mensheid om haar aan Hem aan te bieden als een rechtmatig geschenk, dat Ik verdiende.

Zo werd de plechtige belofte aan de mens gedaan, dat de toekomstige Verlosser zou neerdalen om hem te redden, opdat hij zou bidden en zich zou voorbereiden om Hem te ontvangen.

Onze Wil deed alles en had rechtmatig recht op alles. Maar door zijn wil te doen, beroofde de mens onze Wil van zijn Goddelijke Rechten.

Daarom verdiende hij niet langer de gave van het licht van de zon te ontvangen. En toen het licht hem omhelsde, voelde onze Wil dat de rechten op zijn licht Hem ontnomen werden.

Want elk geschapen ding dat de mens nam en waarvan hij genoot, bracht scheuren toe aan onze Wil. En als mijn Mensheid er niet geweest was, dan had de mens alles verloren.

Inderdaad, het *niet doen* van mijn Goddelijke Wil brengt alle soorten kwaad met zich mee en het verlies van alle rechten in de Hemel en op aarde.

Maar het *doen* van Mijn Wil brengt alle zegeningen met zich mee en verwerft alle rechten, zowel menselijke als goddelijke.

27-5- 12 oktober 1929 – Door in de Goddelijke Wil te leven, stijgt de ziel op en daalt de Goddelijke Wil neer. Hoe worden Goddelijke Voorrechten verkregen?

(1) Ik deed mijn gebruikelijke rondgang in het Goddelijk Fiat. Ik riep alles aan wat Hij gedaan had in de Schepping en de Verlossing. En ik bood dit aan de Goddelijke Majesteit aan, om te vragen dat de Goddelijke Wil bekend zou worden, zodat Hij zou kunnen heersen en regeren onder de mensen.

Terwijl ik dit deed, zei ik tegen mezelf: "Wat voor Goeds doe ik, door deze rondgangen, deze handelingen en deze offers te herhalen?"

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij**:

(2) "Mijn dochter, telkens je een rondgang doet in onze Werken en telkens jij je aansluit bij deze Daden die door mijn Fiat in de

Schepping en de Verlossing gedaan zijn,
om hen aan Ons aan te bieden,
- zet jij een stap naar de Hemel, en
- zet mijn Goddelijke Wil een stap naar de aarde.

Zo stijg jij omhoog terwijl Hij neerdaalt. Hij blijft oneindig maar Hij maakt zich klein en Hij sluit zich op in jouw ziel, om jouw daden, jouw offers en jouw gebeden samen met jou te herhalen.

Wij voelen onze Goddelijke Wil in jou bidden; zijn Adem uit jou komen; zijn Hartslagen, die in Ons kloppen en in jou kloppen.

Wij voelen de Kracht van onze Scheppende Werken, die zich rondom Ons opstellen, bidden met onze Goddelijke Kracht, opdat onze Goddelijke Wil neerdaalt om op aarde te heersen.

Er is jou de taak gegeven om onze Goddelijke Wil bekend te maken en te smeken dat ons Koninkrijk te midden van de menselijke familie gevestigd wordt.

Sterker nog, aangezien jij, met wat je doet, geen indringer bent noch iemand die geen functie bekleedt en geen enkele macht bezit.

Jij bent immers geroepen en je hebt op een bijzondere manier de taak gekregen om onze Goddelijke Wil bekend te maken en te smeken dat ons Koninkrijk in het hart van de menselijke familie gevestigd wordt.

Er is dus een groot verschil tussen:

- iemand die van Ons een taak gekregen heeft, en
- iemand die geen functie heeft.

De ziel aan wie een taak toevertrouwd is, doet, wat zij ook doet, rechtmatig en in volledige vrijheid. Want dat is onze Goddelijke Wil.

Zij vertegenwoordigt allen die het Goede, dat Wij willen geven, zullen ontvangen, door middel van de taak die zij gekregen heeft.

Je bent dus niet de enige die een stap naar de Hemel zet.

Want er zijn ook al diegenen die mijn Goddelijke Wil zullen kennen.

Als Hij neerdaalt, daalt Hij neer in allen die Hem zullen laten heersen, doorheen jou.

Daarom is de enige manier *om het Koninkrijk van het Goddelijk Fiat te verkrijgen, gebruik te maken van onze Werken*, om zo'n groot Goed te bekomen.

(3) Ik bleef toen de Handelingen van de Goddelijke Wil volgen
Toen ik op het moment kwam, waarop Hij **de Soevereine Koningin uit het niets riep**, pauzeerde ik om haar te verwelkomen.

Zij was zeer mooi en majestueus. En zij breidde haar koninklijke rechten overal uit. De Hemel en de aarde knielden neer en riepen haar uit tot Keizerin van alles en allen.

En ik, vanuit het diepste van mijn hart, vereerde en beminde de Soevereine Dame. Het kleine meisje dat ik was, wilde op haar Moederschoot springen om haar te zeggen:

"*Mijn heilige Moeder*, wat bent U mooi! U bent zo mooi omdat U vanuit de Goddelijke Wil geleefd hebt. U, die Hem bezit, vraag Hem met aandrang dat Hij neerdaalt naar de aarde om te regeren onder uw kinderen."

Ik deed dit en **mijn geliefde Jezus voegde eraan toe**:

(4) "Mijn dochter, *zelfs als mijn Moeder mijn Moeder niet geweest was*, zou zij,

- enkel reeds door het feit dat zij de Goddelijke Wil volmaakt vervuld heeft, geen ander leven gekend heeft en in de volheid van mijn Wil leefde,
- *krachtens haar voortdurende leven in mijn Fiat*, alle goddelijke voorrechten bezeten hebben, altijd Koningin geweest zijn, de mooiste van alle mensen.

Waar mijn Goddelijk Fiat heerst, wil Hij alles geven, Hij houdt niets achter. Sterker nog, Hij bemint die ziel zozeer, dat Hij zijn liefdevolle kunsten gebruikt en zich verbergt. Hij maakt zich zeer klein in haar en Hij vindt het heerlijk om zich door haar te laten overweldigen.

Heeft de Soevereine Koningin van de Hemel inderdaad niet de Goddelijke Wil overweldigd toen zij zo ver ging, dat zij Mij liet verwekken en Mij in haar Schoot verborg?

O, als iedereen wist wat mijn Goddelijke Wil kan doen en wil doen, zouden ze elk offer brengen om uitsluitend vanuit mijn Wil te leven.

27-6- 15 oktober 1929 – Iedereen wacht op het Verhaal van de Goddelijke Wil. De afwezigheid van de daden van de mens in de Goddelijke Wil.

(1) Ik voelde mij ondergedompeld in het Goddelijk Fiat.
Ik kon voor mijn arme geest de hele Schepping zien en de grote Wonderen die daarin door de Goddelijke Wil verricht werden.

Het leek erop alsof elk geschapen ding wilde vertellen, hetgeen het in dit zo groot en Goddelijk Fiat bezat, om Hem bekend te maken, te beminnen en te verheerlijken.

Mijn geest verloor zich in de aanschouwing van de Schepping.
Mijn lieve Jezus kwam toen uit mijn innerlijk tevoorschijn.

Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, iedereen wacht op het verhaal van de grote Liefdesgeschiedenis van de Goddelijke Wil.

De Schepping was de eerste uiterlijke daad van de werking van mijn Fiat. Zij bevat bijgevolg het begin van zijn Geschiedenis.
En zij vertelt alles wat Hij uit Liefde voor de mens gedaan heeft.
Dat is de reden waarom Ik jou het hele verhaal van mijn Goddelijke Wil wilde vertellen,

Ik heb de gehele geschiedenis van de Schepping erin opgenomen, met zoveel details

zodat jij en alle anderen kunnen weten wat mijn Goddelijk Fiat gedaan heeft en wil doen en zodat allen zijn rechtmatig Recht kennen om onder de menselijke generaties te heersen.

Alles wat in de Schepping gedaan is, is niet volledig bekend bij de mensen, noch de Liefde die de Onze was toen Wij haar schiepen.

De mensen weten niet hoe elk geschapen ding een stempel van Liefde draagt, de ene verschillend van de andere, elk met een

speciale Weldaad voor de mensen.

Hun leven is namelijk onlosmakelijk verbonden met de Schepping.

Als de mens zich zou willen terugtrekken uit de Goede Dingen van de Schepping, zou hij niet kunnen leven.

Wie zou hem lucht geven om te ademen, licht om te zien, water om te drinken, voedsel om zich te voeden, aarde om op te lopen?

Mijn Goddelijke Wil heeft zijn voortdurende Handeling en Hij maakt, in elk geschapen ding, zijn Leven en zijn geschiedenis bekend.

Maar de mens kent Hem niet en leeft van mijn Wil zonder Hem te kennen. En daarom zijn ze allemaal aan het wachten.

De Schepping zelf wil zo'n heilige Wil bekendmaken.

Dit is des te meer waar, omdat een zegen die niet bekend is geen leven brengt, noch de goedheid communiceert die zij bevat. Daarom lijkt Mijn Wil onvruchtbaar te zijn onder de mensen en kan Zij niet de volheid van Haar Leven in ieder van hen voortbrengen – omdat Zij niet bekend is.

Ik heb met zoveel Liefde tot jou over de Schepping gesproken en over wat mijn Goddelijk Fiat in haar doet. Daarom toont de Schepping nu haar groot verlangen om beter gekend te worden.

Temeer omdat iets goeds dat niet bekend is, geen leven kan geven noch de zegeningen die het bevat.

Bijgevolg blijft mijn Wil onvruchtbaar te midden van de mensen.

Hij kan de Volheid van zijn Leven in elk van hen niet voortbrengen, omdat Hij niet gekend is.

(3) Daarna voelde ik in mij een innerlijke Kracht die alle Daden wilde volgen, die het Goddelijk Fiat in de Schepping en in de Verlossing volbracht had.

Terwijl ik dat deed, zei ik tegen mezelf: "Wat heeft het voor zin om in alles de Goddelijke Wil te willen volgen?"

Mijn geliefde **Jezus voegde eraan toe**:

(4) "Mijn dochter, je moet weten dat alles wat mijn Goddelijke Wil in de Schepping en in de Verlossing gedaan heeft, Hij dat gedaan heeft uit Liefde voor de mensen.

Hij heeft dit gedaan zodat de mensen, door Hem te leren kennen, zich in zijn Daden kunnen verheffen om Hem te zien,

- Hem te beminnen en hun daden met de Zijne te verenigen,
- om Hem gezelschap te houden en
- om zelfs maar een komma, een punt, een blik, een **'ik bemin U'** te plaatsen op de talrijke Werken en Goddelijke Wonderen, die mijn Fiat, in de vurigheid van zijn Liefde, voor hen volbracht heeft.

Wanneer je het Goddelijk Fiat in zijn Daden volgt,

- voelt Hij jouw gezelschap en voelt Hij zich niet langer alleen.
- Hij voelt jouw kleine daad, jouw gedachte die zijn Daden volgt, en
- Hij voelt zich daardoor beloond.

Maar als je hen niet zou volgen, zou Hij in de oneindigheid van zijn Goddelijke Wil, de leegte van jouw aanwezigheid en jouw daden, voelen. En **Hij zou met droefheid uitroepen:**

"Waar is de kleine dochter van mijn Goddelijke Wil?

Ik voel haar niet in mijn Daden.

Ik heb niet de vreugde van haar blikken, vol bewondering voor wat Ik doe, om Mij **'dank U'** te zeggen.

Ik hoor haar stem niet, die **'ik bemin U'** tegen Mij zegt.

O, wat weegt deze eenzaamheid zwaar op Mij!"

En Ik zou je zijn Gekreun laten horen in het diepste van je hart **om je te zeggen:** **'Volg Mij in mijn Werken - laat Mij niet alleen.'**

Je zou Hem pijn doen door jouw daden te verrichten zonder overeenstemming met mijn Goddelijke Wil.

Maar door hen te volgen, doe je Hem veel goed, door Hem gezelschap te houden. Als je wist hoe aangenaam dit gezelschap is, zou je aandachtiger zijn.

Mijn Goddelijk Fiat zou het gemis van jouw daden voelen als je hen niet zou volgen. Ook jij zou de leegte van zijn Daden in je wil voelen.

Je zou je alleen voelen, zonder de aanwezigheid van mijn Goddelijke Wil, die zo graag in jou leeft. Dan zou je voelen dat mijn Wil niet meer in jou leeft.

27-7- 18 oktober 1929 – Pracht van de Schepping. Voor degene die in de Goddelijke Wil leeft, is God altijd bezig met de Schepping. De mens die in de Goddelijke Wil leeft, verdubbelt zijn liefde voor God. De twee armen: Onveranderlijkheid en Standvastigheid.

(1) Ik voelde me in de onmetelijkheid van het Licht van het Goddelijk Fiat. In dit Licht kon je de hele Schepping zien, die uit Hem kwam alsof zij geboren werd.

In zijn verlangen om te genieten van zijn Werken, leek Hij bezig te zijn met hen te scheppen en hen te blijven scheppen, met hen te behouden.

Mijn lieve *Jezus*, kwam uit mijn innerlijk tevoorschijn en Hij keek naar de Schepping om zich te verheugen in zijn Werken.

Hij zei mij:

(2)"Mijn dochter, hoe mooi is de Schepping!
Hoe verheerlijkt zij Ons!
Hoezeer verheerlijkt zij de Kracht van ons Fiat!

Zij is niets anders dan Eén Daad van onze Goddelijke Wil.
Hoewel je veel dingen kunt zien, allemaal verschillend van elkaar, zijn zij slechts het effect van zijn Ene Daad, die nooit ophoudt en altijd bezig is te handelen.

Onze Daad bezit van nature, als zijn exclusieve eigenschap: Licht, Onmetelijkheid, Heerschappij en een veelheid aan ontelbare effecten.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat toen onze Fiat zijn Ene Daad vormde, hieruit voortkwam:

- de Onmetelijkheid van de hemelen,
- het zeer schitterend Licht van de zon,
- de uitgestrektheid van de immense zee,
- de kracht van de wind,

- de schoonheid van de bloemen, van allerlei soorten.

En Hij heeft een zodanige kracht, dat Hij de hele Schepping in evenwicht houdt, zonder enige steun, alsof het een lichte ademtocht of een kleine veer is – alleen omsloten door zijn scheppende Kracht.

O, Kracht van mijn Fiat – hoe onovertroffen en onbereikbaar bent U!

Mijn Wil heerst in de hele Schepping.

Enkel de handelingen van een de ziel waarin mijn Wil heerst, verenigen zich met de Ene Daad die mijn Wil in de Schepping verricht. En deze ziel kan de Schat van al de Goede Dingen die in de Schepping volbracht zijn, ontvangen.

In feite is deze grote machine van het universum gemaakt om aan de mens gegeven te worden, maar dan wel aan de mens die onze Goddelijke Wil zou laten heersen.

Het is billijk dat Wij niet afwijken van ons vastgesteld Plan en dat de mens onze Gave erkent en ontvangt.

Maar hoe kan hij deze ontvangen als hij niet in ons Huis is, dat wil zeggen, als hij niet in onze Goddelijke Wil is?

Het ontbreekt hem dan aan het vermogen om Hem te ontvangen, en aan de ruimte om Hem te bevatten.

Inderdaad, alleen een ziel die Mijn Goddelijke Wil bezit, kan Hem ontvangen.

Mijn Wil vindt zijn vreugde in deze Ene Daad.

Het is alsof Hij uit liefde voor haar aan het scheppen is. Hij laat haar zijn voortdurende Daad van het scheppen van de hemelen, de zon en alles voelen,

En **Hij zegt haar:** “Kijk eens hoezeer Ik je bemin!

Alleen voor jou blijf Ik alle dingen scheppen.

En om iets van jou terug te krijgen, gebruik Ik jouw handelingen:

- als materiaal om de hemelen uit te breiden.
- als lichtgevend materiaal om de zon te vormen;

en zo verder voor al het andere van de schepping.

En hoe meer je handelt in mijn Fiat, hoe meer je Mij het materiaal bezorgt om in jou een groter aantal mooie dingen te vormen.

Laat jouw vlucht in mijn Wil daarom nooit ophouden!

Dat zal voor Mij de gelegenheid zijn om altijd in jou te handelen.

(3) Daarna zette ik mijn daden in de Goddelijke Wil verder.

Ik maakte al zijn Daden in de Schepping en in de Verlossing tot de mijne. En ik bood hen aan de Goddelijke Majesteit aan, als het mooiste geschenk dat ik Hem uit liefde en dankbaarheid kon geven.

Ik zei tegen mezelf:

"Oh, wat zou ik graag een hemel, een zon, een zee, de bloemen van de aarde en alles wat bestaat hebben – helemaal voor mijzelf.

Dan kan ik aan mijn Schepper een hemel, een zon, een zee en bloemen geven die van mij zijn. En zij zouden allemaal zeggen:

"Ik bemin U, ik bemin U, ik aanbid U."

Dat dacht ik. Mijn geliefde Jezus sloot mij toen in zijn armen.

Hij zei mij:

(4) "Mijn dochter, alles behoort toe aan degene die in mijn Wil leeft.

Haar wil is 'één' met de Onze. Dus wat van Ons is, is van haar.

Daarom kan jij in alle waarheid *tegen Ons zeggen:*

"Ik geef U mijn hemel, mijn zon en alles."

De liefde van de mens stijgt op in onze Liefde en komt op ons niveau.

In ons Goddelijk Fiat verdubbelt de ziel onze Liefde, ons Licht, onze Kracht, ons Geluk en onze Schoonheid.

We voelen Ons niet alleen geliefd met onze eigen verdubbelde Liefde, maar ook door een krachtige Liefde die ons verrukt en gelukkig maakt.

En Wij zien Ons geliefd met de verdubbelde liefde van de mens die in onze Wil leeft. En uit liefde voor hem zijn Wij ertoe aangetrokken om alle mensen met een verdubbelde Liefde te beminnen.

Inderdaad, aangezien de ziel in Ons Fiat leeft, verliest haar handeling haar leven en verwerft zij onze Handeling als de hare

En onze Handeling bezit:

- de Bron van Licht, Kracht en Liefde,
- de Bron van Geluk en Schoonheid

De ziel kan onze Bronnen verdubbelen, verdrievoudigen, vermenigvuldigen, zo vaak als zij wil.

Omdat zij in onze Wil is, laten Wij haar haar gang gaan.

Wij geven haar alle vrijheid. Want alles wat zij doet, blijft bij Ons.

Niets gaat buiten onze goddelijke en oneindige grenzen

Er is dus geen enkel gevaar dat onze Goede Dingen ook maar het minste kwaad kunnen ondervinden.

Daarom, als jij altijd in onze Goddelijke Wil blijft, is wat van Ons is, van jou. En omdat het van jou is, kan je ons alles geven wat je wilt.

(5) Ik voelde me vervolgens bedroefd over vele dingen, die ik hier niet hoef te vernoemen.

Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe**:

(6) “Mijn dochter, houd moed! Ik wil niet dat je verdrietig bent.

En Ik wil in jouw ziel de Vrede en Vreugde van het hemelse Vaderland zien. Ik wil dat jouw hele wezen de geur van de Goddelijke Wil verspreidt, die vol Vrede en Geluk is.

Indien de eeuwige Vrede en Gelukzaligheid niet in jou aanwezig waren, dan zou mijn Wil zich niet goed voelen in jou. Het zou zijn alsof Hij verstoord is in zijn Licht en zijn Geluk.

En bovendien, weet je niet dat de ziel die in mijn Goddelijk Fiat leeft twee armen vormt? De ene arm is *Onveranderlijkheid*.

De andere arm is *Standvastigheid in voortdurende actie*.

Met deze twee armen omhelst zij God zodanig, dat Hij zich niet van haar kan losmaken. Temeer omdat Hij graag heeft, dat zij zich aan Hem hecht.

Daarom heb je geen reden om je te beklagen, ongeacht de omstandigheden. *Want je hebt God helemaal voor jezelf.*

Laat je enige zorg zijn om te leven in dit Fiat, dat jou het Leven gaf, om het Leven in jou te vormen. Ik zorg voor al het andere.

27-8- 21 oktober 1929 – Parallel tussen de Komst van het Woord op aarde en de Goddelijke Wil.
--

(1) Ik voelde mij zeer ongerust over het Goddelijk Fiat. Duizend gedachten over wat mijn lieve Jezus gezegd had, vooral over zijn Koninkrijk, hielden mij bezig.

Ik zei tegen mezelf: "Heerst de Goddelijke Wil nu op aarde? Is het waar dat Hij overal is, dat er geen plaats is waar Hij niet is? Maar heeft Hij zijn Scepter, zijn absolute Macht onder de mensen?"

En mijn geest dwaalde rond tussen al deze gedachten
Toen kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn. Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil heerst.

Je kan het vergelijken met Mij, het Eeuwig Woord:

Toen Ik uit de Hemel neerdaalde, sloot Ik Mij op in de Schoot van mijn hemelse Moeder. Wie wist hiervan iets?

Niemand, zelfs Sint-Jozef wist bij het begin van mijn Conceptie niet, dat Ik al onder hen was.

Alleen mijn onafscheidelijke Moeder was op de hoogte van alles.

Zo vond het grote Wonder van mijn werkelijke afdaling uit de Hemel naar de aarde plaats.

In mijn Oneindigheid was Ik overal aanwezig. De hemel en de aarde waren in Mij ondergedompeld, En Ik was met mijn Persoon opgesloten in de Moederschoot van de Onbevleete Koningin. Niemand kende Mij. Ik werd door iedereen genegeerd.

Zo, mijn dochter, is dit **de eerste parallel** tussen

- Mij, het Goddelijk Woord, toen Ik uit de Hemel neerdaalde, en
- mijn Goddelijke Wil die zijn eerste stappen zet, om op aarde te komen regeren.

Net zoals **Ik mijn eerste stappen zette naar de Maagd Maria,**
richtte mijn Wil zijn eerste stappen naar jou.

Omdat Hij jou om je wil vroeg en je hem aan Hem gegeven hebt,
heeft Hij onmiddellijk zijn eerste Daad van Conceptie in jouw ziel
gevormd.

Hij openbaarde zijn Kennis en terwijl Hij je talrijke en goddelijke
Slokken gaf, vormde Hij zijn Leven in jou. En Hij begon zijn
Koninkrijk te vormen.

Maar wie wist daar gedurende lange tijd iets van?

Niemand! Alleen jij en Ik waren ons van alles bewust..

Na enige tijd werd mijn vertegenwoordiger, degene die jou leidde,
zich bewust van wat er in jou gebeurde.

Hij is het symbool van mijn vertegenwoordiger, de heilige Jozef,

- die voor de mensen als mijn vader moest verschijnen, en
- die, vooraleer Ik uit de Moederschoot kwam,
de grote eer en Genade had om te weten dat Ik al onder hen was.

(3)) Na deze eerste stap **zette Ik de tweede stap:**

- *Ik werd geboren in Bethlehem, en*
- *Ik werd herkend en bezocht door de herders uit de omgeving.*

Maar het waren geen invloedrijke mensen en ze hielden het prachtige
nieuws dat Ik al op aarde gekomen was, voor zichzelf.

Zij hebben zich niet beziggehouden om Mij bekend te maken, noch
om het Nieuws over Mij overal te verspreiden.

En Ik bleef de verborgen Jezus, onbekend voor iedereen.

Maar hoewel onbekend, was Ik al onder hen,

- symbool van mijn Goddelijke Wil:

Vaak zijn andere van mijn vertegenwoordigers naar jou toe gekomen,
van heinde en verre. Zij hebben gehoord van het prachtige nieuws
over het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil, de Kennis daarover, en
hoezeer mijn Wil bekend wil worden.

Zij hebben echter de taak om mijn Wil bekend te maken, niet op zich

genomen: sommigen vanwege een gebrek aan invloed en anderen door gebrek aan wil. En mijn Wil bleef onbekend en genegeerd, hoewel Hij al onder hen bestond.

Omdat Hij niet bekend is, regeert Hij niet.

Hij regeert alleen in jou, net zoals Ik alleen was bij mijn hemelse Moeder en mijn voedervader, de heilige Jozef.

(4) De derde stap van mijn Komst op aarde is de ballingschap.

Dit gebeurde vanwege het bezoek van de drie koningen, die de interesse wekten van enkelen, die naar mij op zoek gingen.

Dit maakte Herodes bang.

En in plaats van zich bij hen aan te sluiten om Mij te bezoeken, wilde hij samenzweren om Mij te doden.

En Ik werd gedwongen om in ballingschap te gaan.

Symbool van mijn Goddelijke Wil: het gebeurt vaak dat er interesse gewekt wordt. Men wil Hem bekendmaken door de Kennis te publiceren. Maar er gebeurt niets!

Sommigen zijn bang, anderen zijn bang om zichzelf in gevaar te brengen, weer anderen willen geen offers brengen.

En alles blijft wij woorden, nu eens onder het ene voorwendsel, dan weer onder het andere.

Mijn Goddelijke Wil blijft verbannen, ver van het hart van de mensen.

En Ik ben niet naar de Hemel vertrokken, maar Ik ben in mijn ballingschap bij de mensen gebleven.

Alleen met mijn Goddelijke Moeder en met de heilige Jozef, die Mij zeer goed kenden, vormde Ik hun Paradijs op aarde.

Voor de anderen was het alsof Ik niet bestond.

Op dezelfde wijze:

Mijn Wil heeft met al zijn Kennis, zijn Leven in jou gevormd. Hoe kan mijn Fiat nu vertrekken als Hij daar geen effect van ziet, het doel waarvoor Hij zich bekend heeft gemaakt?!

In feite, wanneer Wij besluiten een Werk te volbrengen, een Goed, kan niemand Ons daarvan weerhouden.

Na dertig jaren verborgen leven, maakte Ik mezelf bekend om mijn publiek leden te leiden. Zo zal mijn Goddelijke Wil, ondanks de ballingschap en het feit dat Hij verborgen is, niet langer verborgen kunnen blijven, net zoals Ik.

Maar Hij zal bekend worden om te heersen onder de mensen.

Wees daarom aandachtig!

En waardeer het grote Geschenk van mijn Goddelijke Wil in je ziel.

27-9- 24 oktober 1929 – In de Goddelijke Wil heeft de ziel alles in haar macht. Omdat zij in Zichzelf de Bron van de Goddelijke Werken vindt en deze kan herhalen wanneer zij maar wil.

(1) Ik voelde me helemaal overgegeven aan het Goddelijke Fiat, Ik volgde al zijn Daden in de Schepping en in Verlossing, en Ik bood hen aan.

Toen ik **bij de Conceptie van het Woord** kwam, *zei ik tegen mezelf:* "Hoe graag zou ik, in de Goddelijke Wil, de daad van de Conceptie van het Woord tot de mijne maken. Dan zou ik de Allerhoogste, de Liefde, Glorie en Voldoening kunnen schenken, alsof het Woord opnieuw ontvangen werd."

Ik dacht dit. En toen bewoog mijn lieve **Jezus** zich in mij.

Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, in mijn Goddelijke Wil heeft de ziel alle macht.

Er is niets dat onze Godheid gedaan heeft, noch in de Schepping, noch in de Verlossing, waarvan ons Goddelijk Fiat niet de Bron is.

Hij verliest geen enkele van onze Daden. Hij is hun Bewaarder.

Degene die onze Goddelijke Wil bezit, bezit de Bron:

- van mijn Conceptie, van mijn Geboorte, van mijn Tranen,
- van mijn Stappen, van mijn Werken en van alle dingen.

Onze Daden geraken nooit uitgeput.

Wanneer de ziel zich mijn Conceptie herinnert en deze wil aanbieden, *wordt mijn Conceptie hernieuwd alsof Ik opnieuw verwekt ben.*

Ik word opnieuw geboren.

Mijn Tranen, mijn Lijden, mijn Stappen en mijn Werken worden

herboren voor een nieuw leven en zij herhalen de grote Weldaden die Ik in de Verlossing geschonken heb.

De ziel die in onze Goddelijke Wil leeft, herhaalt dus onze Werken.

Want net zoals niets in de Schepping verdwenen is, zo blijft alles in de Verlossing voortdurend herleven.

Maar wie spoort Ons daartoe aan? Wie geeft ons de gelegenheid om onze Bronnen te openen om onze Werken te vernieuwen?

Het is de ziel die in onze Wil leeft.

Door de Kracht van onze Wil absorbeert de ziel onze Scheppende Kracht. Zo kan zij alles terug tot nieuw leven laten herboren worden.

Met haar daden, met haar offers, met haar smeebeden, beroert zij voortdurend onze diepe Bronnen. En wanneer zij beroerd worden, als door een aangename bries, vormen zij golven. Zij stromen over met onze Daden, vermenigvuldigen zich en groeien tot in het Oneindige.

Onze Bronnen worden gesymboliseerd door de zee: als de wind haar niet beroert en er geen golven gevormd worden, dan stijgt het water niet omhoog en krijgen de kuststeden geen water.

Zo is het ook met *de Bronnen van onze vele Werken*.

Als ons Goddelijk Fiat hen niet wil bewegen, of als iemand die in onze Wil leeft, er niet aan denkt om met zijn daden een briesje te vormen, dan stromen onze Bronnen niet over.

En dan vermenigvuldigen zij hun zegeningen ten behoeve van de mensheid niet, ook al zijn ze tot de rand gevuld.

(3) Naarmate de ziel die in ons Goddelijk Fiat leeft, daden verricht, stijgen deze op naar de Oorsprong waaruit de mens voortgekomen is. Zij blijven niet beneden. Maar zij stijgen naar omhoog, op zoek naar de Schoot van Hem, waaruit de eerste Daad van haar bestaan voorkwam. Deze daden omringen de Oorsprong, die God is, als Goddelijke Daden.

Als God de handelingen van de mens in zijn Goddelijke Wil ziet, erkent God hen als de Zijne en voelt zich bemind en verheerlijkt, zoals Hij dat wil, met zijn eigen Liefde en met zijn eigen Glorie.”

27-10- 27 oktober 1927 - Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil kon niet komen vóór de Komst van Onze-Lieve-Heer op aarde. De Ent van Jezus Christus en de ent van Adam.

(1) Ik deed mijn rondgang doorheen de Schepping.
Ik volgde de Daden van het Goddelijk Fiat, *vanaf Eden tot aan de Neerdaling van het Goddelijk Woord op aarde.*

Terwijl ik dat deed, zei ik tegen mezelf: "En waarom is het Koninkrijk van de Goddelijke Wil niet op aarde gekomen, vooraleer voordat de Zoon van God uit de Hemel neerdaalde?"

Mijn lieve Jezus maakte gebruik van wat ik dacht.
Beter gezegd, het lijkt me dat wanneer Hij met mij wil praten,
- Hij mij gedachten geeft,
- Hij in mij twijfels en moeilijkheden opwekt, en het verlangen om veel dingen over zijn Koninkrijk te weten.

Wanneer Hij echter niet met mij wil spreken, dan is mijn geest stil.
Dan ben ik niet in staat om over iets na te denken.
En dan doorloop ik de Handelingen van de Goddelijke Wil in zijn Licht.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. En Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter,
het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil kon niet op aarde komen vóór mijn Komst. Er was immers geen mens die de Volheid van mijn Fiat bezat, voor zover dat mogelijk is voor een schepsel.

Zonder dat was er geen recht om het toe te kennen, noch volgens de goddelijke Orde, noch volgens de menselijke orde.
De Hemel was gesloten.

De twee willen, de menselijke en de goddelijke,
leken elkaar met een norse blik aan te kijken.
De mens voelde zich niet in staat om zo'n groot goed te vragen.
Zozeer zelfs dat hij er niet eens aan wilde denken.
In alle billijkheid was het voor God onmogelijk om hem dat te geven.

***Vooraleer Ik naar de aarde kwam,
waren God en de mens voor elkaar als de zon en de aarde.***

De aarde bezit de kiem niet waarmee zij, door deze te besproeien, een plantje kan vormen om de zaadplant te geven.

De zon, vindt geen zaadje en kan de effecten die zij bezit niet overbrengen, om met haar leven-gevende kracht de vorm en ontwikkeling van deze plant te vormen.

De aarde en de zon zijn dan als vreemden voor elkaar.

Je zou kunnen zeggen dat ze elkaar, als ze verstand hadden, met een boos oog zouden aankijken.

De aarde kan immers zo'n groot Goed niet voortbrengen, noch ontvangen. En de zon kan het haar niet geven.

Zo was de toestand van de mensheid zonder het Zaad van mijn Fiat. Als er geen zaad is, is het zinloos om op een plant te hopen.

Met mijn Komst op aarde heeft het Goddelijke Woord menselijk vlees aangenomen. Daardoor vormde Hij de Ent op de boom van de mensheid. Mijn Mensheid leende zich om als Zaadje te dienen voor het Eeuwig Woord.

Mijn Mensheid stelde zich als zaad ter beschikking aan het Eeuwig Woord. En mijn Goddelijke Wil vormde de nieuwe Scheut met mijn menselijke wil.

Van hieruit was Ik het hoofd van alle menselijke generaties, en begon het recht aan beide kanten, het menselijke en het Goddelijke:

- om het Rijk van Mijn Goddelijke Wil te kunnen ontvangen en
- voor God, om het te kunnen geven.

Wanneer een ent gemaakt wordt, neemt deze niet onmiddellijk de kracht op van het nieuwe sap dat hij ontvangt. Hij blijft beetje bij beetje het nieuwe sap van die ent opnemen.

Daarom produceert hij in het begin weinig vruchten.

Maar naarmate hij blijft groeien, nemen de vruchten toe, worden ze groter en smakelijker, totdat de hele boom gevormd is, beladen met vruchtdragende takken.

Dat is de Ent die Ik op de boom van de mensheid geplaatst heb.

Ongeveer tweeduizend jaar zijn verstreken en de mensheid heeft nog niet alle eigenschappen van mijn Ent ontvangen.

Maar er is reden tot hoop, want de kiem, de Ent, is er.

Daarom kan de mens erom vragen.

Nu kan God Hem geven.

Want mijn Mensheid bezat mijn Goddelijke Wil van nature, krachtens het Woord dat vlees geworden is. Zo heeft mijn Mensheid aan de mens en aan God de rechten teruggegeven.

Daarom is alles wat Ik in de Verlossing gedaan heb, niets anders is dan voorbereiding, bewatering en cultivering om *deze hemelse Enting* te laten groeien, *die Ik geplaatst heb tussen de twee willen, de menselijke wil en de Goddelijke Wil.*

Hoe had het Koninkrijk van de Goddelijke Wil kunnen komen vooraleer Ik naar de aarde kwam als het volgende ontbrak:

- de Enting,
- het Principe van zijn Leven,
- zijn Daden in werking in de ziel en
- zijn eerste Daad in het menselijk handelen om zijn Koninkrijk uit te breiden in elk van hun daden?

Het is waar dat mijn Goddelijk Fiat met zijn Macht en Onmetelijkheid zijn Rijk overal uitbreidde.

In de menselijke wil was Hij echter niet te vinden als Beginsel van het Leven, maar alleen door zijn Macht en Onmetelijkheid.

Dat was de toestand waarin de zon en de aarde zich bevinden:

De zon bedekt de aarde met haar licht en geeft ook haar effecten, maar de aarde wordt niet de zon en de zon wordt niet de aarde. De zon en de aarde zijn immers niet met elkaar versmolten, om zo een leven in elkaar te vormen.

Daarom blijven ze vreemde lichamen die niet op elkaar gelijken.

De zon verlicht haar, verwarmt haar, geeft haar haar wonderbare effecten. Maar zij geeft haar geen leven.

En de aarde geeft haar recht op leven niet aan de zon.

Zo zal de aarde altijd de aarde blijven en de zon altijd de zon.

Dat is de toestand waarin mijn Goddelijke Wil zich bevond en zich nog steeds bevindt.

Zolang de mens zijn wil niet overgeeft aan de Mijne, zal mijn Wil zijn Levensprincipe niet in de menselijke wil kunnen plaatsen.

Dan kan er geen versmelting van de ene met de andere plaatsvinden. En dan zal de mens altijd de mens blijven, zonder de gelijkenis en het Leven van zijn Schepper in het diepste van zijn ziel.

Want dit kan enkel door mijn Goddelijk Fiat gevormd worden.

Bijgevolg **zal er altijd ongelijkheid en afstand zijn,**

zelfs als mijn Goddelijke Wil de ziel verlicht en haar zijn wonderbare effecten meedeelt:

- uit Goedheid en Vrijgevigheid, en
- krachtens de Macht en de Onmetelijkheid die Hij van nature bezit.

(3) Dit geldt des te meer omdat Adam, door te zondigen en zijn menselijke wil te doen, niet alleen een houtworm in de wortel van de boom van de mensheid heeft voortgebracht, maar er ook een ent aan toegevoegd heeft.

Deze heeft al het slechte sap doorgegeven dat in de loop der eeuwen de boom van de mensheid zou infecteren.

In het begin kan een ent geen grote voordelen of groot kwaad voortbrengen, maar alleen de eerste stadia daarvan.

Adam heeft inderdaad niet de vele slechte daden gedaan die door de generaties van mensen zouden gedaan worden. Hij heeft echter wel de ent gemaakt en zo was hij toch de oorzaak van een stortvloed van kwaad.

Dit geldt des te meer omdat deze boom van de mensheid niet onmiddellijk de tegenovergestelde Ent van mijn Komst naar de aarde ontving. Er gingen immers eeuwen en eeuwen voorbij!

Zo bleven de slechte sappen toenemen en bleef het kwaad zich vermenigvuldigen. Je kon dan zelfs niet denken aan het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Toen Ik naar de aarde kwam, *vormde Ik met mijn Conceptie, de tegenovergestelde Ent in de boom van de mensheid.*

Het kwaad begon dan te verdwijnen en de slechte sappen begonnen vernietigd te worden.

Alle hoop is dus aanwezig dat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil onder de menselijke generaties gevormd zal worden.

De vele Waarheden over mijn Goddelijk Fiat die Ik je geopenbaard heb, zijn slokken van Leven die soms bevochtigen, soms cultiveren. En zij doen de sappen groeien van de Boom van de Mensheid die door Mij geënt is.

Het Leven van mijn Goddelijk Fiat is de Boom van mijn Mensheid binnengegaan en heeft de Ent gevormd.

Er is dus alle reden om te hopen dat mijn Koninkrijk zijn Scepter, zijn rechtvaardige heerschappij en zijn Gezag zal hebben onder de mensen. Daarom, bid en twijfel niet!

27-11- 30 oktober 1929 – De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, kan doorheen alle Werken van God gaan. En zij verwerft alle Goddelijke Rechten.
--

(1) Ik ben als het ware in beslag genomen door de zoete betovering van het Almachtig Fiat.

Ik kan alleen maar naar zijn Daden kijken om mijn **'ik bemin U'** als een zegel op elk van hen te plaatsen, *om de heerschappij van zijn Goddelijke Wil onder de mensen af te smeken.*

Ik zag in gedachten voor mij een groot wiel van Licht, dat de hele aarde bedekte. Het midden van het wiel was enkel **Licht**.

Er kwamen talrijke stralen uit, als evenzovele Daden die door het Goddelijk Fiat verricht zijn.

Ik ging van de ene straal naar de andere, om *het zegel van mijn 'ik bemin U'* op elke straal te drukken en achter te laten, om zonder ophouden *de heerschappij van zijn Goddelijke Wil af te smeken.*

Ik deed dit. Toen kwam mij altijd lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, voor de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft en haar daden in Hem vormt, blijven deze daden het werk van deze ziel. Zij verplichten God om haar de rechten te geven die bij een zo heilig Koninkrijk horen, en bijgevolg de rechten, om Hem bekend te maken en Hem op aarde te laten heersen.

In feite verwerft de ziel die in mijn Fiat leeft, opnieuw alle Daden van mijn Fiat, die verricht werden uit Liefde voor de mensen.

God maakt haar tot overwinnaar:

- *niet alleen van zijn Wil,*
- *maar van de hele Schepping.*

Er is geen enkele Daad van mijn Schepping waarin de mens zijn daad niet plaatst, al is het maar een "*ik bemin U*", een "*ik aanbid U*", enz.

Door dus iets van zichzelf te plaatsen, blijft alles verbonden En mijn Fiat is blij dat Hij eindelijk een mens gevonden heeft, aan wie Hij kan geven wat Hij met zoveel Liefde, sinds het allereerste begin van de Schepping van het hele universum, wilde geven.

Door in Mijn Goddelijke Wil te leven, treedt de ziel inderdaad binnen in de Goddelijke Orde. Zij wordt de bewaarder van zijn Werken. En zij kan terecht geven en vragen dat anderen ontvangen wat haar toebehoort.

Omdat zij in Mijn Wil leeft, heeft zij goddelijke rechten. En zij heeft een Goddelijk Recht – geen menselijk recht – om haar verzoek te doen. Elk van haar handelingen is een smeekbede die zij tot haar Schepper richt. En met zijn eigen Goddelijke Autoriteit zegt zij tegen Hem:

"Geef mij het Koninkrijk van uw Goddelijke Wil:

- zodat ik het aan de zielen kan geven,
- zodat het onder hen kan heersen en
- zodat zij allen U met goddelijke Liefde kunnen beminnen en in U opnieuw kunnen geordend worden."

Nu moet je weten dat telkens je in Mijn Wil rondgaat om er iets van jezelf in te plaatsen, je een extra-recht krijgt om zo'n heilig Koninkrijk te vragen.

Terwijl je in Mijn Wil rondgaat, komen alle Werken van de Schepping voor jou staan. En de Werken van de Verlossing staan ook opgesteld rondom jou.

Zij wachten op jou, zodat elk van hen, jouw handeling kan ontvangen. En in ruil daarvoor, geven zij jou onze Handeling in onze Werken.

En jij blijft hen één voor één opsporen, om:

- hen te herkennen en te omarmen, en
- je klein "Ik bemin U" en je liefdeskus te geven om hen te verkrijgen.

In ons Fiat is er geen 'van jou' of 'van Mij' tussen de Schepper en de mens. Alles is in gemeenschap.

Daarom kan zij terecht alles vragen wat zij wil.

O, hoe bedroefd en verdrietig zou Ik mij voelen te midden van zoveel lijden en daden die Ik op aarde gedaan heb, als de kleine dochter van mijn Goddelijke Wil hen niet eens zou herkennen en niet zou proberen mijn Daad te omringen met haar liefde en haar eigen daad.

Hoe zou Ik je het recht kunnen geven om erom te vragen als je hen niet zou herkennen? En nog minder zou jij hen tot de jouwe kunnen maken.

Het herkennen van onze Werken is niet alleen een recht dat Wij geven, maar ook een bezit.

Daarom, als je wilt dat mijn Goddelijke Wil regeert:

- ga dan altijd rond in ons Fiat,
- herken al onze Werken, van de kleinste tot de grootste,
- plaats jouw daad in elk van hen.

En alles zal je gegeven worden.

27-12- 6 november 1929 – Jezus is het centrum van de Schepping. Het woord is de uitstorting van de ziel. Wie is de drager van Gods Werken?

(1) Mijn overgave aan de Fiat gaat verder.

Het lijkt mij dat de hele schepping en de vele werken die zij bevat mijn dierbare zusters zijn. Zij lijken zo nauw met mij verbonden te zijn, dat we onafscheidelijk zijn. Want 'één' is de Wil die ons bezielt.

Alles wat Jezus op aarde gedaan heeft, vormt mijn leven
Ik voel me één met Jezus en met al zijn Daden.

Ik voelde mij dus omringd.
In het centrum van alle dingen zag ik mijn lieve Jezus, zwijgzaam.
Hij was echter temidden van vele Werken.
Maar alles was stil en Hij had niemand om een woord tegen te zeggen
De mooiste werken waren stil voor Hem.

Toen trok Hij mij naar zich toe en **Hij zei:**
Mijn dochter, Ik ben het Centrum van de hele Schepping, maar **een**
'eenzaam' Centrum.
Alles is om Mij heen. Alles hangt van Mij af.
Maar aangezien geschapen dingen geen verstand hebben,
houden ze Mij geen gezelschap.

Ze verheerlijken Mij. Ze eren Mij.
Maar *ze doorbreken mijn eenzaamheid niet.*
De hemelen spreken niet, de zon is stil.
De zee maakt lawaai met haar golven, fluistert stilzwijgend.
Maar ze spreekt niet.
Het zijn de woorden die de eenzaamheid doorbreken.

Twee wezens die door middel van woorden, hun gedachten, hun
genegenheid en wat ze willen doen uitwisselen, dat is de mooiste
vreugde, het zuiverste feest, het zoetste gezelschap.
Hun geheimen, uitgedrukt in woorden, vormen de dierbaarste
harmonie.
En als deze twee wezens samensmelten in hun gevoelens, in hun
genegenheid, en de één ziet zijn wil in de ander, dan is dat het
aangenaamste wat er is. Omdat de één zijn leven in de ander ziet.

Het woord is zo'n groot geschenk:
Het is een uitstorting van de ziel, een uiting van liefde. Het is de poort
naar communicatie, de uitwisseling van vreugde en verdriet.
Het woord is de bekroning van alle werken.

Wie heeft immers het scheppingswerk gevormd en bekroond?

Het Woord van ons 'Fiat'. Toen Hij sprak, ontstonden de wonderen van onze Werken, het ene nog mooier dan het andere.

Het Woord vormde de mooiste kroon voor het Werk van de Verlossing.

O, als Ik niet had gesproken, zou het Evangelie niet bestaan en zou de Kerk de volkeren niets kunnen onderrichten.

De grote Gave van het Woord is kostbaarder dan de hele wereld.

(3) Welnu, dochter van mijn Goddelijke Wil, wil je weten wie mijn eenzaamheid doorbreekt temidden van al mijn Werken?

Zij die leeft in mijn Goddelijke Wil!

Zij komt midden in deze kring staan en zij spreekt tot Mij.

Zij spreekt tot Mij over mijn Werken.

Zij zegt Mij dat zij Mij bemint voor alles wat Ik geschapen heb.

Zij opent haar hart voor Mij en vertelt Mij haar meest intieme geheimen.

Ze spreekt tot Mij over mijn Goddelijk Fiat en over haar verdriet dat Hij niet heerst.

En terwijl mijn Hart naar haar luistert,

voelt Het in het hare, zijn eigen Liefde en zijn eigen Verdriet.

Het lijkt alsof mijn Hart opnieuw tot leven gewekt wordt.

En terwijl ze spreekt, zwelt mijn Goddelijk Hart van liefde en vreugde.

En omdat Ik het niet kan bedwingen, open Ik mijn Mond en spreek ik.

En Ik spreek uitvoerig.

Ik open mijn Hart en Ik stort mijn diepste geheimen in haar hart.

Ik spreek tot haar over mijn Goddelijke Wil, die het enige doel van al onze Werken.

Terwijl Ik met haar praat, voel Ik een echt gezelschap:

- een gezelschap dat spreekt, geen zwijgend gezelschap,
- een gezelschap dat Mij begrijpt, dat Mij gelukkig maakt, en dat Ik kan vertrouwen.

Is alles wat ik jou heb laten zien over mijn Goddelijke Wil niet een uitstorting van Liefde, een transfusie van Leven, die tussen ons plaatsvond?! En liet dit niet toe, dat Wij, toen Ik tot je sprak, Ons

konden verheugen en dat dit voor ons het liefste en aangenaamste gezelschap kon vormen?

Een ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, is alles voor Mij.

Zij compenseert het zwijgen van mijn Werken jegens Mij.

Zij spreekt in naam van allen.

Zij maakt Mij gelukkig. Ik voel Mij niet meer alleen.

Door iemand te hebben aan wie Ik de grote Gave van mijn Woord kan schenken, word ik niet langer achtergelaten als de stomme Jezus, die niemand heeft om ook maar één woord tegen te zeggen.

Ik ben dan de Jezus die spreekt en die gezelschap heeft.

Als Ik echter wil spreken, en mijn Fiat is niet aanwezig, dan zal Ik niet begrepen worden.

(4) Daarna bleef mijn arme geest rondgaan in het Goddelijke Fiat

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(5) *“Mijn lieve dochter, mijn Goddelijke Wil maakt de mens eenvoudig.*

Hij ontdoet hem van zoveel dingen die niet tot mijn Wil behoren.

Zo blijft er van de mens alleen een complex van eenvoud over.

Eenvoudig zijn: de blik, het woord, de manieren, de stappen.

Je kan in deze mens, als in een spiegel, het teken van de Goddelijke Eenvoud zien.

Wanneer mijn Goddelijke Wil op aarde zal heersen, zullen de huichelarij, de leugen, die je kan beschouwen als de oorzaak van het kwaad, niet meer bestaan.

Eenvoud, de bron van alle ware Goedheid, zal het ware kenmerk zijn, dat zal aantonen dat hier de Goddelijke Wil heerst.

Je moet weten dat onze Liefde, voor de mens, die zich laat leiden door ons Goddelijke Fiat, zeer groot is. Zij is zodanig groot dat alles wat Wij willen dat de mens doet, eerst in God Zelf gedaan wordt en vervolgens in de mens.

En aangezien zijn wil en de Onze 'één' zijn,

- beschouwt hij deze daad als de zijne en

- en herhaalt hij hem, zo vaak als Wij willen.

Hij die leeft in onze Goddelijke Wil, is dus drager van onze Werken.
En hij kopieert en herhaalt hen voortdurend.

Onze Goddelijke Wil schenkt deze ziel een oog van Licht, Met dit Oog van Licht dat zij bezit, richt zij haar blik op haar Schepper om te zien wat Hij doet. Zij wil dit in zich kunnen opnemen om Hem te zeggen:
"Ik wil niets anders doen dan wat uw aanbiddelijke Majesteit doet."

En Wij voelen ons dubbel gelukkig.
Dit wil niet zeggen dat Wij niet gelukkig zijn zonder de mens. Geluk is immers onze natuur. Maar Wij zijn dan dubbel gelukkig omdat Wij de mens ook gelukkig zien.

Krachtens onze Wil komt hij dichterbij onze gelijkenis,
- hij bemint Ons met onze Liefde en
- hij verheerlijkt Ons met onze Werken.

Wij voelen dat de scheppende kracht van ons Fiat
Ons reproduceert en ons Leven en onze Werken in de mens vormt.

27-13- 10 november 1929 – Alleen de kleinen gaan in de Goddelijke Wil binnen om in Hem te leven. Voorbeeld van de kleine jongen. Verschil tussen de Schepping van het Universum en de Schepping van de mens.

(1) Het Goddelijke Fiat absorbeert mij volledig in zijn Licht.
Dit Licht klopt in mijn hart om mij zijn eerste Daad van leven te schenken. Het laat mij de hartslag voelen van zijn Licht, zijn Heiligheid, zijn Schoonheid en zijn Scheppende Kracht.

En ik voel mijn kleine ziel als een spons, helemaal doordrenkt met deze Goddelijke Hartslagen. En omdat ik ze vanwege mijn kleinheid niet kan bevatten, voelt mijn ziel zich verbrand door de verzengende stralen van de Zon van het Goddelijk Fiat.

En in haar pijn blijft ze herhalen:

"Fiat! Fiat! Wees genadig voor mijn kleinheid!

Ik heb het gevoel dat ik Uw Licht niet kan bevatten – ik ben te klein.
Dus moet U Zelf de leegte vormen en mij vergroten, zodat ik meer

licht kan bevatten En zo zal ik niet meer verstikt blijven door dit Licht. Het is mij immers niet gegeven om het volledig te kunnen omarmen, om het in mijn kleine ziel te kunnen vasthouden.”

Terwijl ik dit dacht, **zei mijn lieve Jezus tegen mij:**

(3 “)Mijn kleine dochter, wees moedig. Het is waar dat je te klein bent, maar je moet weten dat alleen de kleintjes in mijn Goddelijke Fiat binnenkomen om in zijn Licht te leven.

En met elke daad die deze kleintjes in mijn Goddelijke Wil verrichten, verstikken ze hun eigen wil.

Zo doden zij hun menselijke wil op een zachte wijze. Want in de Mijne is er geen plaats, noch ruimte, om deze te laten handelen.

De menselijke wil heeft geen rede en geen recht.

Hij verliest zijn waarde tegenover de Rede en het Recht van een Goddelijke Wil.

Wat er gebeurt tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil is te vergelijken met een klein kind, dat in zijn eentje, in staat lijkt om iets te zeggen en te doen.

Maar wanneer het tegenover iemand staat, die alle wetenschappen en kunsten beheerst, verliest het arme kind zijn waarde.

Het zwijgt en het is niet in staat om iets te doen.

Het blijft gefascineerd en aangetrokken door de mooie woorden en de vaardigheid van de wetenschapper.

Mijn dochter, zo gebeurt het:

Het kleintje, zonder het grote, heeft het gevoel dat het iets kan doen.

Maar in het bijzijn van het grote voelt het zich kleiner dan het is.

Veel meer nog wanneer het zich bevindt voor de Hoogheid en de Onmetelijkheid van mijn Goddelijke Wil.

(3) Je moet echter weten dat telkens wanneer de ziel handelt in mijn Goddelijke Wil, zij leeg gemaakt wordt van haar eigen wil. En zij vormt dan evenveel deuren waardoor de Mijne kan binnenkomen.

Het is als **een huis met een interne zon:** hoe meer deuren het heeft, hoe meer stralen er door die deuren naar buiten kunnen komen.

Of het is als een stuk metaal met gaten, dat voor de zon geplaatst wordt: hoe meer gaten het heeft, hoe meer elk klein gaatje gevuld is met licht en een lichtstraal bezit.

Zo is de ziel:

- Hoe meer zij daden verricht in mijn Goddelijke Wil,
 - hoe meer ze Hem toegang geeft,
- totdat ze volledig verlicht wordt door het Licht van mijn Goddelijk Fiat.

(4) Daarna *zette ik mijn rondgang in de Schepping verder*, om de Daden van het Allerhoogste Fiat in haar te volgen.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(5) “Mijn dochter, er is ***een groot verschil tussen de schepping van het hele universum en de schepping van de mens.***

In het eerste geval was er onze *Daad van Schepping en Behoud*. Nadat alles was geordend en geharmoniseerd, hebben Wij niets nieuws toegevoegd.

Bij de schepping van de mens daarentegen, was er niet alleen de Scheppingsdaad en de Daad van Behoud.

Daar werd ook *de actieve Daad* aan toegevoegd, en wel een steeds nieuwe activiteit. Dit gebeurde omdat de mens naar ons Beeld en onze Gelijkenis geschapen werd.

Het Allerhoogste Wezen is een voortdurend nieuwe Daad.

Dus ook de mens moest de nieuwe Daad van zijn Schepper bezitten, die op een bepaalde manier op Hem leek.

En daarom bleef onze actieve Daad van voortdurende nieuwheid zowel binnen als buiten hem.

Krachtens onze handelende Daad, kan de mens altijd nieuw zijn en is hij nieuw in zijn gedachten, nieuw in zijn woorden, nieuw in zijn daden. Hoeveel nieuwe dingen komen er niet voort uit het menselijk geslacht?

En als de mens zijn nieuwe daad niet voortdurend maar met tussenpozen verricht, dan is dat omdat hij zich niet laat beheersen door mijn Goddelijke Wil.

De schepping van de mens was prachtig! Er was:

- onze Scheppingsdaad,
- onze Handeling van Behoud en
- onze Handelende Daad.

We hebben

- onze *Goddelijke Wil als Leven* in zijn ziel *geblazen*, en
- onze *Liefde als Bloed* in zijn ziel *gegoten*.

Daarom beminnen Wij hem zozeer.

Want hij is niet alleen ons Werk, zoals de rest van de Schepping.

Maar ***hij bezit ook werkelijk een deel van ons Leven***.

Wij voelen in hem het Leven van onze Liefde.

Hoe kunnen Wij hem niet beminnen?

Wie houdt er niet van zijn eigen dingen?

En er niet van houden zou onnatuurlijk zijn.

Daarom is onze Liefde voor de mens zo ongelooflijk.

De reden is duidelijk.

Wij houden van hem omdat hij uit Ons voortkomt, omdat hij ons kind is, en een geboorte van ons eigen Wezen.

En als de mens niet op onze Liefde reageert, als hij zijn wil niet aan Ons afgeeft om de Onze te behouden, dan is hij meer dan barbaars en wreed tegenover zijn Schepper en tegenover zichzelf

Want zonder zijn Schepper te erkennen en zonder Hem te beminnen, vormt hij een labyrint van ellende en zwakheden, zowel binnen als buiten zichzelf. Hij verliest zijn waar Geluk.

Door onze Goddelijke Wil te verwerpen,

- houdt hij afstand van zijn Schepper
 - vernietigt hij het Principe van zijn schepping,
 - verteert hij het Bloed van onze Liefde in zijn ziel,
- om het gif van zijn menselijke wil erin te laten vloeien.

Bijgevolg, totdat onze Wil erkend wordt en zijn Koninkrijk onder de mensen vormt, zal de mens altijd een ongeordend wezen zijn, zonder gelijkenis met Degene die hem geschapen heeft.

27-14- 14 november 1929 – De oorspronkelijke rechten van de Schepping zijn rechtvaardig en heilig. Het voorbeeld van de zon. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is de ware zon.

(1) Ik ben nog steeds in het heilige Erfgoed van het Goddelijk Fiat. Hoe meer ik in Hem doordring, hoe meer ik aangespoord word om Hem te beminnen. Hoe meer ik mij in Hem begeef, hoe meer Hij zich openbaart, hoe meer Hij zich laat kennen.

Hij zei mij:

"Leef altijd in de kostbare Erfenis die jou met zoveel Liefde gegeven is. Zij is van jou. Zij zal altijd van jou zijn, onlosmakelijk met jou verbonden.

Ik zal nooit toestaan dat mijn kleine dochter de hartslag van mijn Licht, de Adem van mijn balsemende Lucht, het leven van mijn Goddelijke Wil, niet voelt."

Terwijl mijn kleine geest rondging in de Goddelijke Wil, kwam mijn lieve Jezus uit dit Licht van het Goddelijk Fiat tevoorschijn.

Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, De zon bezit de kracht van de eenheid van haar licht, een geschenk van haar Schepper.

Zo is haar licht niet onderhevig aan verdeeldheid, zelfs niet aan de afscheiding van één enkele druppel van haar licht.

Bijgevolg, krachtens deze eenheid van licht die de zon bezit, is er niets dat zij raakt of bedekt waaraan zij haar kostbare effecten niet schenkt.

De zon lijkt met de aarde te spelen:

- zij geeft haar lichtkus aan elk schepsel, aan elke plant,
- zij omhelst alles met haar warmte,
- zij lijkt kleuren, zachtheid en smaken te blazen en over te brengen.

Zij schenkt haar effecten in overvloed, maar zij bewaart jaloers elke druppel van al dat licht dat zij bezit, voor zichzelf.

Waarom? Omdat zij de rechten van haar schepping wil behouden en niets wil verspillen van wat God haar gegeven heeft.

Oh! Als de zon haar licht zou verdelen, zou het uiteindelijk zo zijn dat

de zon beetje bij beetje geen zon meer zou zijn.

De eerste rechten van de Schepping van alle dingen, inclusief de mens, zijn heilig, rechtvaardig en heilig.

Het is terecht dat iedereen zich moet houden aan de eerste Daad, zoals ze geschapen zijn.

Alleen de mens was niet in staat om de grote eer van zijn oorspronkelijke schepping te behouden.

Dat heeft hem enorm veel gekost.

Om die reden is al het kwaad over hem gekomen.

(3) Welnu mijn dochter, de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, bezit de rechten van haar schepping.

Zij leeft in de Eenheid van haar Schepper, beter dan de zon.

Zij reproduceert de effecten van de Goddelijke Eenheid.

In deze Eenheid brengt zij alles samen, omarmt zij allen en verwarmt zij iedereen.

Door de Adem van de Goddelijke Eenheid, brengt zij in de harten van de mensen alle effecten, die aanwezig zijn in het Koninkrijk van Genade.

Beter dan de zon speelt zij met alle dingen en zij raakt hen aan.

Door haar aanraking brengt zij Heiligheid, Deugd, Liefde, Goddelijke Zachtheid. Ze zou alles en iedereen willen opsluiten in de Eenheid van haar Schepper.

Ook al wil zij alles geven, bewaart ze jaloers de rechten van haar Schepping, dat wil zeggen **de Wil van haar Schepper** als haar eerste Daad en de Oorsprong van haar schepping.

Ze zegt tegen iedereen:

"Ik kan geen afstand doen van het Goddelijk Fiat.

Ik wil ook geen druppel van Hem verliezen.

Want dan zou ik mijn rechten verliezen en dat wil ik niet.

Klim liever allemaal omhoog en één zal de Wil van allen zijn,

Dan zullen we allemaal een gemeenschappelijk leven leiden.

Maar zolang jullie beneden blijven, op het niveau van de menselijke

wil, zal ik jullie, zoals de zon, de effecten van de Goddelijke Wil geven
Maar zijn Leven zal altijd het mijne blijven.

Ik zal bidden terwijl ik op jullie wachten in de Wil van onze Schepper."

De ziel die in mijn Wil leeft, is de ware Zon,

- waarin je schijnbaar niets anders ziet dan licht en

- je voelt niets anders dan warmte,

Maar wat voor Goeds is er niet in haar te vinden, buiten Licht en Warmte! Hoeveel effecten! Het leven en de goede dingen van de aarde zijn vervat in het Licht en de Warmte.

Op dezelfde manier, bij de ziel die in mijn Goddelijk Fiat leeft, zien we aan de buitenkant slechts een mens. Maar binnenin bevindt zich een Goddelijke Wil, die alles ondersteunt - de Hemel en de aarde, en die niet wil toestaan dat zij die zo'n groot Goed bezit, inactief blijft.

27-15- 20 november 1929 – Vrede is de Geur, de Lucht, de Adem van Jezus. Alle Werken van God zijn geordend. God doet eerst de kleinere dingen, en daarna de grotere. Het Voorbeeld van de Schepping en de Verlossing.

(1) Ik maakte me zorgen over de publicatie van de Geschriften over de Goddelijke Wil.

Ik wilde kost wat kost voorkomen dat bepaalde dingen over mij, en veel andere dingen die mijn geliefde Jezus mij verteld had, gepubliceerd zouden worden. Het was als een ijzeren staaf in mijn ziel die tot in het merg van mijn botten drong.

Ik zei tegen mezelf:

"Mijn gezegende Jezus had kunnen beginnen met te spreken over zijn aanbiddelijke Wil, en daarna over al het andere.

Zo zou hij mij dit doorborend lijden bespaard hebben."

Ik uitte op die manier mijn bitterheid. Mijn altijd vriendelijke Jezus, die één en al goedheid is, sloot mij in zijn armen. Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, houd moed, verlies je vrede niet. Vrede is mijn parfum, mijn lucht, het effect dat mijn Adem teweegbrengt.

In de ziel waar geen vrede is, voel Ik Mij niet thuis in mijn koninklijk paleis. Ik voel er Mij niet op mijn gemak.

Mijn Goddelijke Wil is in haar Natuur Vrede. En Hij voelt zich dan als de zon, wanneer de wolken naderen en zij het licht verhinderen om over de hele aarde te schijnen.

Je kan zeggen dat ongeacht de omstandigheden, wanneer de ziel niet in vrede is, dan is het voor haar een regenachtige dag.

De Zon van mijn Wil is niet langer in staat om haar Leven, haar Warmte, haar Licht over te brengen.

Kalmeer dus. En vorm geen wolken in je ziel.

Zij schaden Mij en **Ik kan niet zeggen**:

"Ik ben in deze ziel, met mijn eeuwige Vrede, mijn Vreugde en met het Licht van mijn hemels Vaderland."

Dochter van mijn Goddelijke Wil, je moet weten dat **Ik de Orde ben**. Daarom zijn al mijn Werken geordend.

Zie hoe de Schepping geordend is.

De reden van de Schepping was de mens.

Toch heb Ik de mens niet als eerste geschapen.

Als Ik dat had gedaan, zou Ik niet geordend geweest zijn.

Waar moest deze mens heen? Waar moest hij geplaatst worden?

Zonder de zon, die hem moest verlichten, zonder het hemels paviljoen dat hem als kamer moest dienen, zonder de planten die hem zouden voeden, was alles in wanorde.

Mijn Fiat heeft alle dingen geordend geschapen.

Nadat Hij de meest wonderbare woning gevormd had, schiep Hij de mens. Komt de Orde van jouw Jezus hierin niet tot uiting?

Ik moest dus ook voor jou deze Orde handhaven.

Het was ***ons oorspronkelijke Plan, om je onze Goddelijke Wil te laten kennen***, zodat Hij in jou kon heersen, als een Koning in zijn koninklijk paleis. En door jou zijn Goddelijke Lessen te geven, kon jij de heraut zijn om Hem aan anderen bekend te maken.

Het was echter noodzakelijk, net zoals in de Schepping,

om de hemel van jouw ziel voor te bereiden en deze te bezaaien met de sterren van alle schitterende deugden, die Ik je getoond heb.

Ik moest afdalen tot het laagste niveau van je menselijke wil, om hem leeg te maken, hem te zuiveren, hem te verfraaien en om alles in hem opnieuw te ordenen.

Je zou kunnen zeggen dat Ik in jou allemaal nieuwe scheppingen tot stand bracht.

Ik moest de oude, wanordelijke aarde van je menselijke wil laten verdwijnen, om de Orde van het Goddelijke Fiat in het diepste van je innerlijk te plaatsen.

Hierdoor verdween de oude aarde van je hele wezen.
En zijn Scheppende Kracht deed Hemelen, Zonnen, Zeeën van Verrassende Waarheden, opnieuw ontstaan.

En je weet hoe dit alles tot stand kwam *door het Kruis*.

Ik liet je afstand doen van alles. En Ik liet je op aarde leven, alsof de aarde niet voor jou was, enkel de Hemel. En Ik hield je altijd bezig, hetzij in Mij, hetzij in de Zon van mijn Goddelijk Fiat.

Daarom was alles wat Ik in jou gedaan heb, niets anders dan de noodzakelijke Orde, om je de grote Gave van mijn Goddelijke Wil te schenken, zoals Hij aan de eerste mens, aan het begin van zijn schepping, gegeven werd.

En daarom waren er zoveel voorbereidingen.

Want zij moesten de mens dienen, die de grote Gave van onze Wil als geliefd erfdeel zou ontvangen, symbool van de grote voorbereidingen die in je ziel getroffen zijn.

Aanbid dus mijn beschikking en dank Mij door Mij trouw te blijven.

(3) Mijn Verlossing is een ander voorbeeld dat de noodzaak aantoonst om eerst secundaire Werken te verrichten, om de primaire werken te kunnen volbrengen die toelaten het vooraf bepaald doel te bereiken.

Mijn Komst op aarde door menselijk vlees aan te nemen, was juist bedoeld om de mensheid weer op te richten en mijn Goddelijke Wil het recht te geven om in deze mensheid te regeren.

Want door in de Mijne te regeren, werden de rechten van beide partijen, de menselijke en de Goddelijke, opnieuw hersteld.

Je kan echter zeggen dat Ik er niets over heb gezegd.
Ik heb er slechts een paar woorden over gezegd om duidelijk te maken dat Ik naar de wereld gekomen was, *enkel om de Wil van de hemelse Vader te volbrengen*.
Zo kon ik het grote belang hiervan laten zien.

In een andere gelegenheid **heb Ik gezegd**:
"Degenen die de Wil van mijn Vader doen, zijn mijn moeder, mijn zusters en zij behoren tot Mij". Over de rest heb Ik gezwegen.
Terwijl het juist het doel was om *het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil onder de mensen te vestigen*.

Het was terecht dat Ik niet alleen de mensen in veiligheid bracht.
Ik moest eerst mijn Goddelijke Wil in veiligheid brengen,
door Hem zijn rechten op alle lichamen terug te geven,
zoals Ik Hem de rechten over het Mijne gegeven had.
Anders zou er in het Werk van Verlossing wanorde ontstaan zijn.
Hoe kon Ik de mensen in veiligheid brengen en onze Goddelijke Rechten, deze van ons Fiat, verwaarlozen en in verval laten geraken?
Dat was niet mogelijk.

Ons eerste doel was om de zaken van mijn Goddelijke Wil recht te zetten. Intussen hield Ik Mij als hemelse Arts bezig met het geven van medicijnen, remedies. Ik sprak over vergeving, onthechting.
Ik stelde de Sacramenten in.
En Ik heb verschrikkelijke lijden doorstaan, tot aan de dood.

Je kan zeggen dat Ik een nieuwe Schepping voorbereidde,
zodat de mensen mijn Goddelijke Wil konden ontvangen, als Koning te midden van zijn volk, om Hem te laten regeren.

Dat is wat Ik met jou heb gedaan. Eerst heb Ik jou voorbereid,
Ik heb je verteld over kruisen, deugden, liefde, om je voor te bereiden om naar de lessen van mijn Fiat te luisteren, zodat je Hem, als je Hem kent, zou liefhebben.

Wanneer je dan de grote Weldaden van zijn Leven in jezelf voelt,

wil je zijn Leven aan iedereen geven, door Hem bekend en geliefd te maken en Hem te laten heersen.

27-16- 26 november 1929 – Bij elke daad die je in de Goddelijke Wil verricht, verwerf je een Goddelijk Leven. Hoe de mensen God in verrukking brengen.

(1) Het voortdurend missen van mijn lieve Jezus deed mij veel pijn
Zonder Hem miste ik alles.

Met Jezus is alles van mij, alles behoort mij toe.
Het lijkt alsof ik in het huis van Jezus ben.

Met een wonderbare vriendelijkheid zei Hij mij:

(2) *"Alles wat van Mij is, is van jou."*

Sterker nog, Ik wil niet dat je tegen Mij zegt:

"Uw hemel, uw zon, al uw geschapen dingen. *Je moet eerder tegen Mij zeggen: onze hemel, onze zon, onze schepping.*"

In feite, in mijn Goddelijke Wil, creëerde jij samen met Mij
En door je leven in Hem verder te zetten, offerde je jezelf samen met Mij op, om hen te behouden.

Daarom, mijn dochter, is alles van jou. Alles is van Ons.

Als je datgene wat van Mij is niet beschouwd als volledig van jou, dan houd je afstand. Je laat zien dat je niet één bent met de hemelse Familie en dat je niet in het Huis van je goddelijke Vader leeft.
Zo breek je de familieband met uw Jezus.

(3) Zonder Hem voel ik me dus verstoten door zijn Familie, buiten zijn Huis. En, oh!

Welke vreselijke en pijnlijke verandering voel ik in mijn arme ziel.

Ik voel me beroofd van Degene die als Enige mij leven kan geven.

Ik ervaar echte verlatenheid en wat het betekent om zonder Jezus te zijn. Oh, wat weegt deze ballingschap zwaar op mij. En ik voel zeer sterk die extreme behoefte aan mijn hemels Vaderland.

Talrijke beklemmende gedachten overspoelden mijn geest.

Zij kwetsten mijn arme kleine ziel en leidden haar als het ware naar de laatste doodstrijd.

Toen rees mijn lieve Leven, mijn zoete Jezus, op als een zon.
De beklemmende gedachten verdwenen.

Met een zeer zachte stem **zei Hij mij:**

(4) "Mijn dochter, houd moed. Laat je niet ontmoedigen.
Weet je niet dat je je weg moet gaan in mijn Goddelijke Wil?
En die weg is lang.

Deze bedrukkingen, deze gedachten die je overspoelen, zijn haltes die je maakt. Hoewel je de weg niet verlaat, is de reis die je zou moeten maken enigszins tot stilstand gekomen.

Je Jezus wil niet dat je deze stap achteruit zet.

Hij wil dat je altijd blijft verder stappen, zonder ooit te stoppen.

Je moet namelijk weten dat je bij elke stap die je in mijn Goddelijke Wil zet, een Leven vormt.

Een stap minder betekent een Leven dat niet gevormd wordt.

En dan ontnemen je ons Allerhoogste Wezen de Glorie, de Liefde, het Geluk en de Voldoening, die een ander Leven zoals het Onze, Ons kan geven.

Als je wist wat het betekent om Ons de Glorie, de Liefde, het Geluk van ons Leven zelf te geven!

Het gelukkige wezen bezit het grote geschenk van in onze Wil te leven. En Wij voelen Ons meegesleept door de Kracht van onze eigen Wil. Deze is zo groot en sterk, dat Wij ons Goddelijke Wezen verdubbelen, om Het insluiten in de stap, in de daad, in de kleine liefde van deze mens.

Zo kunnen Wij dan de allerhoogste voldoening krijgen om door deze ziel ons Leven, onze Glorie en al onze Goede Dingen te ontvangen.

Wanneer je altijd in onze Wil stapt, dan voelen Wij de zoete betovering van de verrukking die je Ons schenkt.

Maar als je niet verder stapt, dan voelen Wij die zoete betovering van deze verrukking niet, noch het zachte geluid van je voetstappen.

En Wij zeggen:

"De kleine dochter van onze Goddelijke Wil wandelt niet en Wij voelen in Ons de zoete betovering van haar daden niet."

Ik berisp je dan snel en **Ik zeg je**: "*Dochter, stap verder – stop niet. Ons Fiat is een voortdurende beweging, en jij moet Hem volgen.*"

Je moet dus *het grote verschil kennen tussen de ziel die in onze Goddelijke Wil leeft en de ziel die zich neerlegt bij de omstandigheden en onze Goddelijke Wil doet*:

De eerste biedt Ons door haar daden Goddelijke Levens aan.

De andere bekommt door haar handelen de effecten van onze Wil. Hierbij voelen Wij in Onszelf niet:

- onze verrukkelijke Kracht, die Ons in haar daden in vervoering brengt, maar enkel *de effecten van onze Wil*.
- onze volledige Liefde, maar enkel *een deeltje*,
- de Bron van ons Geluk, maar slechts *een schaduw*.

En tussen het Leven en de effecten bestaat een groot verschil.

27-17- 30 november 1929 – De toestand van de mens vóór de zonde. In al zijn daden zocht hij God, vond hij zijn Schepper, gaf hij en ontving hij. De menselijke wil is schadelijk voor de ziel.

(1) Ik begon mijn rondgang in de Goddelijke Wil op mijn gebruikelijke manier. Ik wilde alle geschapen intelligenties in God herschikken, van de eerste tot de laatste mens die op aarde zal komen.

Ik zei: "Ik plaats mijn '*ik bemin U*' op elke gedachte van de mens zodat ik in elke gedachte het Koninkrijk van het Goddelijk Fiat over elk verstand kan vragen."

Terwijl ik dit dacht, vroeg ik me af: "Hoe kan ik elke gedachte van de mens versieren met mijn '*ik bemin U*'?"

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei mij**:

(2) "Mijn dochter, met mijn Wil kan je alles doen en bereiken.

Nu moet je weten dat vooraleer Adam zondigde, in elke gedachte die hij had, in elke blik, elk woord, elke handeling, elke stap en elke

hartslag, de mens zijn daad aan God gaf.
En God gaf zijn voortdurende daad aan de mens.

Adam bevond zich dus in een toestand waarin hij altijd aan zijn Schepper gaf en altijd van Hem ontving.
Er was zo'n harmonie tussen Schepper en schepsel, dat zij niet konden bestaan als de een niet gaf en de ander niet ontving om zijn daad terug te geven, al was het maar een gedachte, een blik.

Bijgevolg zocht elke gedachte van de mens God.
En God haastte zich om zijn gedachten te vullen met Genade en Heiligheid, met Licht en Leven, met Goddelijke Wil.

Je kan zeggen dat de kleinste daad van de mens Hem liefhad en Hem, die hem het leven gegeven had, erkende.
God hield op zijn beurt van de mens door hem zijn Liefde te schenken en door zijn Goddelijke Wil te laten groeien in elke handeling die hij verrichtte, klein of groot.
Het was voor de mens niet mogelijk om de Goddelijke Wil in één keer te ontvangen, omdat hij te klein was.
God gaf hem zijn Wil in kleine slokjes, in elke handeling die hij uit liefde voor Hem verrichtte. En Hij vond er altijd vreugde in om hem dit te geven, *om in de mens zijn Goddelijke Wil te vormen*.

Bijgevolg stroomde elke gedachte en elke daad over in God.
En God stroomde in hem.

Dat was de ware orde van de schepping:
Zijn Schepper vinden in de mens, in al zijn handelingen, zodat Hij hem zijn licht kon geven en wat Hij had besloten hem te geven.

Onze Goddelijke Wil, aanwezig in Ons en in hem, maakte Zichzelf tot drager van het ene en het andere, en terwijl Hij het volle licht van de dag in hem vormde, bracht Hij de goede dingen van God en de mens samen.

Toen ons Goddelijk Fiat in de mens regeerde, maakte zijn toestand hem zeer gelukkig! Je kan zeggen dat hij opgroeide op onze vaderlijke schoot, gehecht aan onze Borst, waaruit hij zijn groei en vorming putte.

Daarom wil Ik dat, elke gedachte van de mens jouw "*Ik bemin U*", in mijn Goddelijke Wil, bevat, om de orde tussen de Schepper en de mens te herstellen.

Je moet namelijk weten, dat de mens door te zondigen, niet alleen ons Fiat verworpen heeft. Hij heeft ook de liefde verbroken met Degene die zoveel van hem hield.

Hij nam afstand van zijn Schepper. Een afstandelijke liefde kan geen leven vormen. Ware liefde voelt immers de behoefte om gevoed te worden door de liefde van de geliefde en er zo dicht bij te blijven, dat het onmogelijk is om ervan gescheiden te worden.

Zo bleef het Leven van de Liefde, die Wij door de schepping van de mens geschapen hadden, zonder voedsel. En het werd bijna stervend achtergelaten.

Sterker nog, aangezien de daden die hij *zonder* onze Goddelijke Wil verrichtte, evenveel nachten waren die hij in zijn ziel vormde.

Als hij dacht, vormde hij een nacht. Als hij keek, sprak, enz., was alles duisternis en vormde een diepe nacht.

Zonder mijn Fiat kan er geen dag of zon zijn, hooguit een heel klein vlammetje dat de stappen van de mens nauwelijks kan verlichten.

Oh! Als ze eens wisten wat het betekent om zonder mijn Goddelijke Wil te leven, zelfs als ze niet slecht zijn en iets goeds doen!

De menselijke wil is altijd een nacht voor de ziel.

Hij bedrukt haar, vervult haar met bitterheid en hij laat haar het gewicht van het leven voelen.

Wees daarom aandachtig en laat niets toe dat niet past in mijn Goddelijk Fiat. Hij zal je het volle Licht van de dag laten zien en de Orde van de Schepping herstellen.

Dit zal de harmonie herstellen die de voortdurende gave van jouw daden en de voortdurende ontvangst van de Daad van uw Schepper in gang zal zetten.

Door de hele menselijke familie te omarmen, kan jij vragen voor de terugkeer van de Orde waarin de mensen geschapen zijn.

Dan kan de nacht van de menselijke wil beëindigen en kan de volle Dag van mijn Goddelijke Wil aanbreken.

27-18- 3 december 1929 – Verschil tussen heiligheid gebaseerd op deugden en Heiligheid gebaseerd op de Goddelijke Wil.

(1) Mijn kleine geest liep rond in het Allerhoogste Fiat.

Ik dacht: "Wat kan het verschil zijn tussen iemand die haar heiligheid heeft gegrondvest op de deugden en iemand die haar heiligheid uitsluitend gegrondvest heeft op de Goddelijke Wil?"

Mijn lieve Jezus, bewoog zich in mij. Zuchtend zei Hij mij:

(2) "Mijn dochter, als je eens wist hoe groot het verschil is! Luister. Je weet zelf dat de bloeiende aarde prachtig is: de verscheidenheid aan planten, bloemen, vruchten, bomen, de diversiteit aan kleuren, smaken, alles is prachtig.

Maar zou je één plant, één bloem kunnen vinden, zelfs niet de kostbaarste, die niet omgeven is door aarde?

De aarde houdt immers de wortels in haar schoot, vastgehecht aan haar borst, om hen te voeden.

Je kan zeggen dat het voor de mens onmogelijk is, om een plant te hebben, die hij niet aan zijn moeder, de aarde, toevertrouwt.

Dat is de heiligheid die gegrondvest is op de deugden.

De menselijke aarde moet er iets van zichzelf aan toevoegen.

Hoeveel menselijke voldoening is er in de heiligste werken, in de deugden die zij beoefenen!

De aarde van achting, van menselijke glorie is er altijd te vinden.

Het vormt daar haar kleine opslagplaats, zodat de deugden te zien zijn, als prachtige, geurige bloemen, met levendige kleuren, die bewondering wekken. Maar rondom, eronder, is er altijd een beetje menselijke aarde.

Zo kan heiligheid die gebaseerd is op de deugden, een bloeiende aarde genoemd worden.

Afhankelijk van de deugden die ze beoefenen, vormen sommigen een bloem, anderen een plant, anderen een boom.

Er is *water* om hen te besproeien, *zon* om hen te bevruchten en hen

de verschillende effecten te geven die voor elk van hen nodig zijn, dat wil zeggen *mijn Genade*.

Anders lopen zij het risico om bij hun geboorte te sterven.

Heiligheid die gebaseerd is op mijn Goddelijke Wil is een Zon:

Zij is hoog verheven. De aarde heeft niets met haar te maken.

En het water hoeft haar Licht niet te voeden.

Zij put haar voedsel rechtstreeks uit God.

In haar voortdurende beweging van Licht, produceert en voedt zij alle deugden op een goddelijke wijze.

Menselijke bevredigingen, zelfs heilige, ijdelheid, eigenliefde, zijn verdwenen en hebben zelfs geen bestaansreden meer.

Want deze zielen voelen duidelijk de Goddelijke Wil die alles in hen doet.

Zij zijn dankbaar voor deze Goddelijke Zon, die zich verlaagt, in hen verblijft en hen voedt met haar Licht. Zij laat hen hun transformatie ondergaan om één Licht te vormen met het Goddelijk Fiat.

Bovendien heeft zijn Licht de kracht om de menselijke wil zachtjes te overschaduwen. Want zelfs één enkel atoom van de aarde mag in mijn Goddelijke Wil niet binnengaan.

Het zijn twee tegengestelde krachten:

Licht en aarde, Licht en duisternis.

Je zou kunnen zeggen dat ze elkaar mijden.

Het licht kan zelfs één atoom van de aarde niet verdragen.

Daarom overschaduwet het de aarde en waakt het om de toegang te beschermen, zodat alles in de mens Goddelijke Wil kan worden.

De zon geeft alles aan de aarde, maar ontvangt niets terug.

En zij is de eerste oorzaak van haar prachtige bloei.

Op dezelfde manier geven zij, die hun Leven en Heiligheid vinden in mijn Wil, samen met Hem, het Voedsel aan de Heiligheid die gegrondvest is op de deugden.

(3) Daarna maakte ik mijn rondgang in het Goddelijk Fiat. Ik wou alle daden van de mensen vinden, in het verleden, heden en de toekomst. Ik wou namens hen allen de heerschappij van de Goddelijke Wil vragen.

Ik was hiermee bezig. **Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:**

(4) "Mijn dochter, al het goede dat sinds het begin van de wereld verricht is, buiten mijn Goddelijke Wil om, zijn slechts kleine lichtjes, effecten van mijn Goddelijk Fiat.

Toen de mensen zich bereid toonden om het goede te doen, richtte mijn Fiat zijn stralen op hen, alhoewel zij niet in mijn Fiat handelden. En door zijn weerkaatsingen ontstonden er kleine vlammen in hun ziel.

Omdat mijn Wil een eeuwig en immens Licht is, kan Hij enkel Licht voortbrengen.

Deze kleine vlammen, het gevolg van mijn Fiat, blijven rond de Zon van mijn Goddelijke Wil, ter ere en tot glorie van zijn effecten, en als vruchten van de goede daden van de mensen.

Wanneer de mensen namelijk het goede willen doen, richten de stralen van mijn Fiat zich op hen. En zij geven hen de effecten van het goede dat zij willen doen.

Je zou kunnen zeggen dat ***mijn Fiat meer is dan een zon***, die, wanneer zij het zaadje in de aarde vindt, het met haar licht verwarmt, het streelt en het de effecten ervan overbrengt om de plant van dit zaadje te vormen.

Er bestaat geen Goed zonder mijn Wil.

Net zoals er geen kleur, smaak, rijping is, zonder de effecten van het zonlicht, kan er geen Goed zijn zonder mijn Fiat.

Maar wie kan de Zon vormen door zijn daden?

Degene die in mijn Goddelijke Wil leeft.

Mijn Wil richt niet enkel zijn stralen op deze ziel, maar Hij daalt ook in haar neer met zijn hele Zon, zijn scheppende en leven-gevende Kracht. En Hij vormt een andere Zon in de daad van de mens.

Zie je dan het groot verschil dat er bestaat? Net zoals tussen de planten en de zon, en tussen de zon en kleine vlammen.

27-19- 10 december 1929 – Perfect Evenwicht van God in zijn Werken. Drievoudig Evenwicht.
--

(1) Ik voelde me helemaal verlaten in de Goddelijke Wil
Terwijl ik mijn handelingen in Hem bleef verrichten, *hoorde ik een stem in mijn oor fluisteren: "Wat ben Ik moe."*

Ik was ontroerd door deze stem. En ik wilde weten wie er zo moe kon zijn. Mijn lieve Jezus liet zich in mij horen. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, Ik ben het. Ik voel de last voel van zo lang te moeten wachten. Dat veroorzaakt in mij zo'n vermoeidheid.

Ik voel het gewicht van Goed te willen doen, zonder daartoe in staat te zijn, aangezien zij die het moeten ontvangen, daartoe niet bereid zijn.

O, wat is het moeilijk om Goed te willen doen, het voorbereid te hebben en klaar te zijn om het te geven, maar niemand te vinden die het wil ontvangen.

(3) Nu moet je weten dat wanneer mijn Fiat in werking treedt, het dezelfde Kracht, Wijsheid, Onmetelijkheid en veelvoudigheid aan effecten heeft als zijn Ene Daad.

Zodra Hij besluit om in zijn goddelijk Werkingsgebied te treden, bezit zijn Daad een perfect evenwicht tussen het ene en het andere, en bevat het dezelfde waarde, hetzelfde gewicht en dezelfde maat.

Mijn Goddelijke Wil is in zijn Werkingsgebied getreden in de Schepping.

Hij heeft een zo grote Pracht van Werken getoond, dat de mens zelf niet in staat is om hen te tellen en om de juiste waarde van elk Werk te begrijpen.

En hoewel hij hen ziet, hen aanraakt en de gunstige effecten ervan ondervindt, kan je de mens toch de eerste kleine onwetende van de Schepping noemen.

Wie kan zeggen hoeveel licht en warmte de zon bevat, hoeveel effecten zij produceert, en waaruit het licht bestaat?

Niemand. Toch ziet iedereen de zon en voelt iedereen haar warmte.
Zo is het ook met al het andere.

Mijn Verlossing gaat hand in hand ***met de Schepping***.
Zij omvat evenveel Daden als de Schepping.

Ze zijn in perfect evenwicht met elkaar, omdat

- ***de Schepping*** een Daad van mijn Goddelijke Wil was,
- ***de Verlossing*** een andere Daad van mijn Goddelijke Wil was.

Nu moet mijn Fiat nog een andere Daad verrichten met het groot '***Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel***'
En vele andere Daden zijn in mijn Goddelijke Fiat voorbereid, zodat zij het drievoudige evenwicht van daden zullen hebben, met dezelfde waarde, hetzelfde gewicht en dezelfde maat.

Ik zie dat Ik gedwongen ben om te wachten.
En Ik voel in Mijzelf de veelheid van de Daden die Ik wil verrichten.
Ik kan hen echter niet verrichten omdat het Koninkrijk van mijn Fiat niet bekend is en niet regeert op aarde. Hierdoor voel Ik zo'n vermoeidheid dat Ik rusteloos word. En ***Ik zeg***:
"Hoe kan het zijn dat zij mijn Weldaden niet willen ontvangen!"

En Ik blijf bedrukt achter omdat mijn Daden, de Kracht van mijn Goddelijke Wil, zijn Licht, Geluk en Schoonheid, niet verbroederd zijn met de mensheid en niet in hen aanwezig zijn.

Daarom moet je Mij troosten als je Mij zwijgzaam ziet.
Het is de overmatige vermoeidheid, veroorzaakt door dit lange wachten dat Mij tot zwijgen brengt.

27-20- 16 december 1929 – Jezus had niets nodig, omdat Hij in zichzelf de Scheppende Kracht van alle Goede Dingen bezat. De Goddelijke Wil is de Drager van alle geschapen dingen. De Scheppende Kracht.

(1) Ik vervolgde mijn rondgang in het Goddelijk Fiat om mij te verenigen met alle Daden die Hij uit Liefde voor ons allen, zijn mensen, verricht had.

Ik was op het ogenblik gekomen waarop mijn lieve Jezus

- zich vernederde in menselijke handelingen, zoals het drinken van de melk van zijn moeder, voedsel eten, water drinken,
- zich zelfs verlaagde tot 'werken'.

Ik was verbaasd om te zien dat Jezus, door zijn Natuur, niets nodig had. Hij bezat in zichzelf de Scheppende Kracht van al het Goede. Hij kon leven zonder de dingen die Hij had geschapen.

Ik dacht hieraan. Mijn lieve Jezus liet zich in mij zien en horen.

Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, het is waar dat Ik niets nodig had. Maar mijn Liefde, die van de Hemel naar de aarde is neergedaald, kon niet rustig blijven, noch onbeweeglijk.

Ik voelde de onweerstaanbare behoefte om mijn Liefde te laten stromen en te beminnen in de daden die de mens moest doen. Ik deed hen om mijn Liefde naar de mens te laten stromen en hem

te kunnen zeggen:

"Zie hoeveel Ik van jou gehouden heb. Ik wilde afdalen in jouw kleinste handelingen, in je behoeften, in je werk, in alles:

- om je te zeggen dat Ik je bemin,
- om je mijn Liefde te geven en jouw liefde te ontvangen.

Maar wil je de belangrijkste reden weten waarom Ik Mij zo vernederd heb om zoveel nederige en menselijke daden te verrichten?

Ik hoefde hen niet te doen. Maar Ik heb hen gedaan om in elke daad de Goddelijke Wil te volbrengen.

Alle dingen toonden zich aan Mij zoals ze waren – waar ze vandaan kwamen, verzegeld door het Goddelijk Fiat – en Ik nam hen aan omdat mijn Goddelijke Wil dat wilde.

Je kan zeggen dat er een wedijver was tussen

- *mijn Goddelijke Wil* die Ik van nature in Mij bezat, als Woord van de hemelse Vader, en
- *diezelfde Goddelijke Wil die verspreid was over de hele Schepping.*

Zo kende Ik en zag Ik in alle dingen niets anders dan mijn Goddelijke Wil. Hij was mijn voedsel, mijn water, mijn werk. Alles verdween voor Mij. En Ik had altijd te maken met mijn Goddelijke Wil.

Mijn Goddelijke Wil deed Mij neerdalen in de menselijke handelingen van de mensen. Intussen riep Ik alle menselijke handelingen van elk van hen op, opdat zij de grote Gave zouden ontvangen om mijn Goddelijke Wil te laten neerdalen als eerste Daad en als Leven van hun handelingen.

O, als de mensen zouden zien:

- de geschapen dingen voor wat ze in zichzelf zijn
- hun oorsprong,
- Wie hen voedt en behoudt, en
- Wie de Drager is van zoveel dingen die het menselijk leven dienen!

O, hoe zouden ze mijn Goddelijke Wil liefhebben en de essentie van geschapen dingen begrijpen.

Maar de mensen kijken naar de uiterlijke kant van de dingen en zo hechten zij hun hart eraan. Zij voeden zich met hun schil en zo verliezen zij de substantie die aanwezig is in de geschapen dingen. En deze hebben Wij voortgebracht opdat de zielen vele handelingen zouden kunnen verrichten in onze Goddelijke Wil.

Tot mijn groot verdriet moet Ik vaststellen dat de mensen voedsel en water nemen, hun werk doen:

- *niet om mijn Goddelijke Wil te ontvangen en te vervullen,*
- maar uit noodzaak en om de menselijke wil te bevredigen.

En mijn Goddelijk Fiat wordt uit hun daden verdreven, ook al hebben Wij zoveel dingen geschapen om Onze Goddelijke Wil als het ware in een bank te midden van de mensen te plaatsen.

En door geen gebruik van Hem te maken, houden zij onze Wil als het ware in een voortdurende staat van faillissement.

Alle goede dingen die zij zouden moeten aangrijpen, - als zij in alle dingen mijn Goddelijke Wil zouden vervullen en omarmen, - worden voor hen verwoest.

Wij blijven achter met het verdriet dat onze Goddelijke Wil niet als Koning in alle menselijke handelingen van de mensen regeert.

(3) Daarna ging ik verder met mijn overgave aan het Goddelijk Fiat. Ik voelde de grote behoefte om in zijn Zee van Licht te blijven zonder er ooit uit te komen.

Ik voelde Hem als een Hartslag, een Ademhaling, een Luchtstroom die mij leven inblies en me in stand hield, in de orde, in de harmonie, in de ontbinding van mijn klein atoom in zijn Goddelijke Zee.

Terwijl mijn kleine geest overspoeld werd door gedachten aan de Goddelijke Wil, **voegde mijn lieve Jezus eraan toe**:

(4) "Mijn dochter, *enkel in mijn Goddelijke Wil is er Orde, Rust en echt Leven*. In feite wordt het leven van elke mens, zijn eerste levensdaad, gevormd in de Schoot van zijn Schepper.

Vervolgens brengen Wij hem, als een geboorte, aan het daglicht.

Wij hebben de Scheppende Kracht in Ons.

De mens is ons kind. Zo draagt hij de kiem in zich die voortbrengt.

Met dit zaad brengt de mens vele andere geboorten voort.

Een terwijl hij zijn leven verwezenlijkt, brengt hij de geboorte voort van

- zijn heilige gedachten, zijn zuivere woorden en
- de prachtige betovering van zijn werken,
- het zachte geluid van zijn voetstappen,
- de stralende stralen van zijn hartslagen.

Al deze geboorten die door de mensen gevormd worden,

vinden hun weg en stijgen op naar hun Schepper,

- om Hem te erkennen als hun Vader,
- om Hem te beminnen,
- om Hem als gevolg te vergezellen, en zijn lange nageslacht te vormen, tot onze Glorie en die van onze scheppende Kracht.

Maar om onze scheppende Kracht vruchtbaar te laten zijn,

moet onze Goddelijke Wil heersen in de geboorte (de mens)

die uit Ons voortkomt.

Anders bestaat het gevaar dat deze mens in een beest verandert en de scheppende Kracht van het Goede verliest.

Als hij dan iets voortbrengt, dan zijn dat hartstochten, zwakheden en ondeugd. Zij kunnen dan niet naar Ons opstijgen. Bovendien zijn deze geboorten veroordeeld omdat ze niet bij Ons behoren.

**27-21- 18 december 1929 – Het Vuur van de Liefde. De drie
Uitstortingen van de Liefde van onze Heer. De Liefde verteerde,
en hoe Zij alle zielen verteerde. De Tranen van het Kindje Jezus.**

(1) Ik dacht aan de incarnatie van mijn lieve Jezus in de Moederschoot van de Hemelse Vorstin.

Mijn lieve Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn.

Hij omhelsde mij met een onuitsprekelijke tederheid en **Hij zei mij:**

(2) Mijn dochter, **de Schepping** was een uitstorting van vurige Liefde. Die was zo intens en zo groot dat zij, toen zij uit ons Goddelijk Wezen overstroomde, het hele universum vulde en zich overal verspreidde. Ons Fiat sprak en werkte in onze koers van Liefde. Hij rende en rende zonder te kunnen stoppen, totdat Hij zich overal verspreidde en zijn Liefdeskus gaf aan alle mensen die nog niet bestonden. Zijn Kus van Liefde was een Kus van Vreugde, van Geluk, die op alle generaties zijn stempel drukte.

En ons Goddelijke Fiat dat samen met Ons rende, nam geen genoegen met alleen Kussen. Hij sprak Woorden uit en vormde zonnen, hemelen, sterren, zeeën en land, en alles wat te zien is in de grote leegte van het universum.

Zo was de vurigheid van onze Liefde in de Schepping een vurigheid van feestelijke Liefde, van Geluk, van Vreugde, waarmee Wij alle mensen wilden vertroetelen en gelukkig maken.

Maar **toen Ik Mij in de Moederschoot incarneerde**, stroomde onze vurige Liefde, die Wij niet konden bedwingen, uit Ons over.

Zij volgde dezelfde weg als de Schepping.

Zij was een Vuur van Liefde, Tederheid, Mededogen en Barmhartigheid. Zij bracht het Leven van een God in gevaar,

- om de mens terug te vinden en
- om hem zijn tedere, medelevende Kussen van Liefde te geven, zijn kussen van vergeving.

Mijn Fiat omvatte het leven van alle mensen in zijn Zee van Liefde. En zo gaf Hij hun de Kus van het Leven en offerde zijn Leven van Liefde op om de mens leven te geven.

Onze Liefde bereikte haar hoogtepunt in de Incarnatie.
Want Zij was hier niet, zoals in de Schepping, een Liefde die feestviert, die zich verheugt.

Hier was zij een pijnlijke Liefde, lijdende Liefde, opgeofferde Liefde, die haar Leven zal geven om het leven van de mens te redden.

Maar onze Liefde is nog niet tevreden.

Leg je hand op mijn Hart en voel hoe het klopt,
zo hard, dat Ik het bijna voel barsten.

Luister en hoor hoe het bruist, bijna als een stormachtige zee, die met zijn hoge golven alles en iedereen wil overspoelen.

Hij wil de derde uitstorting van het Vuur van zijn Liefde
teweegbrengen. En in dit Liefdesvuur wil Hij
het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil vormen.

Dit Vuur van Liefde zal zich verenigen

- met het Liefdesvuur van de Schepping en
 - met het Liefdesvuur van de Incarnatie
- om één Liefdesvuur te vormen.

Het zal een Vuurzee van de triomferende Liefde zijn.

Zij zal haar Kus van triomferende Liefde geven, de veroverende Liefde, de Liefde die over alles zegeviert,
om de Kus van eeuwige Vrede en Licht te geven.

Haar Kus van Licht zal de nacht van de menselijke wil op de vlucht drijven en de volle Dag van mijn Goddelijke Wil zal laten aanbreken, die de drager van alle Goede Dingen zal zijn.

O, hoe verlang Ik ernaar! Onze liefde bruist zo sterk in Mij, dat Ik de noodzaak voel om haar naar buiten te laten overvloeien.

En als je eens wist welke verlichting Ik voel, wanneer Ik haar bij jou kan uitstorten, wanneer Ik tot jou kan spreken over mijn Goddelijke Wil!

Het vuur van mijn Liefde, dat Mij koortsachtige waanzin bezorgt, vermindert. En nu Ik verfrissing voel, ga Ik aan de slag om ervoor te zorgen dat alles in jouw ziel, mijn Wil wordt.

Wees daarom aandachtig en laat mij mijn werk doen.

(3) Daarna verloor mijn arme geest zich in de Liefde van mijn lieve Jezus. Ik zag voor mij een groot Wiel van Licht, dat feller brandde dan vuur. Het had evenveel Stralen als er mensen in het daglicht gekomen waren en nog zullen komen.

En deze Stralen omhulden elke mens en voerden hen met een zoete, betoverende Kracht mee naar het midden van het groot Wiel van Licht. Daar wachtte Jezus op hen, om hen vanuit de Schoot van zijn Liefde te verslinden, maar niet om hen te laten sterven. Hij wilde hen omvatten in zijn kleine Mensheid.

Hij wou hen opnieuw laten geboren worden, laten groeien, en opvoeden met zijn verslindende Vlammen, om hen een nieuw Leven te geven – een Leven geheel uit Liefde.

Mijn kleine Jezus, die net geboren was, sloot in Zich de grote geboorte van alle generaties in, beter dan een tedere moeder die een ontluikend leven in zich draagt. Hij wou hen naar het Licht brengen, gevormd door zijn Liefde, maar met ongekend Lijden en zelfs met zijn Dood.

Mijn zeer kleine tedere Jezus was in het midden van deze afgrond van vlammen. **Hij zei mij:**

“Kijk naar Mij en luister naar Mij. Mijn dochter, in het centrum van deze afgrond van vlammen, adem Ik alleen maar vlammen.

Ik voel in mijn Adem enkel de vlammen van mijn allesverslindende Liefde die Mij de adem van alle mensen brengt.

In mijn klein Hartje kloppen vlammen, die zich verspreiden en de hartslagen van alle wezens opvangen, om hen in mijn Hart te plaatsen. En Ik voel al die hartslagen in mijn klein Hartje.

Alles is vlammen. Zij komen zelfs uit mijn kleine Handjes, uit mijn kleine, onbeweeglijke Voetjes. Ach, wat is mijn Liefde veeleisend!

Om Mij volledig op te sluiten en Mij het leven te laten geven aan alle mensen, plaatst Zij mij in het midden van een verslindend Vuur.

O, hoezeer voel Ik de zonden, het leed en het lijden van alle mensen.

Ik ben nog klein, maar niets wordt Mij bespaard!

Ik kan zeggen: "Alle kwaad valt op Mij en om Mij heen."

En temidden van deze allesverslindende Vlammen, beladen met zoveel lijden, kijk Ik hen allemaal aan.

Wenend **roep Ik uit:**

"Mijn Liefde heeft Mij opnieuw alle mensen geschonken.
Zij heeft hen aan Mij gegeven in de Schepping, en zij zijn Mij ontglipt.
Zij schenkt hen Mij opnieuw door Mij te verwekken in de Schoot van mijn Moeder.
Maar ben Ik er zeker van dat ze Mij nu niet zullen ontglijpen?
Zullen ze voor altijd van Mij zijn?

Oh, hoe gelukkig zou Ik zijn, als geen enkele van hen Mij zou willen ontvluchten. Hun pijn zou Mij een verfrissing brengen, als al mijn geliefde kinderen, mijn geliefde geboorten, ontvangen in mijn kleine Mensheid, in veiligheid zouden zijn.'
En wenend en snikkend keek ik elk van hen in de ogen om hen te ontroeren met mijn tranen, en **herhaalde Ik:**

*"Mijn lieve kinderen, verlaat Mij niet, ga niet meer weg.
Ik ben jullie Vader, laat Mij niet in de steek.
O, Ik smeeek jullie, erken Mij.
Heb tenminste medelijden met het vuur dat Mij verteert, met mijn brandende tranen, en dat allemaal vanwege jullie.
Want Ik bemin jullie zeer. Ik bemin jullie als God.
Ik bemin jullie als een zeer gepassioneerde Vader,
Ik bemin jullie als mijn Leven."*

Maar weet je, kleine dochter van mijn Goddelijke Wil,
wat de grootste zorg van mijn Liefde was?
Het was het **verslinden van de menselijke wil in de mensen.**
Want die is de oorzaak van alle kwaad.
Ondanks alle verslindende vlammen van mijn Liefde,
vormde hij wolken om zich niet te laten verbranden.

O, wat Mij het meest kwelde was de menselijke wil die niet enkel wolken vormde, maar ook de meest pijnlijke taferelen in mijn Mensheid zelf vormde.

Bid daarom, dat mijn Goddelijke Wil bekend wordt en heerst in de mens. Dan kun je Mij een gelukkige Jezus noemen.

Anders zullen mijn tranen niet ophouden.
Ik zal altijd een reden hebben om te wenen over het lot van deze arme mensheid, die in de nachtmerrie van haar ellendige wil ligt.

27-22- 22 december 1929 – De grootste werken kunnen niet alleen verricht worden. Ze zouden bij hun ontstaan al ten onder gaan. De drie gevangenis van Jezus. De twee moeders .

(1) Mijn overgave aan het Goddelijke Fiat gaat verder.
Mijn lieve Jezus liet zich zien als een klein Kindje, ofwel in mijn hart, ofwel in de Schoot van de hemelse Moeder.
Hij was zeer klein en van een betoverende schoonheid, vol Liefde.
Zijn Gezichtje was nat van de tranen.

Hij weent omdat Hij bemind wil worden.

Zuchtend **zegt Hij mij:**

(2) Ah! Ah! Waarom word Ik niet bemind?
Ik wil in de zielen alle Liefde vernieuwen die Ik had toen Ik mens werd
Maar Ik vind niemand aan wie Ik deze Liefde kan geven.

Toen Ik mens werd, liet mijn soevereine Moeder Mij de vrije loop laten aan mijn Liefde. Zij ontving alle Liefde die de mensen afwezen in haar Moederhart.

Ach! Zij was:

- de bewaarster van mijn afgewezen Liefde,
- de lieve metgezel van mijn lijden, en
- de vurige Liefde die mijn Tranen droogde.

De grootste Werken kunnen niet in je eentje volbracht worden.
Er zijn minstens twee of drie mensen nodig om het Werk te beschermen en te koesteren. Zonder iets om hen te voeden, kunnen werken niet leven. Het gevaar bestaat dat ze bij hun geboorte al sterven.

Dit is zo waar dat **in de Schepping, Wij de drie Goddelijke Personen waren die haar schiepen.**

Vervolgens hebben Wij de mens tot bewaarder van ons Werk gemaakt. Nog steeds niet tevreden, - want werken alleen brengen geen geluk, - hebben Wij hem het gezelschap van de vrouw gegeven.

Bij de Incarnatie waren de drie Goddelijke Personen

medewerkend en in mijn gezelschap, ja zelfs onafscheidelijk van Mij, met de toevoeging van de Hemelse Koningin. En Zijzelf was de Goddelijke bewaarster van alle Goede Dingen van de incarnatie.

Zie dus hoe noodzakelijk het voor Mij is om mijn Werken te vormen in het gezelschap van de mens, die zich ter beschikking stelt om het grote Goed te ontvangen, dat Ik hem wil geven

Wil jij dan mijn tweede moeder zijn?

Wil jij het grote Goed ontvangen van de vernieuwing van mijn Incarnatie, als bruidsschat van het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat?

Op die manier zal Ik twee moeders hebben

- de eerste, die Mij het Koninkrijk van Verlossing liet vormen,
- de tweede, die mij het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil laten vormen.

(3) Terwijl Hij zijn kleine Handjes op mijn gezicht legde en me streelde, **zei Hij mij:**

(4) "*Mijn mama! Mijn mama!* Moederliefde overtreft alle liefde. Zo zal jij Mij beminnen met de onovertroffen liefde van een moeder."

(5) Daarna bleef Hij zwijgen en Hij wou dat ik Hem in mijn armen wiegde.

Toen voegde Hij eraan toe:

(6) "Mijn dochter, je moet nu mijn overmatige Liefde kennen, waarheen Zij Mij geleid heeft. Toen Ik uit de Hemel naar de aarde afdaalde, bracht Zij mij naar een donkere en zeer krappe gevangenis, die **de Schoot van mijn moeder** was.

Maar mijn Liefde was niet tevreden. Zij vormde voor Mij in die gevangenis zelf een andere kerker, namelijk **mijn Mensheid**, die mijn Godheid gevangen hield.

De eerste gevangenis duurde negen maanden.

De tweede gevangenis van mijn Mensheid duurde voor Mij tot mijn drieëndertigste Jaar.

Maar mijn Liefde hield daar niet op.

Tegen het einde van de gevangenis van mijn Mensheid
vormde Zij voor Mij **de gevangenis van de Eucharistie**,

- de kleinste van alle gevangenissen
- een kleine hostie waarin Zij Mij gevangen gezet heeft,
Mensheid en Godheid.

Ik stemde ermee in om daar als een dode te zijn, zonder iets te laten merken, zonder een adem, een beweging of een hartslag en niet voor een paar jaar, maar tot het einde der tijden.

Zo ben Ik van gevangenis naar gevangenis gegaan
Zij zijn onlosmakelijk met Mij verbonden. Daarom kan je Mij
de Goddelijke Gevangene, de Hemelse Gevangene noemen.

In de eerste twee gevangenissen heb Ik, in de intensiteit van mijn Liefde, het **Koninkrijk van de Verlossing** tot voltooiing gebracht.

In de derde gevangenis van de Eucharistie
breng Ik het **Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat** tot voltooiing.

En daarom heb Ik jou geroepen naar de gevangenis van je bed zodat Wij samen, allebei gevangenen, in onze eenzaamheid, verenigd, het Koninkrijk van mijn Wil tot voltooiing kunnen brengen.

Ik had een Moeder nodig voor de Verlossing. Zo had Ik ook een Moeder nodig voor het Koninkrijk van mijn Fiat.

Mijn veeleisende Liefde wilde een gevangen moeder, om haar tot mijn beschikking te houden. Daarom zal Ik jouw Gevangene zijn, niet alleen in de kleine Hostie, maar ook in je hart.

Jij zult mijn lieve gevangene zijn,

- vol aandacht om naar Mij te luisteren en
- om de eenzaamheid van zo'n lange gevangenschap te doorbreken.

En hoewel Wij gevangenen zijn, zullen Wij gelukkig zijn, omdat Wij het Koninkrijk van de Goddelijke Wil zullen laten rijpen om het aan de mensen te geven.

27-23- 24 december 1929 - Wanneer Jezus over zijn Waarheden spreekt, straalt Hij Licht uit. De Waarheden, gelezen en herlezen, zijn als gesmeed ijzer. Rennen de Goddelijke Wil.

(1) Ik dacht aan alles wat mijn lieve Jezus, met zoveel goedheid, aan mijn arme ziel wil zeggen, en wat, wanneer ik het bij gelegenheid opnieuw lees, van Licht straalt.

En mijn altijd beminnelijke Jezus zei tegen mij: „Mijn dochter, wanneer Ik spreek, zend Ik het Licht van de Waarheid uit.

En Ik wil dat het door de ziel aanvaard en gekoesterd wordt.

Als dit Licht aanvaard wordt en een ereplaats in de ziel inneemt, roept het een ander Licht op. Zo roept het ene Licht het andere op. Zo niet, dan keert het terug naar zijn Bron.

En wanneer de ziel deze Waarheden herleest als ze opgeschreven, zijn en erover nadenkt, dan zijn mijn Waarheden als gesmeed ijzer. Wanneer ijzer gesmeed wordt en roodgloeiend gemaakt wordt, springen er vonken van licht uit. Maar als het niet gesmeed wordt, blijft het ijzer een hard, zwart en koud metaal.

Zo is het ook met mijn Waarheden: Als de ziel hen leest en herleest om alle Substantie die mijn Waarheden bevatten en die aan de ziel zijn meegedeeld, - gesymboliseerd door het ijzer met zijn zwartheid en kou -, dan wordt zij roodgloeiend.

Door over deze Waarheden te mediteren, geeft zij zichzelf slagen, zij die het Voorrecht gehad heeft om mijn Waarheid te horen. Deze voelt zich vereerd en straalt van het Licht van andere Waarheden.

Maar als mijn gemanifesteerde Waarheden in de vergetelheid blijven en geen ereplaats innemen, blijven Zij als het ware begraven.

Maar je begraaft geen levenden.

In feite zijn mijn Waarheden Licht, dat Leven bezit en Leven brengt..

Aangezien zij niet onderhevig zijn aan de dood, zal er daarom een tijd komen dat anderen hen zullen koesteren en hen veroordelen die hen in de vergetelheid gehouden hebben en begraven.

Als je eens wist hoeveel Licht er is in alles wat Ik je heb laten zien over mijn Goddelijke Wil, en welk Licht er zou schitteren als deze Waarheden gelezen en herlezen zouden worden, zou je zelf versteld staan van al het Goede dat Zij zouden doen.

(3) Ik ging vervolgens verder met mijn daden in de Goddelijke Wil. Ik dacht aan de eenzaamheid van Jezus in de Schoot van zijn Moeder.

Jezus voegde eraan toe:

(4) Mijn dochter, hoe zoet en aangenaam is het gezelschap van de mens voor Mij. Want mijn afdaling van de Hemel naar de aarde was juist voor hem om hem te vinden, hem de Mijne te maken, hem in mijn gezelschap te houden. Ik voel Mij beloond.

Weet echter dat het eenvoudig gezelschap van de mens die Mij bemint en probeert mijn eenzaamheid te doorbreken, Mij kan tevredenstellen. Maar dat is niet genoeg als het gaat om een ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft.

Ik wil dan dat zij altijd bij Mij is, toeschouwer
- van mijn kindertranen, van mijn gekreun, van mijn snikken,
- van mijn lijden, van mijn inspanningen, van mijn stappen, en
- ook van mijn vreugde.
Want Ik wil hen in haar bewaren.

Omdat mijn Wil in haar aanwezig is, zou het voor Mij te moeilijk zijn als ik haar niet voortdurend bij Mij had, om haar altijd van alles op de hoogte te houden.

Mijn Goddelijke Wil voelt de onweerstaanbare behoefte om alles wat Hij in mijn Mensheid doet, met de mens te delen. Zo is de Wil die in Mij heerst, en deze die in de mens heerst, geen verdeelde Wil.

En daarom roep Ik jou in al mijn Daden.
En Ik wil dat je weet wat Ik heb gedaan en wat Ik aan het doen ben om het aan jou te schenken en **te kunnen zeggen**:

"Zij die in mijn Goddelijke Wil leeft, verlaat Mij nooit.
Wij zijn nauw met elkaar verbonden en onafscheidelijk."

(5) En ik: "Mijn Liefde, uw reis van Liefde houdt nooit op.
Zij loopt, zij loopt altijd. Ik heb het gevoel dat ik niet in staat ben om
mijn Liefdesloop te doen zoals Zij dat doet
Ik ben te klein en ik kan niet overal heen rennen om U te beminnen."

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(6) "Mijn dochter, ook jij kunt races van Liefde doen in de immense
Zee van de Goddelijke Wil. Je doet zoals het schip:
wanneer het de zee wil oversteken, vaart het weg, en het water wijkt
om het door te laten.
Het vaart voort en laat een kielzog achter in de zee.
Beetje bij beetje verdwijnt het kielzog en blijft er geen spoor meer van
zijn passage over. Het schip heeft echter zijn reis over zee gemaakt
en is aangekomen waar het wilde zijn.

Op dezelfde manier, als de ziel wil liefhebben,
- zal ze zich onderdompelen in de Zee van mijn Goddelijk Fiat, en
- zal zij haar koers van Liefde bepalen.
Haar koers zal voor de Eeuwigheid zijn.

Het zal voor haar niet zijn zoals voor het schip, dat niets achterlaat in
de zee waar het doorheen gevaren is. Want de trotse wateren sluiten
zich er achter zonder een spoor na te laten.

Integendeel, wanneer de ziel zich in de Zee van mijn Goddelijke Wil
stort om haar reis te maken, borrelen onze Goddelijke Wateren.
En in hun borrelen vormen zij een spoor dat niet verdwijnt.
Het teken blijft bestaan en toont aan iedereen de koers van Liefde van
de mens in onze Zee.

Zo kunnen Wij zeggen: "Hier is zij, die in onze Wil leeft
voorbijgegaan, om haar koers van Liefde te lopen.
Want wat in Hem gedaan wordt, blijft onuitwisbaar."

Op dezelfde manier, als jij wilt aanbidden, als jij mooier wilt worden,
als je geheilgd wilt worden, als je krachtig en wijs wilt zijn,
dompel je dan onder in onze Wil.

Door jouw race te lopen, zal je vol liefde, vol schoonheid en vol
heiligheid blijven. Je zult de kennis verwerven van wie je Schepper is.
Al jouw bewegingen zullen diepe aanbidding zijn.

Je zult in onze Zee evenveel sporen achterlaten als je 'races' in het Goddelijke Fiat verricht hebt. Dan **zullen Wij zeggen**:

"In deze race die de kleine dochter van onze Goddelijke Wil in onze Zee gelopen heeft, heeft zij het spoor van *Heiligheid* gevormd. En Wij hebben haar geheiligd en zij is heilig gebleven.

In deze andere race

is zij in de Zee van *onze Schoonheid* gedoken en heeft zij haar spoor gevormd. Wij hebben haar verfraaid en zij is mooi gebleven.

In deze andere race heeft zij het spoor van *onze Kennis* gevormd. En zij heeft Ons gekend.

Wij hebben tot haar gesproken en Ons bekendgemaakt door langdurig met haar te spreken over ons goddelijke Wezen.

Ons Woord heeft haar verbonden, geïdentificeerd met Ons.

Wij voelen de onweerstaanbare behoefte om ons steeds meer bekend te maken, en haar de grote Gave te geven om haar onze Waarheden te openbaren.

Zo neem je in elke race die je in ons Hoogste Fiat maakt, altijd iets van het Onze. En onze Liefde, die hoog oplaait, spreekt tot Ons over jou, en wijst Ons met haar geborrel op jouw races, als het teken dat je in onze Goddelijke Zee geweest bent."

27-24- 25 december 1929 – De Geboorte van Jezus was de wedergeboorte van de Goddelijke Wil in zijn Mensheid. Alles wat Hij deed was een Wedergeboorte van deze Goddelijke Wil die in Hem gevormd werd, om Hem in de mensen te doen herleven. Jezus was de ware Geofferde van zijn Wil.

(1) Ik dacht aan het moment waarop mijn lieve Kind Jezus, één en al Liefde, uit de Schoot van zijn hemelse Moeder kwam. Wat een vreugde voor haar om Hem in haar armen te kunnen sluiten, Hem te kussen en te wedijveren in liefde met Degene die zoveel van haar hield.

Terwijl vele gedachten over de heilige geboorte van het Goddelijk Kind door mijn hoofd gingen, voelde ik Hem uit mij komen. Hij ging in mijn armen liggen en Hij strekte zijn kleine Handjes uit om mij te omhelzen.

Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, kus Mij ook en druk Mij tegen je aan, zoals Ik jou omhels en tegen Mij aan druk. Laten wij elkaar beminnen en elkaar nooit loslaten."

(3) En terwijl Hij zich als een klein Kindje in mijn armen overgaf, bleef Hij stil. Maar wie kan de omhelzingen van Liefde en de tedere Kussen beschrijven? Ik denk dat het beter is om er niet over te praten.

Toen Hij terug het woord nam, **voegde Hij eraan toe:**

(4) "Mijn dochter, *mijn Geboorte in de tijd was de Wedergeboorte van de Goddelijke Wil in mijn Mensheid*. Door in Mij te herboren te worden, bracht Hij het goede nieuws van zijn Wedergeboorte in de menselijke generaties. Mijn Fiat is eeuwig.

Je kan echter zeggen dat het als het ware in Adam geboren is, om de lange generatie van wedergeboorten in de mens te vormen.

Maar omdat Adam deze Goddelijke Wil verwierp, verhinderde hij de vele wedergeboorten die Hij in elke mens zou moeten hebben. Mijn Goddelijke Wil wachtte, met een constante en onoverwinnelijke Liefde, op mijn Mensheid, om opnieuw geboren te kunnen worden in de menselijke familie.

Alles wat Ik gedurende mijn hele Leven gedaan heb: mijn kindertranen, mijn gekreun en gejammer, zijn dus Wedergeboorten van mijn Goddelijke Wil, die zich in Mij vormden, om in de mensen herboren te worden.

In feite was mijn Goddelijke Wil, die in Mij herboren was, in mijn bezit. Zodus had Ik het Recht en de Macht om Hem in de mens te doen herleven.

Alles wat mijn Mensheid deed: haar Stappen, Werken, Woorden en Lijden, mijn Adem en mijn Dood zelf, vormde de Wedergeboorte van mijn Goddelijke Wil voor de mensen, die de Zegen van de Wedergeboorte van mijn Goddelijk Fiat zouden ontvangen.

Ik ben het hoofd van de menselijke familie en zij zijn mijn ledematen. Daarom riep Ik als Hoofd, met mijn Daden, de vele wedergeboorten

van mijn Goddelijke Wil in Mij op. Dan kon Ik Hem laten overgaan en laten herboren worden in mijn ledematen, de mensen.

Zelfs in mijn eigen Sacramenteel Leven, vertegenwoordigt elke geconsacreerde Hostie een voortdurende wedergeboorte die mijn Allerhoogste Wil voor hen voorbereidt.

Ik ben dus Degene die zich opgeofferd heeft voor zo'n heilige zaak, namelijk om mijn Wil te laten heersen

Ik ben zelf Degene die in Mij zijn Koninkrijk gevormd heeft.

Ik heb het in Mij zo vaak laten herboren worden als het aantal zielen waarin het zou herboren worden. En zo heb Ik zijn allerheiligste Rijk en zijn Heerschappij onder mijn ledematen gevestigd.

(5) *Mijn dochter*, nadat ik het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil in mijn Mensheid veiliggesteld had, moest Ik het openbaren om het bekend te maken. Daarom ben Ik naar jou gekomen. En Ik begon je de lange geschiedenis van mijn Goddelijk Fiat te vertellen.

Nu moet je weten dat Ik zoveel manifestaties gedaan heb en zal doen, zoveel Waarheden, zoveel Woorden gesproken heb, als het aantal Wedergeboorten die mijn Wil in mijn Mensheid gedaan heeft.

Zijn Wedergeboorten in Mij en zijn Waarheden die Ik je manifesteer, zullen in perfect evenwicht zijn.

Elke Wedergeboorte van mijn Goddelijke Wil in Mij en in elke geconsacreerde Hostie zal een Manifestatie en een Waarheid vinden die Hem bevestigt en Hem doet herleven in de mens.

Want in God vormt het Woord het Leven van het Goede dat het in de mens wil vormen. Ons Woord is drager van Leven.

Was het niet ons Woord '*Fiat*' dat, toen het uitgesproken werd, de hemel, de zon en alles wat in het hele universum te zien is, en ook het leven van de mens zelf schiep?

Totdat het 'Fiat' uitgesproken was, was alles in Ons.

Toen het '*Fiat*' uitgesproken werd, bevolkte Hij de hemelen en de aarde met een groot aantal prachtige Werken die Ons waardig waren. En Hij gaf het startsein voor de lange generatie van zoveel mensenlevens.

Zie dus dat alles wat Ik je met de kracht van mijn scheppende Woord vertel over mijn Goddelijke Wil, vele wedergeboorten in Mij zal teweeg brengen, te midden van de menselijke familie.

Dat is de grote reden van een zo lange geschiedenis en van mijn voortdurend spreken.

Dit zal een evenwicht vormen

- met alles wat door Ons in de Schepping gedaan is, en
- met alles wat Ik gedaan heb in de Verlossing.

En als Ik soms stil lijkt te zijn, is dat niet omdat Ik klaar ben met spreken, maar omdat Ik rust neem.

Dat is namelijk wat Ik gewoonlijk doe in de Woorden en Werken die uit Mij voortkomen. Net zoals ik dat in de Schepping gedaan heb.

Ik heb niet altijd gesproken. **Ik zei "Fiat"** en dan pauzeerde Ik. En daarna sprak Ik opnieuw mijn 'Fiat' uit.

Dat is wat Ik met jou doe: Ik spreek, Ik geef je mijn les en Ik pauzeer:

- eerst om te genieten van de effecten van mijn Woorden,
- vervolgens om je voor te bereiden op het ontvangen van het nieuw Leven van mijn Les.

Wees daarom aandachtig.

En laat je vlucht in mijn Goddelijke Wil voortdurend zijn.

27-25- 29 december 1929 – Toen Jezus uit de Hemel naar de aarde neerdaalde, vormde Hij het nieuw aards Paradijs. De Goddelijke Wil is altijd Koning geweest.

(1) Ik voelde mijn kleine verstand gevangen en meegenomen worden om naar de pasgeboren Jezus op de Schoot van mijn hemelse Moeder te kijken. Hij was soms wenend, dan weer kreunend, of helemaal verdoofd en rillend van de kou.

O, hoe verlangde mijn kleine ziel om op te gaan in de Liefde, om Hem te verwarmen en zijn wenen te kalmeren. Mijn klein hemels en charmant Kindje, in de armen van zijn Moeder, riep me naar zich toe.

Hij zei mij:

(2) "Dochter van de Goddelijke Wil, kom luisteren naar mijn lessen.

Toen Ik uit de Hemel naar de aarde afdaalde om de Verlossing te volbrengen, moest Ik het nieuw aards Paradijs vormen.
Ik moest de oorspronkelijke Daad en de oorsprong van de Schepping van de mens in mijn Mensheid herstellen

Bethlehem was dus een eerste Aards Paradijs.

Ik voelde in mijn kleine Mensheid

- alle kracht van onze scheppende Macht,
- de vurigheid van onze Liefde waarmee de mens geschapen werd.

Ik voelde de vezels van zijn onschuld, van zijn heiligheid, van het Koninkrijk waarmee hij bekleed was.

Ik voelde deze gelukkige mens in Mij – O, hoezeer bemind Ik hem!

Omdat hij zijn ereplaats verloren was, nam Ik zijn plaats in.

Want het was gepast dat Ik eerst in Mijzelf de orde zou herstellen, waarin de mens geschapen was, om vervolgens af te dalen in zijn ongeluk, om hem terug op te richten en in veiligheid te brengen.

Inderdaad, in Mij waren twee voortdurende Handelingen samengesmolten tot één: het gelukkige Eden waarmee Ik alle schoonheid, heiligheid en verhevenheid van de schepping van de mens moest realiseren.

Hij was onschuldig en heilig, en Ik overtrof hem, omdat Ik niet alleen onschuldig en heilig was, maar ook het Eeuwige Woord.

Ik had in Mijzelf alle mogelijke en denkbare Macht en een onveranderlijke Wil, en Ik moest het begin van de Schepping van de mens volledig herordenen en de gevallen mens terug oprichten.

Anders zou Ik niet als God handelen. En Ik zou hem niet beminnen als het Werk van onze Handen. Wij hadden hem voortgebracht en geschapen in de vurigheid van onze Liefde.

Onze Liefde zou zich verminkt en machteloos gevoeld hebben,- wat onmogelijk is-, als Ik het lot van de gevallen mens en dat van zijn schepping niet volledig hersteld had.

Het zou een pijnlijke wonde voor ons Scheppingswerk zijn geweest en het zouden Ons van zwakheid beschuldigd hebben, als Wij hem niet volledig konden herstellen.

Daarom was *Bethlehem mijn eerste Aards Paradijs*, waar Ik
- alle daden die deze onschuldige Adam verrichtte, en
- deze die hij zou verricht hebben als hij niet gevallen was.

Onze Godheid wachtte in alle gerechtigheid op mijn Herstel in zijn plaats. Door te doen wat de onschuldige Adam zou hebben gedaan, verlaagde Ik mijzelf en reikte Ik hem mijn hand, om hem uit zijn staat van gevallen mens op te richten.

Daarom stopte mijn Mensheid hier en daar, alleen maar om een nieuw Paradijs te vormen. Want in Mij bevonden zich alle daden van het begin van de schepping van de mens. Overal waar Ik stopte met mijn Onschuld en mijn Heiligheid, kon Ik een nieuw Aards Paradijs vormen.

*Egypte was dus een Aards Paradijs,
Nazareth was een Aards Paradijs,
de woestijn was een Aards Paradijs,
Jeruzalem was een Aards Paradijs,
Golgotha was een Aards Paradijs.*

En deze Aardse Paradijzen die Ik vormde, riepen het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil op om te regeren.

Ik heb het *Koninkrijk van Verlossing* gevormd en het doet zijn rondgang om in de hele wereld gevestigd te worden.

In deze Aardse Paradijzen werden alle Daden door Mij volbracht, alsof de mens niet gevallen was. En deze aardse Paradijzen zijn een duidelijk bewijs dat zij de Verlossing zullen volgen en hun rondgang zullen maken om het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat te vestigen.

Daarom wil Ik je altijd bij Mij hebben, zodat je Mij in al mijn Daden kunt volgen en alles kunt offeren opdat mijn Goddelijke Wil kan heersen en regeren. Want dat is het belangrijkste voor uw Jezus.

Toen voegde Hij eraan toe:

(3)“Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil handelde in Mij als een Koning, want dat is Hij in werkelijkheid altijd geweest.
In feite is Hij van nature een Koning

In onze Godheid neemt Hij de eerste plaats in.
En Hij regeert en heerst over al onze eigenschappen. Er is geen

enkele van onze Daden waarin Hij niet zijn plaats als Koning inneemt. Hij is dus Koning van de Hemel, de aarde en de Schepping. Hij regeert overal en over alles.

Bijgevolg, willen dat de mens onze Goddelijke Wil uitvoert en Hem de rang van Koning geeft. Dat was de grootste eer en de meest onovertroffen Liefde die Wij hem konden geven.

Omdat Er één enkele, unieke Wil heerste, lieten Wij hem aan onze Goddelijke Tafel plaatsnemen, om onze Goede Dingen met hem te delen. Wij wilden dat hij gelukkig was.

We wilden de glorie zien van degene die Wij met zoveel Liefde uit met onze scheppende Handen geschapen hadden.

Onze Goddelijke Wil en onze Liefde waren niet tevreden en konden zich niet beperken tot het Werk van Verlossing.

Zij willen verder gaan totdat het Werk volbracht is.

Temeer omdat Wij niets half kunnen doen en dat Wij alles kunnen bereiken wat Wij willen. En Wij beschikken over eeuwen om alles te voltooien.

27-26- 2 januari 1930 – Verschil tussen de Daden en de Effecten van het Goddelijk Fiat. Hoeveel Weldaden kan één van zijn Daden voortbrengen. Voorbeeld van de zon.

(1) Mijn overgave aan het Fiat gaat door. Terwijl ik mijn rondgang door zijn Werken voortzette, voelde ik mij door hen omringd.

Elk van hen wachtte erop dat ik het zou herkennen als een Werk van mijn Schepper om ons te verenigen in een onlosmakelijke band.

Het leek mij alsof de Goddelijke Wil, met zijn Licht,

- door de hele Schepping stroomde, zoals ons bloed door onze aderen stroomt, en dat het

- ook vloeide in de Daden, Woorden, Stappen, Lijden en Tranen van Jezus.

Ik ging op zoek naar alle dingen alsof ze allemaal van mij waren, - om hen te beminnen en om hen te erkennen.

Ik was hiermee bezig. Mijn lieve **Jezus zei mij:**

(2) "Mijn dochter, zij die in onze Goddelijke Wil leeft, staat in verbinding met alles wat Wij geschapen hebben.

Want mijn Wil is in alles en Hij behoort tot alle dingen.

aangezien de werkzame en heersende Wil Eén is, zijn alle dingen als de ledematen van het lichaam, waarvan het hoofd God is, die met hen verbonden is door onlosmakelijke banden en waarin onze Goddelijke Wil stroomt als een oorspronkelijke daad van leven.

De Wil die heerst en handelt is één.

Zo zijn alle dingen aan mijn Wil onderworpen zoals ledematen van het lichaam. God is het Hoofd. Hij is onlosmakelijk verbonden met alle dingen. Het is onze Goddelijke Wil, die stroomt als de eerste Daad van het Leven.

Deze wonderbare Eenheid, deze Band van onscheidbaarheid tussen God, de geschapen dingen en de mensen, kan enkel verbroken worden door de menselijke wil, als hij uit zichzelf wil handelen, zonder zich met de Onze te verenigen.

Je kan zeggen dat mijn Goddelijke Wil de Drager is van alle Handelingen die Wij in de Schepping en in de Verlossing verricht hebben en dat Hij onze geheimen onthult.

Aangezien onze Wil één is met de ziel die in Hem leeft, hoe kan Hij zich dan verbergen? En Ik, mijn dochter, hoe slecht zou Ik Mij voelen als Ik je niet bewust zou maken van mijn Tranen, van mijn diepste Lijden en van alles wat Ik op aarde gedaan heb.

En in mijn verdriet **zou Ik zeggen**: "Zelfs de kleine dochter van mijn Wil weet niet alles wat Ik gedaan en geleden heb, om een wederliefde te krijgen door haar kleine herhaalde 'ik bemin U's' en om haar alles te schenken wat Mij toebehoort."

Daarom schenk Ik je alles waarvan je weet dat het van Mij is en waarvan je houdt alsof het van jou is.

Ik zeg met vreugde: "Ik heb altijd iets te geven aan mijn dochter, en zij heeft altijd iets te ontvangen. Daarom zullen Wij altijd samen zijn. Want wij zijn druk bezig, Ik met geven en zij met ontvangen."

(3) Daarna zette ik mijn rondgang verder langs alle goede daden die sinds het begin van de Schepping door alle mensen, inclusief mijn

eerste vader Adam, gedaan zijn. Ik wou hen aanbieden om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde te verkrijgen.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(4) “Mijn dochter, er is niets goeds dat niet voortkomt uit mijn Goddelijke Wil. Er is echter *een verschil tussen de Daden en de Effecten van mijn Goddelijke Wil.*

De Schepping was een Daad van mijn Fiat.

O, hoeveel mooie dingen zijn daaruit voortgekomen:
hemelen, zonnen, sterren, lucht, die moesten dienen voor het natuurlijke leven van de mens.
De zee, de wind, alles was Volheid en Veelvoudigheid van Werken.
In feite is één enkele Daad van mijn Goddelijke Wil in staat om alles te vervullen en alles te volbrengen.

De Schepping van de Mens was een Daad van mijn Fiat.

Wat heeft Hij niet in de kleine omtrek van de mens gelegd?
- Intelligentie, ogen, gehoor, mond, spraak,
- hart, en zelfs onze gelijkenis,
waardoor Wij hem tot drager van zijn Schepper hebben gemaakt.
Hoeveel wonderen bevat hij niet? En dit is niet het enige.
De hele schepping werd om hem heen geplaatst om hem te dienen.

Het is alsof een eerste Daad van ons Fiat gedaan is in de Schepping en de tweede Daad volbracht werd door de mens te scheppen.

Een andere Daad van onze Goddelijke Wil was de Schepping van de Onbevleete Maagd.

De wonderen die in haar verricht werden, waren zo groot, dat de Hemel en de aarde er versteld van stonden.
Zo zeer zelfs dat zij erin geslaagd is:
om het Goddelijke Woord op aarde te laten neerdalen.

Dit vormde een andere Daad van mijn Fiat: mijn Incarnatie.

Je weet hoe zeer Hij Drager was van alle Weldaden voor de menselijke familie.

*Alle andere zegeningen onder de mensen
- deugden, gebeden, goede werken, wonderen –
zijn **de effecten van mijn Goddelijke Wil.***

Zij werken volgens de gesteltenis van de mensen.
Zij zijn altijd beperkt en zonder die Volheid, die in staat is om de Hemel en de aarde te vullen.

De Daden van mijn Goddelijk Fiat zijn echter onafhankelijk van de gesteltenis van de mensen.

We kunnen dus het groot verschil tussen de Daden en de Effecten zien. Dit is zeer duidelijk te zien in de zon en de effecten die zij teweegbrengt.

De zon als daad is altijd vast in haar volheid van licht, die met majesteit de aarde vult. Zij houdt nooit op met haar licht en warmte te geven.

De effecten van de zon zijn afhankelijk van de ligging van de aarde en zijn wisselend. We kunnen de aarde zien: soms bedekt met veelkleurige bloemen, dan weer kaal en zonder schoonheid,

Het is alsof de zon niet de communicatieve kracht heeft om haar wonderbare effecten altijd aan de aarde door te geven. Je zou kunnen zeggen dat het de schuld van de aarde is.

De zon ontbreekt het aan niets. Wat zij gisteren was, is zij vandaag nog steeds en zal zij morgen ook zijn.

Maar wanneer Ik zie hoe je ook ***rondgaat in de effecten van mijn Goddelijk Fiat***, alsof je niets wilt missen:

- om alles in Hem te omvatten en
- om Hem de Eer, de Liefde en de Effecten die Hij voortbrengt terug te geven,
- om Hem te vragen om naar de aarde te komen om daar te regeren, dan beschik je over je onze Wil om een nieuwe Daad van ons Goddelijk Fiat te vormen.

Je moet namelijk weten dat
"het Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel"
een andere Daad van ons Allerhoogste Fiat zal zijn.

Het zal geen effect zijn, maar een Daad, maar met een zodanige grootsheid dat iedereen er versteld van zal staan.

Je moet weten dat *de mens door Ons geschapen is met dit Wonder: hij moest in zich de voortdurende Daad van onze Goddelijke Wil bezitten*. Door onze Wil te verwerpen, verloor hij de Daad en bleef hij achter met de Effecten.

De aarde kan niet leven zonder ten minste de effecten die de zon voortbrengt. Zij kan niet kan leven zonder de volheid van haar licht en warmte.

Ik wist dat de mens, zo ook, niet kon leven zonder ten minste de effecten van onze Goddelijke Wil, aangezien hij zijn Leven verworpen had.

Bijgevolg zal het Koninkrijk van onze Goddelijke Wil niets anders zijn dan de voortdurende werking van ons Goddelijk Fiat in de mens.

En dat is de reden voor mijn lang verhaal over mijn Fiat.

Het is niets anders dan *het begin van de voortdurende Daad van ons Goddelijk Fiat*:

- die nooit eindigt wanneer Hij in de mens wil werken, en
- die zo veelzijdig is in de Werken, in de Schoonheden, in de Genade en in het Licht dat zijn grenzen zich uitstrekken tot in het oneindige.

Ga daarom door met je rondgangen in alles wat mijn Goddelijk Fiat gedaan heeft en voortgebracht heeft.

Word er nooit moe van, als je zo'n heilig Koninkrijk wilt verkrijgen.

Toen voegde Hij eraan toe:

(5) "Mijn dochter, de effecten worden voortgebracht door mijn Enige en Unieke Wil. En zij werken volgens de gesteldheid van de mensen,

De Daden van onze Goddelijke Wil zijn onafhankelijk hiervan. Zij worden voortgebracht door de Eenheid van de Ene Daad van ons Goddelijk Fiat. Zo is de Daad in Ons altijd 'Eén'.

Omdat er in Ons geen opeenvolging van daden is.

Het kan voor de mens lijken dat Wij nu eens de Daad van de Schepping, dan weer de daad van Verlossing, en dat Wij nu

het Rijk van onze Goddelijke Wil onder de mensen willen vormen,

Het is de manifestatie die Wij hen geven van wat onze Ene en Unieke Daad bezit. Zo lijkt het voor hen lijkt dat Wij vele afzonderlijke Daden verrichten en voortbrengen. Maar voor Ons was alles opgenomen in één enkele Daad.

In de Eenheid van onze Goddelijke Wil, die Eén Enige Daad omvat, kan niets ontsnappen. Hij omvat alle dingen, Hij doet alles, omvat alles, en is altijd één enkele Daad.

Bijgevolg de Effecten die onze Fiat voortbrengt en de Daden van ons Fiat komen altijd voort uit de Eenheid van onze Ene en Unieke Daad.

27-27- 7 januari 1930 – Uitwisseling van geschenken tussen God en de mens. Zij die in de Goddelijke Wil leeft, is de Goddelijke Bank op aarde. Zij vormt een aureool van de Hemel.

(1) Ik voelde me verlaten in het allerhoogste Fiat en ik zei tegen mezelf: "Wat zou ik mijn geliefde Jezus kunnen geven?"

Hij antwoordde onmiddellijk: "Jouw wil."

En ik: "Mijn Liefde, ik heb hem U gegeven.

Ik denk dat ik hem niet meer aan U kan geven, want hij is al van U."

Jezus zei:

(2) "Mijn dochter, *telkens wanneer je Mij het geschenk wilt geven van je wil geven, aanvaard Ik hem als een nieuw geschenk.*

Want Ik laat de menselijke wil in zijn vrije keuze.

Zo kan de mens hem Mij voortdurend geven.

En Ik aanvaard hem zo vaak als hij hem Mij wil geven.

Want hij offert zich elke keer op wanneer hij Mij dit geschenk geeft.

En als Ik zie dat de ziel standvastig is in dit voortdurend geschenk,

- dat er bij haar een oprechte beslissing is,

- dat zij het Geschenk van mijn Wil bemint en waardeert,

dan schenk Ik haar voortdurend de Gave van mijn Wil,

net zoals zij Mij voortdurend de gave van haar wil schenkt.

Ik breid haar vermogen uit, want de mens is niet in staat om de oneindigheid van mijn Wil volledig te ontvangen. En Ik blijf Ik de Heiligheid, de Liefde, de Schoonheid, het Licht en de Kennis van mijn Goddelijke Wil vergroten.

Op deze manier, door de uitwisseling die Wij verrichten - jij, met de gave van jouw wil, en Ik, met de Mijne, - verdubbelen wij onze gaven. En mijn Wil blijft verbonden door evenveel draden als het aantal keren dat wij onze wil uitwisselen.

Daarom heb Ik altijd iets om jou te geven, en jij ook. Want in mijn Wil hebben de dingen geen einde. Zij ontstaan op elk moment.

En omdat jij jouw wil aan Mij gaf, heeft de jouwe, door het contact met de Mijne, het voorrecht verworven dat de Mijne geniet, nl. zich voortdurend aan uw Jezus te kunnen geven

(3) Vervolgens volgde ik **de Handelingen van de Goddelijke Wil** en ik begeleidde hen met mijn "*ik bemin U*".

Ik kon het grote verschil begrijpen in grootsheid en omvang tussen de Werken van het Goddelijke Fiat en mijn klein '*ik bemin U*'.

Oh, wat voelde ik me klein en werkelijk als een pasgeborene tegenover dit Fiat dat alles kan doen en alles kan omvatten.

Mijn lieve Jezus sloot mij in zijn armen. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, zij die in mijn Goddelijke Wil leeft, is mijn rijke Bank op aarde. Wanneer je zegt '*ik bemin U*', investeer Ik dat in mijn Liefde. Klein wordt groot, verspreidt zich tot in het oneindige, zodat de rijkdommen van mijn Liefde onmetelijk worden. En Ik leg hen in de bank van jouw ziel.

En wanneer je doorgaat met je daden, investeer Ik hen met de Mijne. Ik leg hen in jouw bank om mijn Goddelijke Bank op aarde te hebben.

Bijgevolg dienen jouw kleine daden, verricht in mijn Goddelijke Wil, om Mij iets te laten doen, om onze Goddelijke Eigenschappen, die oneindig zijn, in jouw kleine daden te laten stromen.

Daar vermengen zij zich om de Onze te worden. En Wij storten hen in de bank van jouw ziel zodat onze Bank in jou haar Hemel kan vinden.

Weet je niet dat degene die in onze Goddelijke Wil moet leven

een nimbus van de Hemel moet zijn?

Als Wij Ons dan naar de aarde neerbuigen, maar wel zodanig dat alle afstand weggenomen wordt, naar de plaats waar deze gelukkige mens zich bevindt, zien Wij de Hemel, en niet langer de aarde.

Mijn Goddelijke **Wil kan** niet zonder zijn Hemel zijn.

Hij zou dan een Hemel voor Zichzelf vormen.

De gordijnen van de Hemel zouden neerdalen om hulde te brengen aan dit Fiat aan Wie zij hun bestaan danken.

Daarom blijven alle gelukzaligen verbaasd staan wanneer ze een hemelse nimbus op aarde zien.

Maar hun verbazing verdwijnt onmiddellijk wanneer ze zien dat deze Goddelijke Wil, die hun Hemel en al hun Geluk vormt, aanwezig is en heerst in deze ziel, precies daar waar zij zien dat de gordijnen van de Hemel zich neerlaten en deze ziel omringen, om de lof van mijn Allerhoogste Fiat te zingen.

Wees daarom aandachtig, mijn dochter. Ik zeg je dit zodat je weet :

- *hoe groot het Geschenk is van je mijn Wil te laten kennen, en*

- *hoe Hij in jou zijn Koninkrijk wil vormen,*

zodat je Mij dankt en dankbaar bent.

27-28- 10 januari 1930 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, behoort tot de Goddelijke Familie. Verschillende manieren om tot God te behoren. Voorbeeld van een koninkrijk. Sommigen leven in God, anderen buiten God.

(1) Hoewel ik me overgegeven had aan het Goddelijk Fiat, voelde ik me zeer nietig, maar zozeer dat ik mezelf kleiner zag dan een atoom.

Ik zei tegen mezelf:

"Wat ben ik ellendig, klein en onbeduidend."

Mijn geliefde Jezus, onderbrak mijn gedachten en Hij liet zich voelen en zien. **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, groot of klein, je behoort tot onze Goddelijke Familie. Je bent er lid van en dat is voor Ons genoeg. Meer nog, het is voor jou de grootste eer en de grootste glorie die je kunt bezitten.”

En ik: "Mijn Liefde, wij zijn allemaal uit U voortgekomen en wij behoren allemaal aan U toe. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ik U toebehoor."

Jezus zei: “Het is waar dat alle mensen Mij toebehoren door de banden van de Schepping.

Maar er is een groot verschil tussen degenen die Mij toebehoren

- niet alleen door scheppingsbanden,
- maar door een Band van versmelting van de wil, dwz dat mijn Wil de Enige en Unieke Wil is.

Ik kan zeggen dat deze Mij toebehoren door ware familiebanden.

Want de wil is het meest intieme dat er kan bestaan, zowel in God als in de mens. De wil is het essentiële deel van het leven.

Hij is de leidraad. Hij is de koning die de kracht heeft om, door onlosmakelijke banden, God en de mens te verbinden.

Door deze onafscheidelijkheid kunnen Wij erkennen dat hij tot onze Goddelijke Familie behoort.

Is dat niet zo in een koninkrijk? Iedereen behoort tot de koning, maar op hoeveel verschillende manieren:

- sommigen maken deel uit van het volk,
- anderen van het leger,
- sommigen zijn ministers,
- anderen zijn wachters,
- sommigen zijn hovelingen,
- deze is de koningin van de koning,
- anderen zijn haar kinderen.

Maar wie maakt deel uit van de koninklijke familie?

De koning, de koningin en haar kinderen.

Van de rest van het koninkrijk kan niet gezegd worden dat zij deel uitmaken van de koninklijke familie.

Ook al behoren ze allemaal tot het koninkrijk, zij zijn onderworpen aan zijn wetten en rebellen worden in de gevangenis gezet.

Daarom, ook al behoren ze allemaal aan Ons toe, maar op zoveel verschillende manieren, enkel ***de mens in onze Goddelijke Wil leeft bij Ons.***

Ons Goddelijk Fiat brengt hem op zijn Knieën van Licht, in het diepste van onze Goddelijke Schoot. Wij kunnen hem niet buiten Onszelf plaatsen. Daarvoor zouden Wij onze Goddelijke Wil buiten Ons moeten plaatsen. Dat kunnen Wij niet en willen Wij niet doen.

Integendeel, Wij zijn blij dat Wij hem hebben, dat Wij hem kunnen koesteren, als een dierbare herinnering aan het moment dat onze overvloedige Liefde de Schepping voortbracht. Toen wilde Hij dat de mens in de erfenis van de Goddelijke Wil zou leven en hij zijn Schepper zou blij maken met zijn onschuldige glimlach.

En als je jezelf klein voelt, dan is dat de uitbundige Liefde van mijn Fiat die jaloers over jou waakt, die geen enkele daad van jouw menselijke wil toestaat.

Hierdoor groeit de mens niet en voel je je altijd klein.

Dat komt omdat *mijn Wil zijn Leven in jouw kleinheid wil vormen.*

Wanneer het Goddelijk Leven groeit, heeft het menselijke leven geen reden meer om te groeien.

Daarom *moet je tevreden zijn met altijd klein te blijven.*

Ik ging vervolgens verder met mijn overgave aan de Goddelijke Wil
Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

“Mijn dochter, *zij die in mijn Goddelijk Fiat leeft, leeft in God.*

Daarom bezit zij de Goede Dingen die Hij bezit.

En zij kan deze ook geven.

Het Goddelijk Wezen omringt haar overal,

zodat zij niets ziet, niets voelt en niets anders aanraakt dan God.

Ze vindt haar gelukzaligheid in Hem.

Zij begrijpt en kent alleen Hem.

Alles verdwijnt voor haar.

Als zij in haar God is, blijft haar enkel de herinnering

- dat ze nog steeds op pelgrimstocht is, en
- dat een pelgrim voor zijn broeders moet bidden.

Want omdat zij in staat is om de Goede Dingen, die zij bezit te geven, moet zij deze aan hen schenken naar gelang hun behoeften.

Herinner je dat jaren geleden, Ik je wou in mijn Hart plaatsen en alles verdween voor jou. Je wilde er niet meer uitkomen
Om je eraan te herinneren dat je op pelgrimstocht was, plaatste Ik je buiten, aan de deur van mijn Hart of in mijn Armen, om je het kwaad van de mensheid te laten zien, zodat je voor hen zou bidden.

Je was niet blij. Want je wilde mijn Hart niet verlaten.

Dat was het begin van het Leven in mijn Goddelijke Wil, dat je voelde in mijn Hart, beschermd tegen gevaren en alle kwaad.

God zelf staat immers omheen deze gelukkige mens, om hem tegen alles en iedereen te verdedigen.

De mensen, die niet in mijn Goddelijke Wil zijn en die niet in Hem leven, bevinden zich echter in de toestand om te kunnen ontvangen, maar niet om te kunnen geven.

Omdat zij buiten God leven en niet in Hem, zien zij de aarde en voelen zij de hartstochten die

- hen voortdurend in gevaar brengen en
- hen een op en af gaande koorts bezorgen,

zodat ze nu eens gezond zijn, dan weer ziek zijn.

Ze willen het goede doen. Maar dan worden ze moe, vervelen ze zich, raken ze geïrriteerd en ze geven het op.

Ze gelijken op mensen die geen veilige thuis hebben, die op straat leven, blootgesteld aan de kou, de regen, de brandende zon, aan gevaren, en die leven van aalmoezen.

Dit is een rechtvaardige straf voor hen,

- die in God zouden kunnen leven, maar
- die genoeg nemen met een leven buiten Hem.

27-29- 16 januari 1930 – In de Schepping, in de Verlossing en in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil is het de Goddelijke Wil die handelt. De drie Goddelijke Personen handelen samen. De Schepping wil het verhaal van de Goddelijke Wil vertellen. Wie in de Goddelijke Wil leeft, ontvangt alles, kan alles geven en neemt deel aan alle Goddelijke Eigenschappen.

(1) Ik volgde het Goddelijk Fiat in het Werk van de Schepping.

Hoe mooi leek de Schepping mij:

- mooi, zuiver, majestueus, ordelijk en
- Hem waardig, die haar had geschapen!

Het leek me alsof elk klein geschapen wezen een klein verhaal vertelde over het Fiat die het leven gegeven had.

En toen het Fiat hen het leven geschonken had, moesten ze bekendmaken wat ze wisten over de Goddelijke Wil.

Samen moesten ze het lange verhaal van dit Fiat vertellen.

Dit Fiat, had hen niet alleen geschapen. Hij beschermde hen en gaf hen ook de taak om zijn lange geschiedenis te vertellen.

Hij vertrouwde elk geschapen ding een les toe om aan de mensen te vertellen, om hen kennis te laten maken met de Goddelijke Wil die hen geschapen had.

Mijn arme geest ging rond. Hij aanschouwde de Schepping en wilde luisteren naar alle mooie verhalen die elk geschapen ding me over het Goddelijk Fiat wilde vertellen.

Toen kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste. **Hij zei mij:**

(2) “Kleine dochter van Mijn Eeuwige Wil, Ik wil je laten weten dat het werk van de Schepping, van de Verlossing en van het Koninkrijk van Onze Wil allemaal het Werk zijn van Onze Allerhoogste Fiat.

Het is het Fiat die de actieve rol op zich nam, en de Drie Goddelijke Personen namen de ondersteunende rol op zich.

Maar het was aan Onze Goddelijke Fiat dat Wij de taak gaven om de Schepping te scheppen, de Verlossing te volbrengen en het Koninkrijk van Onze Goddelijke Wil te herstellen.

Want in de werken die uit de Godheid voortkomen, is het altijd onze Goddelijke Wil die de actieve rol op zich neemt, hoewel ons hele Goddelijk Wezen daaraan meewerkt.

Onze Wil heeft immers de taak en de Kracht om al onze Werken te leiden en uit te voeren.

Het is zoals jij je handen gebruikt om te werken en je voeten om te lopen. En als je wil werken, gebruik je niet je voeten maar je handen, alhoewel je hele wezen meewerkt aan het werk dat je wil verrichten.

Zo is het ook met ons Goddelijk Wezen.

Er is geen enkel deel van Ons dat niet deelneemt.

Maar het is onze Goddelijke Wil die leidt en handelt.

Daar ons Goddelijk Wezen in de Goddelijke Wil zetelt, stroomt zijn Leven nog meer in ons Goddelijke Hart. Hij is ons Leven. Als Hij uit ons Goddelijk Hart komt, d.w.z. als Hij naar buiten komt en buiten blijft, dan draagt Hij de scheppende Kracht van wat Hij wil doen, leiden en behouden, buiten Ons.

Zoals je ziet, is alles dus het Werk van ons Goddelijk Fiat. Bijgevolg zijn alle geschapen dingen als zijn kinderen, die het verhaal van hun Vader/Moeder willen vertellen.

Want zij voelen zijn Leven in zich voelen en zij weten waar ze vandaan komen. En zij voelen allemaal de behoefte om te vertellen

- wie hun Vader/Moeder is,
- hoe goed Hij/Zij is,
- hoe mooi Hi/Zij is, en
- hoe gelukkig en mooi zij zijn,

omdat ze het leven gekregen hebben van zo'n Vader/Moeder.

Oh, als de mensen mijn Goddelijke Wil als Leven hadden,

- zouden ze veel wonderbare dingen over Hem leren,
- en zou het voor hen onmogelijk zijn om niet over Hem te spreken.

Bijgevolg zouden ze enkel nog over mijn Goddelijke Wil spreken en Hem beminnen. En zij zouden hun leven geven om Hem niet te verliezen.

Toen **voegde Hij eraan toe:**

(3) "Mijn dochter, **onze Goddelijke Wil is alles.**

Omdat Hij overal is, neemt de ziel die erin ondergedompeld leeft, voortdurend van God.

En God stort zich in een voortdurende Daad in haar uit.

Omdat zij niet in staat is om alles in zich te bevatten, vervult Hij haar niet alleen, maar Hij vormt ook zeeën om haar heen.

In feite zou onze Goddelijke Wil niet tevreden zijn, als Hij de ziel die in Hem leeft niet laat deelnemen aan alle deeltjes van onze Goddelijke Eigenschappen, voor zover dat voor een geschapen wezen mogelijk is.

Zo kan de ziel zeggen: "U geeft mij alles en ik geef U alles.

In uw Goddelijke Wil kan ik U alles van Uzelf geven."

Daarom is degene die in ons Fiat leeft, onlosmakelijk met Ons verbonden. Wij voelen haar kleinheid *in onze Macht* stromen.

Ze vult zich ermee zoveel ze kan.

Zij eert Hem omdat zij het voor onze Macht mogelijk maakt, om zich aan de mens mee te delen.

Wij voelen deze ziel:

- *in onze Schoonheid* en zij vult zich met onze Schoonheid,
- *in onze Liefde*, en zij vult zich met onze Liefde,
- *in onze Heiligheid*, en zij blijft ermee vervuld.

Maar door vervuld te blijven, eert zij Ons

omdat zij Ons de mogelijkheid geeft

- om haar te verfraaien met onze Goddelijke Schoonheid,
 - om haar te vullen met onze Liefde,
 - om haar onze Heiligheid in te prenten,
- zodat al onze Goddelijke Eigenschappen duidelijk naar voren komen.

Kortom, zij stelt Ons in staat om te handelen en Ons in haar in te drukken. Want het past Ons niet om haar in onze Goddelijke Wil te houden zonder dat zij onze gelijkenis heeft.

Zij kan klein zijn en zij kan ons hele Goddelijk Wezen niet in zich bevatten. Maar het is mogelijk om al onze Goddelijke Eigenschappen te delen, voor zover dat mogelijk is met een geschapen wezen, zodat

zij niets tekort komt. We willen haar niets weigeren.

Dat zou trouwens hetzelfde zijn als

- iets weigeren aan onze Goddelijke Wil,
- aan Onszelf weigeren van te doen wat Wij willen doen.

Wees dus aandachtig, mijn dochter.

Je zal in ons Fiat het ware doel vinden waarvoor je geschapen bent, je oorsprong, je goddelijke adel.

Je zal alles vinden en je zal alles ontvangen.

En op jouw beurt zal je Ons alles geven.

27-30- 20 januari 1930 - Het Leven in de Goddelijke Wil is zo mooi. De ziel stelt God in staat om zijn Werken te herhalen. Het Goddelijk Fiat is zowel de Acteur als de Toeschouwer.

(1) Ik deed mijn rondgang in de Goddelijke Wil.

Ik kwam op het ogenblik waarop ***de Koningin van de Hemel***, geschapen werd.

De Godheid legde toen het gewaad van de Gerechtigheid af.

Gekleed in feestelijke gewaden, hernieuwde Hij de plechtige Daad van het begin van de Schepping. En Hij riep het edele schepsel tot leven, dat nooit het Huis van haar Vader zou verlaten.

Ik zag dat dit was omdat zij altijd in de Goddelijke Wil zou leven. Dit was immers het enige doel waarvoor God de mens geschapen had. Want enkel onze menselijke wil plaatst ons buiten God en verdrijft ons uit zijn Woning, zijn Bezittingen, zijn Licht en zijn Heiligheid.

Door de Heilige Maagd te scheppen, hernieuwde God de feesten van de Schepping, zijn lieve Glimlach, zijn heilige Gesprekken met de mens. En Hij stroomde over van zoveel liefde, dat Hij Haar onmiddellijk tot *Koningin van het hele universum* maakte.

En Hij droeg alles en iedereen op Haar als zodanig te eren, aan Haar eerbiedwaardige voeten te knielen, Haar te erkennen en Haar lof te zingen als Koningin.

Ook zong ik, zoals ik altijd doe, lofliederen voor mijn Moeder Koningin, en groette haar namens iedereen, als:

- *Koningin van Hemel en Aarde, Koningin van de harten en*
- *Hemelse keizerin die over alles heerst, zelfs over haar Schepper.*

Ik zei Haar:

"Ik smeeek u, heers over allen met uw universele Rijk, zodat de menselijke wil zijn rechten aan de Goddelijke Wil kan teruggeven.

Heers over onze God, opdat het Goddelijk Fiat

- in de harten kan neerdalen en
- over de aarde kan heersen, zoals Hij in de hemel heerst."

Dat deed ik.

Mijn lieve Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn, *om samen met mij de lof te zingen van de hemelse Moeder in de Hemel.*

Hij drukte mij tegen zich aan en *Hij zei:*

***"Mijn dochter, hoe mooi is het leven in mijn Goddelijke Wil!
Het houdt alles wat door God gedaan is, aanwezig."***

De mens:

- vindt alles wat de Schepper gedaan heeft,
- neemt deel aan zijn Werken, en
- kan zijn Schepper de Eer, de Liefde en de Glorie van deze Daad teruggeven.

Wij kunnen zeggen dat de ziel die in de Goddelijke Wil leeft,

- ons in staat stelt om onze mooiste Werken te vernieuwen, en
- onze feesten herhaalt.

De schepping van de Maagd maakt duidelijk

- ***wat onze Goddelijke Wil betekent en***
- ***wat Hij kan doen.***

Zodra Hij haar maagdelijk Hart in bezit nam,

- zonder ook maar een ogenblik te wachten,
- hebben Wij haar onmiddellijk tot Koningin gemaakt.
Het was onze Wil om haar te kronen.

Want het was niet gepast dat een schepsel dat onze Wil bezat, niet de kroon van de Koningin en de scepter van het gezag zou dragen.

Onze Goddelijke Wil wil niets weigeren. Hij wil alles geven aan degene die Hem toestaat zijn Koninkrijk in haar ziel te vormen.

En je moet weten, dat net zoals je in het Goddelijk Fiat de schepping van de Soevereine Dame vindt en je haar lof zingt als Koningin, zij jou ook aanwezig heeft gevonden in het Goddelijk Fiat en jouw lofzang gehoord heeft.

De Moeder wil niet door haar dochter overtroffen worden.

Sinds dat ogenblik heeft zij jouw lof gezongen

- om deze Goddelijke Wil te eren die jou moest bezitten
- en om jouw lied terug te geven.

Hoe vaak vraagt ze aan de hemel, de zon, de engelen en alle dingen om de lof te zingen van haar kleine dochter die wil leven in dit Fiat die haar Glorie, haar Grootheid, haar Schoonheid en haar Geluk vormde.

(4) Ik ging vervolgens verder met mijn overgave aan het Goddelijk Fiat. **Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:**

(5) “Mijn dochter, wanneer mijn Goddelijke Wil in de ziel heerst, handelt Hij en leidt Hij alles wat zij doet.

Er is niets dat deze ziel doet, zonder dat mijn Goddelijke Wil zijn eerste Daad verricht, om zijn Goddelijke Daad bovenop de daad van de mens te verrichten.

Zo vormt Hij, wanneer zij denkt, haar eerste gedachte.

En Hij roept alle Heiligheid, alle Schoonheid, alle orde van de Goddelijke Intelligentie op.

De ziel is niet in staat om onze Intelligentie te ontvangen.

En zij heeft daar ook niet voldoende ruimte voor.

En telkens mijn Fiat zijn eerste Daad verricht in de intelligentie van de mens, breidt Hij, met zijn Macht, het vermogen van de mens uit, om een nieuwe Goddelijke Intelligentie in zijn geest te kunnen insluiten.

Je kan dus zeggen dat waar Hij heerst, mijn Wil
- de Eerste ademhaling is, de eerste Hartslag is,

Zo vormt Hij in de mens zijn Goddelijke Ademhaling, zijn Hartslag van Licht, en in de bloedsomloop, de totale transformatie van zijn Goddelijke Wil in de ziel en het lichaam.

En door dit te doen, geeft Hij hem de kracht en stelt Hij hem in staat:
- te ademen met de Goddelijke Adem,
- het hart te laten kloppen met zijn Hartslag van Licht,
- het geheel van zijn Goddelijk Leven te voelen,
beter dan het bloed dat door zijn hele wezen stroomt.

Daarom is overal waar mijn Wil heerst, mijn Wil de acteur die onophoudelijk werkzaam is.

Als toeschouwer, geniet Hij van zijn goddelijke Taferelen, die Hijzelf ontvouwt in de ziel, die haar wezen als materie tussen zijn Handen leent. Zo laat zij mijn Fiat de mooiste en meest wonderbare taferelen ontvouwen, die Hij wil realiseren in de ziel waar mijn Goddelijke Wil heerst en regeert.

27-31- 26 januari 1930 – Elk Woord van Jezus over zijn Fiat is als een Kind dat uit zijn Schoot komt. Het bezit de communicatieve Kracht om zich aan de hele Schepping mee te delen. De Kracht van het gebed gedaan in de Goddelijke Wil.

(1) Mijn vlucht in het Goddelijke Fiat gaat verder.
Ik begrijp beter hoe de hemel en de aarde ermee vervuld zijn.
Er is geen enkel geschapen ding dat niet een drager is van een zo heilige Wil. Mijn geest ging rond in het Fiat.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, alle geschapen dingen leven in mijn Goddelijke Wil. Zij voelen dan ook wanneer mijn Goddelijke Wil een Waarheid die Hem toebehoort, een Kennis over Zichzelf wil bekendmaken, of één van zijn Werken wil volbrengen.

De Wil die de hele Schepping beheerst is Eén. Zo voelen de Werken

in zichzelf de Communicatieve, de Scheppende en de Behoudende Kracht, die wil handelen en zich wil bekend maken.
Daarom voelen zij dat een andere zuster zich bij hen wil aansluiten en zij viëren de komst van de nieuwkomer.

Elk Woord dat Ik jou over mijn Goddelijke Wil bekend gemaakt heb, *was een Fiat dat Wij uitgesproken hebben*, dat als een kind uit de Schoot van onze Wil op de wereld gekomen is.
Dit Fiat is hetzelfde als dat van de Schepping, dat als een echo, zijn levenskracht laat voelen, overal waar onze Wil verblijft.

Wanneer ons Goddelijk Fiat wil handelen, zich wil uitspreken door zichzelf bekend te maken en meer van zijn Waarheden te onthullen, is vergelijkbaar met wat er gebeurt in een gezin wanneer de familieleden zien dat hun moeder op het punt staat om nog een kindje te baren.

De hele familie viert feest, omdat de familie groter wordt.
En elke keer als de familie een broertje of zusje erbij krijgt, is iedereen blij en wordt de komst van de nieuwkomer gevierd.

Zo is de Schepping.

Ze is voortgekomen uit de Schoot van mijn Goddelijke Wil.
Al mijn Werken vormen één Familie. Zij zijn met elkaar verbonden en het lijkt alsof ze niet zonder elkaar kunnen leven.
Mijn Wil verenigt hen zodanig dat ze onafscheidelijk zijn.
Omdat zij voelen dat de Wil die hen beheerst Eén is.

Zij horen nu zoveel over mijn Fiat, over de vele Kennis die Hij jou blijft bekend maken over Zichzelf.

Zo voelen zij dat het aantal Goddelijke Scheppingen van mijn Fiat toeneemt en dat de familie van de Schepping aangroeit.
En de Schepping viert dit als een aanloop naar het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Daarom, wanneer Ik tot jou spreek over mijn Fiat en wanneer Hij zich uitspreekt door zich bekend te maken, dan verlagen de hemelen zich eerbiedig om de nieuwe geboorte van zijn Kind onder hen te ontvangen, om Hem te eren en zijn komst te viëren.

Mijn dochter, wanneer mijn Goddelijke Wil zich wil uitspreken, verspreidt Hij zich overal en laat Hij zijn scheppende Kracht en zijn Echo overal voelen, in alle dingen waar Hij heerst.

(3) Daarna bleef ik bidden dat de gezegende Jezus de komst van het langverwachte Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde zou bespoedigen.

Mijn geliefde Jezus, die zelf zo ongeduldig wacht op de triomf van de Goddelijke Wil, leek geraakt door dit gebed.

Hij zei mij:

(4) “Mijn dochter, de gebeden die in de Goddelijke Wil gedaan worden, om de komst van zijn Koninkrijk op aarde te verkrijgen, hebben een grote invloed op God.

God zelf kan hen niet opzij schuiven, noch weigeren hen te verhoren. Wanneer de mens bidt in mijn Goddelijk Fiat, voelen Wij de Kracht van onze Wil die met zijn eigen Macht bidt. Hij breidt zich overal uit met zijn Onmetelijkheid.

Het gebed omarmt de universele Kracht en verspreidt zich overal. Zodanig dat Wij ons aan alle kanten omringd voelen. Het is onze eigen Wil die in Ons bidt. Dit Gebed verandert in een bevel en zegt Ons: ***"Ik wil het."***

En omdat het met zijn zachte heerschappij over ons Goddelijk Wezen regeert, **zeggen Wij**: ***"Wij willen het."***

Daarom kunnen de Gebeden die in ons Goddelijk Fiat gedaan worden, beslissingen zijn, geboden die het ondertekende contract dragen van wat gewenst is.

Als wat gewenst is, niet onmiddellijk zichtbaar is, dan is dat omdat Wij alles zo regelen zodat datgene wat Wij besloten hebben, uit Ons naar buiten kan komen.

Er is dan ook geen twijfel aan, dat je vroeg of laat uit de Hemel zal zien neerdalen, wat reeds vastbesloten toegekend is.

Als je dus mijn Koninkrijk op aarde wil zien, blijf dan bidden in ons

Fiat. Dit zijn gebeden die de Hemel en de aarde bewegen, en God zelf. Ik zal samen met jou bidden om dit te bereiken.

Temeer omdat de uiteindelijke reden voor de Schepping juist is dat onze Goddelijke Wil op aarde heerst zoals in de Hemel.

27-32- 30 januari 1930 – Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil zal komen, net zoals het Koninkrijk van de Verlossing gekomen is. Analogie tussen beide. De immense vreugde van Jezus en zijn immens verdriet.

(1) Ik dacht na over de manier waarop het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde zou kunnen komen en hoe zijn Komst zich zou kunnen realiseren. Wie zal het voorrecht hebben om als eerste zo'n groot Goed te ontvangen?

Mijn Jezus liet zich zien. Hij drukte mij tegen zich aan. Hij gaf mij drie kussen en **Hij zei mij**:

(2) “Mijn dochter, de komst van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil zal plaatsvinden, zoals het Koninkrijk van de Verlossing.

Je kan zeggen dat de Verlossing haar ronde doet over de wereld, een ronde die Zij nog niet voltooid heeft, omdat alle volkeren mijn Komst op aarde nog niet kennen, en hierdoor niet kunnen genieten van haar Weldaden.

De Verlossing gaat verder met het voorbereiden van de volkeren en hen klaar te maken voor het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

De Verlossing kende haar begin, niet in de hele wereld, maar in het centrum van Judea. In deze natie bevond zich immers de kleine kern die op mijn komst wachtten:

- *degene die Ik als Moeder gekozen had, en*
- *de heilige Jozef, die mijn pleegvader zou worden.*

In dit volk had Ik Mij aan de profeten geopenbaard, door hun aan te kondigen dat Ik naar de aarde zou komen. Het was rechtvaardig dat, daar waar dit bekend was,

zij de eer zouden hebben om Mij als eersten onder hen te hebben.

Zij hebben zich ondankbaar getoond en velen wilden Mij niet kennen.

Maar wie zou kunnen ontkennen

- dat mijn hemelse Moeder, de apostelen, de leerlingen, deel uitmaakten van het Joodse volk en
- dat zij de eerste verkondigers waren, die hun leven riskeerden om andere volkeren mijn komst op aarde en de Weldaden die mijn Verlossing met zich meebrengt, bekend te maken?

Zo zal het zijn voor het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat:

De steden, provincies en koninkrijken die als eerste,

- de Kennis over mijn Goddelijke Wil ontvangen hebben en
- op de hoogte zijn van zijn uitgesproken Wil om te komen regeren onder de mensen,

zullen als eersten de Zegeningen ontvangen, die zijn Heerschappij met zich meebrengt.

En vervolgens zal mijn Wil zijn weg vervolgen. En met zijn Kennis, zal Hij zijn ronde doen onder de menselijke generaties.

Mijn dochter, de analogie is groot:

- tussen de manier waarop de Verlossing plaatsvond en
- de manier waarop het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zal komen.

Wat betreft de Verlossing:

Ik koos een Maagd, die in de ogen van de wereld ogenschijnlijk onbelangrijk was. Zij was niet rijk, bekleedde geen hoge positie.

De stad *Nazareth* zelf was onbelangrijk.

En zij woonde in een zeer klein huisje.

Ik heb haar in Nazareth gekozen.

Ik wilde dat deze stad behoorde tot de hoofdstad, Jeruzalem, waar de hogepriesters en priesters zetelden, die Mij toen vertegenwoordigden en mijn wetten verkondigden.

Wat betreft het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil:

Ik koos een andere maagd, die ogenschijnlijk geen belang heeft, wat betreft haar rijkdom of hoge positie.

De stad *Corato* zelf is niet belangrijk, maar ze behoort tot *Rome*, waar mijn vertegenwoordiger op aarde woont, de paus van Rome, van wie mijn goddelijke Wetten afkomstig zijn.

Net zoals hij het zijn plicht maakt om mijn Verlossing aan alle volkeren bekend te maken, zal hij het ook als zijn plicht beschouwen om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil bekend te maken.

Je kan zeggen dat zij op dezelfde manier te werk zullen gaan voor het komende Koninkrijk van mijn Allerhoogste Fiat.

(4) Daarna vervolgde ik mijn rondgang in de Goddelijke Wil.

Aangekomen in Eden bad ik tot Jezus, om spoedig het doel van de schepping van de mens te herstellen, zoals toen hij uit zijn scheppende Handen was voortgekomen.

Mijn geliefde Jezus bewoog zich in mij. Hij liet mij zijn Goddelijk Hart voelen dat opsprong van vreugde. Vol tederheid **zei Hij mij**:

(5) “Mijn dochter, telkens wanneer **Eden genoemd wordt, springt mijn Hart op van vreugde en verdriet** bij de herinnering

- hoe en op welke manier de mens geschapen werd,
 - aan zijn gelukkige toestand,
 - aan zijn betoverende schoonheid,
 - aan zijn soevereiniteit,
 - aan onze onschuldige vreugde en die van hem,
- die Ons zo gelukkig maakte.

Wat was ons kind mooi, een geboorte die onze scheppende Handen waardig was!

Deze herinnering is zo zoet en zo aangenaam voor mijn Hart dat Ik niet kan nalaten om het van vreugde en liefde te laten opspringen.

Onze Goddelijke Wil was zijn bescherming tegen alle kwaad,

- Hij bewaarde de manier waarop hij uit onze scheppende Handen was voortgekomen was en
- Hij stelde hem in concurrentie met zijn Schepper,
- Hij plaatste hem in de positie om zijn liefde en onschuldige vreugde te kunnen schenken aan Degene die hem geschapen had.

Nadien zag Ik hem, zo veranderd, beroofd van zijn geluk, neergeworpen in het kwaad van zijn menselijke wil.

Ik zal hem zo ongelukkig en mijn vreugde werd onmiddellijk gevolgd door een gevoel van intense pijn.

En als je eens wist hoe graag Ik jou terugzie in dit Aards Paradijs, om alles voor Mij te plaatsen wat mooi, heilig en groots was in de Schepping van de Mens.

Je geeft Mij de voldoening, het plezier om opnieuw van vreugde op te springen en om een verzachtende balsem te plaatsen op mijn pijnlijke wonde.

Deze pijn is immens groot.

Zij gaat echter gepaard met de zekere hoop dat mijn kind, krachtens mijn Fiat, gelukkig naar Mij terug zal keren.

En hij zal Mij zijn onschuldige vreugde schenken, zoals dit door Ons bepaald is bij zijn schepping.

Anders zou mijn schok van verdriet geen einde kennen, en mijn kreten van pijn zouden zelfs de Hemel zelf tot tranen roeren.

Daarom, wanneer Ik uw voortdurend refrein hoor:

"Ik wil de Heerschappij van uw Goddelijke Wil",
voelt mijn Goddelijk Hart zijn schokken van pijn ophouden.

Opspringend van vreugde zeg Ik: "De kleine dochter van mijn Goddelijke Wil wil en vraagt om het Koninkrijk van mijn Wil."

Maar waarom wil ze dat? Omdat zij het kent, het bemint en het bezit. Daarom bidt ze dat ook andere mensen het mogen bezitten.

Mijn Goddelijke Wil ligt aan de oorsprong van het leven van de mens.

Dus alleen Hij geeft hem het vermogen

- om alles van zijn Schepper te kunnen ontvangen, en
- om Hem alles terug te kunnen geven wat Hij wil.

Mijn Fiat heeft de kracht om de omstandigheden van de mens, zijn lot, te veranderen.

Met mijn Fiat lacht alles hem toe, houdt alles van hem, willen alle dingen hem dienen. En zij beschouwen het als een voorrecht om mijn Goddelijke Wil in de mens te dienen, dwz.in de mens waar mijn Goddelijke Wil heerst.

27-33- 6 februari 1930 – De effecten van het Leven in de Goddelijke Wil en van het leven in de menselijke wil. De manier waarop de goddelijke Wil in de ziel werkt, symboliseert de Schepping. Eerst doet Hij de kleine dingen, daarna de grotere.

(1) Ik zet mijn overgave aan de Goddelijke Wil verder.

Mijn arme geest lijkt altijd overspoeld te worden door alles wat met zijn heilige Wil te maken heeft. Ik heb zelfs het gevoel dat mijn gedachten in zijn Oceaan van Licht duiken, om eruit te komen als boodschappers die prachtig nieuws brengen, uit de diepten van de zee waar ze geweest zijn.

En de ene wil iets zeggen over dit Fiat, en de andere wil iets anders zeggen. Zij verheugen zich in de Kennis van Hem, zoals zij zich verheugen in het Leven dat zij van Hem ontvangen.
Ik luister graag naar hen.

En vaak kan ik de vele prachtige nieuwe inzichten, die mijn gedachten mij over de stralende zee van de Goddelijke Wil brengen, niet onder woorden brengen. Dan voel ik de behoefte dat Jezus mij leidt, mij de woorden geeft die ik nodig heb – anders zou ik niets kunnen zeggen.

Terwijl ik dus in de zee van het Goddelijke Fiat zwom, toonde mijn lieve Jezus zich aan mij. En Hij hielp mij om mijn gedachten onder woorden te brengen. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter,
de effecten van het Leven in mijn Goddelijke Wil zijn wonderbaar.
Mijn Fiat houdt de ziel voortdurend naar de Hemel gericht en laat haar groeien, niet op een aardse maar op een hemelse manier.

Mijn Wil is één met de Wil die in de ziel werkt.

Zo brengt deze Wil de ziel in overeenstemming met haar Schepper:
Hij blijft haar laten zien

- wie Hij is die haar geschapen heeft,
- hoezeer Hij haar bemint, en
- op welke manier Hij bemind wil worden.

Door de mens bloot te stellen aan goddelijke Weerspiegelingen, verheugt zijn Schepper zich.

Hij schildert en laat zijn Beeld groeien in degene, die dezelfde Wil bezit en deelt, als Degene die haar heeft geschapen.

Mijn Fiat houdt haar voortdurend naar de Hemel gericht. Zij heeft geen tijd om naar de aarde te kijken, omdat ze volledig in beslag wordt genomen door het Opperwezen. Zelfs als ze ernaar zou kijken, zouden alle dingen op aarde in Hemel veranderen.

Want overal waar Hij heerst, heeft mijn Wil de kracht om de aard van de dingen te veranderen. Zo wordt voor de mens die in mijn Goddelijke Wil leeft, alles Hemel. Hij groeit op een hemelse wijze omdat de Hemel van mijn Goddelijke Wil in zijn ziel heerst.

Daarentegen is het wezen dat van de menselijke wil leeft, altijd op zichzelf gericht. Door naar zichzelf te kijken, ontdekt de menselijke wil voortdurend wat menselijk is. En hij plaatst zich in de weerspiegeling van wat er in de lage wereld bestaat.

Zo kunnen Wij zeggen dat hij leeft op een aardse wijze en dat hij groeit zonder de gelijkenis van Degene die hem geschapen heeft.

Het verschil tussen beide is zodanig, dat als de mensen het konden zien, ze allemaal vurig zouden verlangen om te leven in mijn Fiat. Zij zouden het leven met de menselijke wil verafschuwen en ze zouden dit als het grootste ongeluk beschouwen. Want hierdoor verliezen zij het doel en de oorsprong van hun schepping uit het oog.

Het zou zijn als een koning die zijn kroon en koninklijke gewaden aflegt en van zijn troon afstapt om zich in lompen te hullen. Hij voedt, zich met armzalig voedsel en leeft in een stal in het gezelschap van dieren die zijn hartstochten zijn.

Zou het lot van deze koning niet erbarmelijk zijn!
Zo is de mens dat zich laat beheersen door zijn menselijke wil.

(3) Daarna bleef ik denken aan alle dingen die mijn geliefde Jezus in mijn kleine arme ziel gedaan had. En ik dacht aan al zijn liefdevolle attenties, die ik onmogelijk allemaal zou kunnen opsommen, zelfs als ik dat zou willen.

Maar wie kan zeggen wat ik dacht en waarom mijn klein verstand zo overweldigd leek door alles wat er in mijn leven gebeurd was? Ik bleef in gedachten verzonken.

(4) Toen trok Jezus, mijn grootste en enig Goed, mij dicht tegen zich aan. Met een onuitsprekelijke tederheid **zei Hij:**

"Mijn dochter, mijn handelen in jouw ziel symboliseert de hele Schepping.

De Schepping was een groot Werk.

Aangezien onze Werken geordend zijn, hebben Wij ons ertoe beperkt eerst de kleine dingen te scheppen: de hemelen, de sterren, de zon, de zee, de planten en al het andere.

Deze dingen zijn klein in vergelijking met de schepping van de mens. De mens zou alles overtreffen en hij zou zijn suprematie over alles vestigen.

Dingen kunnen groot en machtig lijken. Wanneer zij echter moeten dienen voor iemand die hun meester en koning zal zijn, blijven deze dingen altijd klein, in vergelijking met de koning die ze moeten dienen. Het universum was geschapen en alle dingen waren op hun plaats. Zij wachtten op diegene, rondom wie zij zich, als een goed geordend leger, moesten opstellen, om hem te dienen en zijn wensen te gehoorzamen. Daarna hebben Wij de mens geschapen.

Alle geschapen dingen en zijn Schepper zelf bogen zich over hem heen om hem onze eeuwige Liefde te bezingen en **hem te zeggen:** "Wij dragen allemaal het merkteken van onze Schepper en wij dragen dit over op jou, die naar zijn Beeld geschapen bent."

De Hemel en de aarde waren in feeststemming.

Onze Godheid zelf vierde met zoveel Liefde, de Schepping van de mens, dat enkel reeds bij de herinnering daaraan, onze Liefde zo sterk opborrelt, dat Zij overvloedt en immense Zeeën rondom Ons vormt.

(5) Het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil is groter dan het Werk van de Schepping.

Je kan zeggen dat het een oproep is aan het Goddelijke Wezen om meer te doen dan de Schepping zelf.

Zo symboliseert alles wat Ik in jouw ziel gedaan heb, de Schepping. Ik wilde je helemaal voor Mij hebben, om vrij te zijn om te doen wat Ik wilde. Ik wilde je ziel leegmaken van alles, om er mijn Hemel te kunnen neerzetten.

En mijn vele toezeggingen over de deugden, die jij beoefende zoals Ik dat wilde, waren sterren die Ik gebruikte om de hemel te versieren die Ik in jou uitgespreid had.

Daarom wilde Ik alles in jou opnieuw doen.
En Ik wou vergoed worden voor alles wat de menselijke familie aan kwaad en onwaardigs gedaan had.

Om de Zon van mijn Goddelijk Fiat terug te laten heersen, was het noodzakelijk om de mens, die als eerste het Leven van mijn Goddelijke Wil zou ontvangen, op gepaste wijze voor te bereiden.

Daarom liet Ik zeeën van genade stromen – de mooiste uitstortingen – bijna zoals Ik deed bij de schepping van de mens, in wie mijn Goddelijk Fiat zou heersen.

Hetzelfde geldt voor jou: alles wat Ik gedaan heb, werd in afwachting geplaatst, als een goddelijk leger, om de stoet te vormen van de Zon van mijn eeuwige Wil.

In de Schepping hebben Wij zoveel dingen in overvloed geschapen die de mens zouden dienen, omdat deze mens mijn Goddelijke Wil in zich zou laten heersen.
Ook voor jou is alles gedaan om ervoor te zorgen dat mijn Wil zijn Plaats van Eer en Glorie kan vinden.

Daarom was het noodzakelijk om je voor te bereiden met zoveel Genade en Lessen. Dit zijn allemaal kleine dingen vergeleken met de grote Zon van mijn Goddelijke Wil.
Door zijn vele manifestaties, door zich bekend te maken, vormde mijn Wil zijn Leven, om te heersen en *zijn eerste Koninkrijk in de mens te vormen*.

Wees dus niet verbaasd.
Dit is de orde van onze Wijsheid en onze Voorzienigheid.
Zij doen eerst de kleine dingen en daarna pas de grotere,

om als optocht en decorum voor de grote dingen te dienen.

Is er iets dat mijn Goddelijk Fiat niet verdient? Is er iets dat Hem niet toekomt? En is er iets dat niet door Hem gedaan is?

Daarom, wanneer het om mijn Wil gaat, of om Hem bekend te maken, buigen Hemel en aarde eerbiedig neer, en aanbidden allen in stilte de Ene Daad van mijn Goddelijke Wil.

27-34- 11 februari 1930 – De mens is geschapen om in de intimiteit van God en in zijn Huis te leven. Nadat hij zich uit zijn Wil teruggetrokken had, werd hem door de Goedheid van God zijn deel van de erfenis gegeven.

(1) Mijn arme geest is in de zoete betovering van de stralende Zon van het Eeuwig Fiat. O, hoeveel prachtige en ontroerende taferelen spelen zich in mij af, zozeer zelfs dat als ik hen zou kunnen beschrijven zoals ik hen zie, iedereen in de ban zou zijn.

En in koor zouden zij zeggen:

"Wij willen de Goddelijke Wil doen"

Maar helaas, ik ben nog steeds het kleine, onwetende kindje, dat alleen maar kan stamelen.

Ik begreep het grote Goed van deze Goddelijke Wil.

En ik zag hoe wij zwemmen in zijn gigantische golven van Licht van onbeschrijfelijke Schoonheid en onbereikbare Heiligheid.

Ik zei tegen mezelf:

"Hoe is het mogelijk dat zo'n groot Goed niet bekend is.

En dat terwijl wij in Hem zwemmen, wij ons niet bewust zijn van het grote Goed dat ons omringt, dat ons van binnen en van buiten vervult en dat ons Leven geeft.

Alleen omdat we Hem niet kennen, genieten wij niet van de wonderbare effecten van alle grote Weldaden die zo'n heilige Wil met zich meebrengt!

***O Genade, Almachtig Fiat, openbaar Uzelf,
en het aanzien van de aarde zal veranderen!***

Ik vroeg me af waarom heeft Onze-Lieve-Heer, de vele wonderbare dingen die zijn Allerheiligste Wil aan de mensen wil doen en geven, niet bekend gemaakt heeft aan het begin van de Schepping?

Mijn geest dwaalde af, alsof ik in vervoering was door de zoete betovering van de Goddelijke Wil.

Mijn Liefde, mijn Leven, Jezus, de hemelse Meester, die betovert met zijn vriendelijke woorden over zijn eigen Wil, bewoog zich in mij.

Hij zei mij:

"Kleine dochter van mijn Wil, noch de ziel, noch het lichaam van de mens kunnen leven zonder mijn Goddelijke Wil.

Deze is immers zijn oorspronkelijke Daad van Leven.

De mens bevindt zich in de situatie om:

- ofwel zijn voortdurende daad van leven te ontvangen
- ofwel niet te kunnen bestaan.

De mens werd geschapen om te leven in de overvloed van de Goede Dingen van deze Goddelijke Wil, zijn geliefde erfenis,

Bijgevolg is de mens geschapen om van Ons en in ons Huis te leven, als een kind dat bij zijn Vader woont.

Hoe zou hij anders ons Plezier, onze Vreugde en ons Geluk kunnen zijn als hij niet dicht bij Ons, met Ons en in onze Goddelijke Wil zou leven?

Een kind dat ver weg is, kan zijn vader geen vreugde schenken, hem niet laten glimlachen, hem niet plagen, geen gezellig gesprek met hem voeren.

Van veraf kan je niet samen spelen, noch glimlachen van geluk.

Integendeel, alleen al de afstand verbreekt de liefde en brengt de bitterheid met zich mee dat je niet kan genieten van degene die je bemint.

Je ziet dus dat de mens geschapen is om te leven in onze intimiteit, in ons Huis, in onze Goddelijke Wil, om Ons en hem eeuwige vreugde en eeuwig geluk te verzekeren.

Maar de mens, onze zoon, terwijl hij gelukkig was in het huis van zijn Vader, kwam in opstand en verliet zijn vaderlijk huis

En door zijn eigen wil te doen verloor hij de glimlach van zijn Vader,
zijn zuivere vreugde,

Omdat hij zonder de hulp van onze Goddelijke Wil niet kon leven,
hebben Wij als Vader gehandeld.

En Wij gaven hem zijn wettelijke deel van onze Goddelijke Wil.

Hij ontving Hem niet langer als Leven, dat hem in de Schoot van de
Vader droeg om hem gelukkig en heilig te maken.

Hij ontving een wettelijk deel, om hem in leven te houden,- zonder
hem te kunnen gelukkig maken zoals voorheen-, en hem de eerste
levensbehoeften te geven naar gelang zijn gedrag.

Zonder mijn Goddelijke Wil kan er geen leven zijn.

En als mijn Goddelijk Fiat zo weinig bekend is,

dan is dat omdat de mensen alleen het wettelijke deel ervan kennen.

Vaak wordt dit wettelijke deel zelfs niet volledig erkend,
omdat degene die van dit wettelijke deel leeft, niet in het huis van de
Vader woont. Hij is ver van de Vader verwijderd en bevindt zich vaak
in een toestand waarin hij door onwaardige daden het wettelijke deel
dat hij ontvangen heeft verspilt.

*Verwonder je dus niet dat er zo weinig bekend is over mijn Goddelijke
Wil, dat men niet in Hem leeft, dat men niet voortdurend in contact
staat om zijn Leven te ontvangen.*

Het is dit Leven dat gelukkig maakt en heiligt.

Als je dicht bij Hem blijft, onthult Hij zijn geheimen.

En Hij laat weten wie Hij is, wat Hij kan geven, en hoe Hij ernaar
verlangt de mens in zijn Schoot te houden om zijn Goddelijk Leven in
hem te vormen.

Temeer omdat de mens, door zijn wil te doen, zichzelf in de positie
van dienaar geplaatst heeft. Een dienaar heeft geen recht op de
erfenis van zijn meester, maar enkel op een schamele vergoeding, die
hem een hard leven bezorgt.

Daarom, mijn dochter, kan men zeggen dat Ik met jou de deuren
geopend heb, om je binnen te laten en je te laten wonen in ons Huis,
in onze Goddelijke Wil, niet als wettige erfgename, maar als onze
gelukkige Erfgename.

Daarna **voegde Hij eraan toe**:

(3) “Mijn dochter, bovendien is er in de hele wereldgeschiedenis zo weinig gezegd over mijn Goddelijke Wil. En zij hebben enkel het wettelijke deel gekend. Zij hebben over Hem geschreven wat zij wisten van mijn Fiat na de zonde, van zijn relatie tot de mensen, zelfs als zij Hem beledigen en niet in ons Huis wonen.

Maar over de relaties die bestonden tussen mijn Fiat en de onschuldige Adam vóór de zonde, hebben zij niets geschreven. Hoe konden zij hierover schrijven als niemand in mijn Goddelijke Wil geleefd heeft, zoals in zijn eigen huis?
Hoe konden zij zijn Geheimen kennen en het grote Wonder dat het werkzame Leven van een Goddelijke Wil in de mens kan volbrengen?

Daarom konden en kunnen ze van mijn Goddelijk Fiat zeggen dat Hij alles regelt, dat Hij beveelt en dat Hij bijdraagt in alles.

Maar zij konden niets zeggen over:

- hoe mijn Goddelijke Wil in zichzelf werkt, in zijn Huis,
- de Kracht van zijn Onmetelijkheid, die alles in één oogwenk kan doen, die alles omhult, zowel in de mens als in Hemzelf.

Dat is kennis die het schepsel tot nu toe niet kende.

Dit kon alleen geschreven worden na de openbaring van mijn Goddelijk Fiat, en aan degene die Hij riep om in ons Huis te komen wonen als onze dochter, dicht bij mijn Wil, niet ver weg.

Want dan konden Wij met haar spelen en haar deelgenoot konden maken van onze meest intieme Geheimen.

En als Wij hadden willen spreken over de relatie van mijn Wil tot de mens, en deze persoon leefde niet in Hem, dan zou het voor hem als een vreemde en onbegrijpelijke taal geweest zijn”.

27-35- 17 februari 1930 - De Goddelijke Wil is de Hartslag en de mens het hart. De Goddelijke Wil is de Adem en de mens het lichaam. Zij zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

(1) De Goddelijke Wil blijft mijn klein verstand bezighouden.
Door mij in Hem onder te dompelen, voel ik zijn leven-gevende Kracht die mij omhult van binnen en van buiten.

Mijn Jezus lijkt zich te verbergen achter de immense golven van Licht van zijn Goddelijke Wil.

Hij beweegt zich vaak in deze golven van Licht. Hij laat zich zien en met een onuitsprekelijke tederheid, **zegt Hij mij**:

(2) Mijn dochter, ***mijn Goddelijke Wil is een Hartslag zonder hart: De mens is het hart en mijn Wil is de hartslag.***

Zie de onafscheidelijke eenheid die bestaat tussen mijn Fiat en de mens.

Het hart is niets, het heeft geen waarde zonder de hartslag.

Met de hartslag wordt het leven van de mens gevormd.

Maar het hart kan niet kloppen zonder het hart.

Dat is mijn Goddelijke Wil.

Als Hij het niets in het hart van de mens niet heeft,
heeft Hij geen plaats om zijn hartslag van Leven te vormen,
om zijn Goddelijk Leven te vestigen en te vormen.

Omdat mijn Goddelijke Wil geen hart heeft, heeft Hij het hart in de mens geschapen, om een hart te hebben waar Hij zijn Hartslag kan in laten kloppen.

Bovendien is mijn Goddelijke Wil een Ademhaling zonder lichaam. De mens is het lichaam, mijn Wil is de ademhaling.

Het lichaam zonder de ademhaling is dood. Het is dus mijn Goddelijk Leven, dat de ademhaling van de mens vormt.

We kunnen dus zeggen dat:

"Het lichaam van mijn Goddelijke Wil is dat van de mens,
en de ademhaling van de mens is deze van mijn Goddelijke Wil."

Zie de eenheid die hieruit voortvloeit tussen beide - een eenheid die niet kan worden gescheiden.

Want als de ademhaling stopt, stopt het leven.

Daarom is mijn Goddelijke Wil alles voor de mens.

Hij is het Woord zonder de mond,

Hij is het Licht zonder ogen,

Hij is het Gehoor zonder oren,
Hij is het Werk zonder handen,
Hij is de Stap zonder voeten.

Daarom dient de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft
als mond, als ogen als oren, als handen en als voeten.

Mijn Wil maakt zich kleiner om zich in de mens te kunnen insluiten,
terwijl Hij toch oneindig blijft.
Zegevierend vormt Hij zijn Koninkrijk in de mens.

Hij gebruikt deze ziel alsof zij zijn Lichaam is, waarin zijn Hartslag is
en waarin Hij ademt, spreekt, handelt en loopt.

Het Lijden van mijn Goddelijk Fiat is dan ook onbegrijpelijk, omdat de
mens Hem niet in zich laat handelen, Hem niet laten heersen en Hem
tot zwijgen en werkloosheid dwingen.

Met goddelijk en onuitsprekelijk Geduld wacht Hij op degene die in
zijn Wil zal leven, om zijn Woorden en zijn Goddelijke Activiteit te
kunnen hervatten, om zijn Koninkrijk onder de mensen te vormen.

Wees daarom aandachtig.

Mijn dochter, luister naar de Woorden van mijn Goddelijk Fiat.
Breng Hem tot leven in al jouw daden, en je zal de onverwachte
wonderen zien die mijn Goddelijke Wil in jou zal verrichten.

**Moge alles zijn
voor de Glorie van God en
voor de Heerschappij van zijn Allerheiligste Wil.**

Deo Gratias

27-1- 23 september 1929 – Zij die leeft in de Wil van God, omvat het Alles in haar kleinheid en geeft God aan God. De Goddelijke Wonderen.	5
27-2- 28 september 1929 – De eerste Kus, een uitstorting van Liefde tussen Moeder en Zoon. Elk geschapen ding bevat zijn eigen uitstorting. Voor iemand die in het Fiat leeft, is er een voortdurende schepping. Goddelijke Tevredenheid.....	8
27-3- 2 oktober 1929 – Alleen de Goddelijke Wil maakt de mens gelukkig, omdat God en de mens zich aan elkaar onderwerpen. Wie niet echt de wil heeft om het goede te doen, is een arme kreupele en God wil zich niet van hem bedienen.....	13
27-4- 7 oktober 1929 – Het Goddelijk Fiat is onlosmakelijk verbonden met zijn Werken. Het verschrikkelijk moment van de zondeval van Adam.	16
27-5- 12 oktober 1929 – Door in de Goddelijke Wil te leven, stijgt de ziel op en daalt de Goddelijke Wil neer. Hoe worden Goddelijke Voorrechten verkregen?	19
27-6- 15 oktober 1929 – Iedereen wacht op het Verhaal van de Goddelijke Wil. De afwezigheid van de daden van de mens in de Goddelijke Wil.....	22
27-7- 18 oktober 1929 – Pracht van de Schepping. Voor degene die in de Goddelijke Wil leeft, is God altijd bezig met de Schepping. De mens die in de Goddelijke Wil leeft, verdubbelt zijn liefde voor God. De twee armen: Onveranderlijkheid en Standvastigheid.....	25
27-8- 21 oktober 1929 – Parallel tussen de Komst van het Woord op aarde en de Goddelijke Wil.	29
27-9- 24 oktober 1929 – In de Goddelijke Wil heeft de ziel alles in haar macht. Omdat zij in Zichzelf de Bron van de Goddelijke	

Werken vindt en deze kan herhalen wanneer zij maar wil.....	32
27-10- 27 oktober 1927 - Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil kon niet komen vóór de Komst van Onze-Lieve-Heer op aarde. De Ent van Jezus Christus en de ent van Adam.....	34
27-11- 30 oktober 1929 – De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, kan doorheen alle Werken van God gaan. En zij verwerft alle Goddelijke Rechten.	38
27-12- 6 november 1929 – Jezus is het centrum van de Schepping. Het woord is de uitstorting van de ziel. Wie is de drager van Gods Werken?	40
27-13- 10 november 1929 – Alleen de kleinen gaan in de Goddelijke Wil binnen om in Hem te leven. Voorbeeld van de kleine jongen. Verschil tussen de Schepping van het Universum en de Schepping van de mens.....	44
27-14- 14 november 1929 – De oorspronkelijke rechten van de Schepping zijn rechtvaardig en heilig. Het voorbeeld van de zon. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is de ware zon.....	48
27-15- 20 november 1929 – Vrede is de Geur, de Lucht, de Adem van Jezus. Alle Werken van God zijn geordend. God doet eerst de kleinere dingen, en daarna de grotere. Het Voorbeeld van de Schepping en de Verlossing.....	50
27-16- 26 november 1929 – Bij elke daad die je in de Goddelijke Wil verricht, verwerf je een Goddelijk Leven. Hoe de mensen God in verrukking brengen.....	54
27-17- 30 november 1929 – De toestand van de mens vóór de zonde. In al zijn daden zocht hij God, vond hij zijn Schepper, gaf hij en ontving hij. De menselijke wil is schadelijk voor de ziel....	56
27-18- 3 december 1929 – Verschil tussen heiligheid gebaseerd op deugden en Heiligheid gebaseerd op de Goddelijke Wil.	59
27-19- 10 december 1929 – Perfect Evenwicht van God in zijn Werken. Drievoudig Evenwicht.	62

27-20- 16 december 1929 – Jezus had niets nodig, omdat Hij in zichzelf de Scheppende Kracht van alle Goede Dingen bezat. De Goddelijke Wil is de Drager van alle geschapen dingen. De Scheppende Kracht.....	63
27-21- 18 december 1929 – Het Vuur van de Liefde. De drie Uitstortingen van de Liefde van onze Heer. De Liefde verteerde, en hoe Zij alle zielen verteerde. De Tranen van het Kindje Jezus.	67
27-22- 22 december 1929 – De grootste werken kunnen niet alleen verricht worden. Ze zouden bij hun ontstaan al ten onder gaan. De drie gevangenissen van Jezus. De twee moeders	71
27-23- 24 december 1929 - Wanneer Jezus over zijn Waarheden spreekt, straalt Hij Licht uit. De Waarheden, gelezen en herlezen, zijn als gesmeed ijzer. Rennen de Goddelijke Wil.....	74
27-24- 25 december 1929 – De Geboorte van Jezus was de wedergeboorte van de Goddelijke Wil in zijn Mensheid. Alles wat Hij deed was een Wedergeboorte van deze Goddelijke Wil die in Hem gevormd werd, om Hem in de mensen te doen herleven. Jezus was de ware Geofferde van zijn Wil.....	77
27-25- 29 december 1929 – Toen Jezus uit de Hemel naar de aarde neerdaalde, vormde Hij het nieuw aards Paradijs. De Goddelijke Wil is altijd Koning geweest.....	80
27-26- 2 januari 1930 – Verschil tussen de Daden en de Effecten van het Goddelijk Fiat. Hoeveel Weldaden kan één van zijn Daden voortbrengen. Voorbeeld van de zon.	83
27-27- 7 januari 1930 – Uitwisseling van geschenken tussen God en de mens. Zij die in de Goddelijke Wil leeft, is de Goddelijke Bank op aarde. Zij vormt een aureool van de Hemel.	88
27-28- 10 januari 1930 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, behoort tot de Goddelijke Familie. Verschillende manieren om tot God te behoren. Voorbeeld van een koninkrijk. Sommigen leven in God, anderen buiten God.....	90

27-29- 16 januari 1930 – In de Schepping, in de Verlossing en in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil is het de Goddelijke Wil die handelt. De drie Goddelijke Personen handelen samen. De Schepping wil het verhaal van de Goddelijke Wil vertellen. Wie in de Goddelijke Wil leeft, ontvangt alles, kan alles geven en neemt deel aan alle Goddelijke Eigenschappen.	94
27-30- 20 januari 1930 - Het Leven in de Goddelijke Wil is zo mooi. De ziel stelt God in staat om zijn Werken te herhalen. Het Goddelijk Fiat is zowel de Acteur als de Toeschouwer.....	97
27-31- 26 januari 1930 – Elk Woord van Jezus over zijn Fiat is als een Kind dat uit zijn Schoot komt. Het bezit de communicatieve Kracht om zich aan de hele Schepping mee te delen. De Kracht van het gebed gedaan in de Goddelijke Wil.....	100
27-32- 30 januari 1930 – Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil zal komen, net zoals het Koninkrijk van de Verlossing gekomen is. Analogie tussen beide. De immense vreugde van Jezus en zijn immens verdriet.....	103
27-34- 11 februari 1930 – De mens is geschapen om in de intimiteit van God en in zijn Huis te leven. Nadat hij zich uit zijn Wil teruggetrokken had, werd hem door de Goedheid van God zijn deel van de erfenis gegeven.....	111
27-35- 17 februari 1930 - De Goddelijke Wil is de Hartslag en de mens het hart. De Goddelijke Wil is de Adem en de mens het lichaam. Zij zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.	114
Inhoudsopgave - Deel 27	117